

LETOPIS

SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI

DESETA KNJIGA

1959

ZALOŽILA SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI
V LJUBLJANI

1960

RAPPORT

sur l'activité de la Bibliothèque de l'Académie slovène des Sciences et des Arts

en 1959

Bien que les locaux de la Bibliothèque soient trop restreints et qu'ils ne conviennent pas à leur but et bien que le personnel ne soit pas assez nombreux — ce problème d'ailleurs se fait sentir depuis des années, devenant de plus en plus aigue — le travail de la Bibliothèque évoluait quand même régulièrement et avec succès. De divers aménagements de moindre importance, effectués au cours de l'année, n'ont pas amené une solution définitive, mais ils se sont cependant avérés très utiles ayant créé la possibilité de la réouverture de notre salle de lecture.

En 1959, l'acroissement du fonds des livres et des périodiques s'élève à 7884 volumes, dont nous avons acquis 3972 par échange, 2652 en don et 1260 par achat. Notre fonds a augmenté en plus de 18 microfilms et de 2 dossiers de manuscrits. Le crédit destiné à l'achat des livres s'élevant à 2,886.000 dinars fut entièrement épuisé.

Tous les mois, la Bibliothèque publiait deux bulletins concernant l'acquisition faite des livres et des périodiques qu'elle communiquait à de nombreuses bibliothèques et institutions yougoslaves.

A la base de trois listes différentes d'intéressés, nous avons réalisé l'échange de 184 livres de notre fonds de doubles.

Au début de l'année, trois instituts de l'Académie sont devenus indépendants et furent détachés de l'ensemble de l'Académie. A la suite de cette réorganisation, leur fonds de livres cessa d'appartenir à la Bibliothèque, ainsi qu'à la fin de l'année 1959, notre fonds de livres comprenait au total 74.000 volumes environ, 188 microfilms et 38 dossiers de manuscrits.

Le principal domaine de notre activité se constitue par l'échange des publications de l'Académie. En 1959, nous avons sensiblement augmenté le nombre d'échanges réguliers qui a atteint à la fin de l'année 889 adresses, dont 739 à l'étranger, dans les pays du monde entier.

Le service d'expédition des publications de l'Académie dont le dépôt est tenu par la Bibliothèque, a augmenté son activité ayant expédié 9090 livres, dont 5285 en échange, 2049 comme don et 1756 livres en vente.

L'emprunt des livres — effectué soit directement dans la salle de lecture, soit en dehors d'elle — s'est élevé l'année passée à 12.765 livres.

Notre atelier de reliure a considérablement complété son inventaire technique au cours de l'année; 705 livres et revues furent reliés et quelques vieilles impressions furent remises en bon état.

Le personnel spécialisé fut réduit d'une personne, ainsi qu'à la fin de l'année, il comptait: 1 directeur de la Bibliothèque, 1 premier bibliothécaire, 4 bibliothécaires, 1 aide honoraire.

LETOPIS

X

LETOPIS

SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI

DESETA KNJIGA

1959

ZALOŽILA SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI
V LJUBLJANI

1960

Sprejeto na seji predsedstva Akademije
dne 15. aprila 1960

Uredil akademik Milko Kos

Tiskala Triglavsko tiskarna v Ljubljani

I

ORGANIZACIJA

PREDSEDSTVO

(po stanju 31. decembra 1959)

Predsednik: Josip Vidmar.

Podpredsednik: Božidar Lavrič.

Glavni tajnik: Milko Kos.

Razredni tajniki: 1. v razredu za zgodovinske in družbene vede
Francè Stelè;

2. v razredu za filološke in literarne vede
Ivan Grafenauer;

3. v razredu za matematične, fizikalne in
tehnične vede Milan Vidmar;

4. v razredu za prirodoslovne in medicinske
vede Anton Melik;

5. v razredu za umetnosti Anton Lajovic.

Nadzorni odbor

Člani: Srečko Brodar, Josip Plemelj, Ivan Rakovec;
namestnik: Jovan Hadži.

Delegati v Akademijskem svetu FLRJ

Redni: Milko Kos, Francè Stelè, Milan Vidmar;
namestnika: Anton Melik, Anton Peterlin.

VODILNI USLUŽBENCI UPRAVE AKADEMIJE

(po stanju 31. decembra 1959)

I. UPRAVNA PISARNA

Upravnik — svetnik: dr. Leo Baebler.

Tajnica predsedstva — referent: Nada Jesse.

Šef odseka za finančno in materialno poslovanje — višji referent: Franjo Mihelčič.

II. ZNANSTVENA PISARNA

Upravnik — višji znanstveni sodelavec: dr. Matej Šmalc.

Tiskovni tajnik — svetnik: dr. Vladimir Bartol.

III. BIBLIOTEKA

Upravnik — bibliotekar: Primož Ramovš.

UPRAVA INŠTITUTOV IN KOMISIJ

1. INŠTITUT ZA RAZISKOVANJE KRASA

Upravnik: akad. dr. Srečko Brodar; vršilec dolžnosti upravnika: višji znanstveni sodelavec dr. Roman Savnik.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Anton Melik, akad. dr. Ivan Rakovec, univ. prof. dr. Albin Seliškar, višji znanstveni sodelavec dr. Roman Savnik.

Višji strokovni sodelavec: Egon Pretner.

Asistent: Franc Leben.

Strokovni sodelavec: Franc Hribar.

Zunanji znanstveni sodelavec: dr. Valter Bohinec.

Zunanji strokovni sodelavec: Ivan Michler.

2. INŠTITUT ZA GEOGRAFIJO

Upravnik: akad. dr. Anton Melik.

Znanstveni svet: akad. dr. Milko Kos, akad. dr. Anton Melik, akad. dr. Ivan Rakovec, univ. prof. dr. Svetožar Ilešič.

Znanstveni sodelavec: dr. Ivan Gams.
Asistenta: Drago Meze, Milan Šifrer.
Zunanji znanstveni sodelavec: univ. prof. dr. Svetozar Ilešič.
V okviru Inštituta za geografijo je tudi Zavod za kartografijo. Kartograf — strokovni sodelavec: Vilko Finžgar.

3. INSTITUT ZA GEOLOGIJO

Upravnik: akad. dr. Ivan Rakovec.
Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Anton Melik, akad. dr. Ivan Rakovec, univ. prof. dr. ing. Jože Duhovnik.
Inštitut ima naslednje sekcije:

- a) geološko-paleontološka sekcija, načelnik akad. dr. Ivan Rakovec, asistent Rajko Pavlovec, strokovni sodelavec Dragica Kerčmar;
- b) mineraloško-petrografska sekcija, načelnik zunanji znanstveni sodelavec univ. prof. dr. ing. Jože Duhovnik;
- c) prazgodovinska sekcija, načelnik akad. dr. Srečko Brodar.

4. INSTITUT ZA BIOLOGIJO

Upravnik: akad. dr. Jovan Hadži.
Znanstveni svet: akad. dr. Jovan Hadži, univ. prof. dr. Ernest Mayer, univ. prof. dr. Albin Seliškar, univ. prof. dr. Miroslav Zei.
Višji znanstveni sodelavec: dr. Maks Wraber.
Znanstveni sodelavec: dr. Štefan Sušec-Michieli.
Asistent: Jože Bole.
Zunanja znanstvena sodelavca: univ. prof. dr. Albin Seliškar, univ. prof. dr. Miroslav Zei.
Inštitut za biologijo ima še dva laboratorija:
Speleobiološki laboratorij v Postojni, vodja univ. prof. dr. Albin Seliškar;
Marinobiološki laboratorij v Rovinju, vodja akad. dr. Jovan Hadži.

5. ODBOR ZA UREJEVANJE FAVNE, FLORE IN GEJE SLOVENIJE

Predsednik: akad. dr. Jovan Hadži.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Anton Melik, akad. dr. Ivan Rakovec.

6. INSTITUT ZA MEDICINSKE VEDE

Upravnik: akad. dr. Igor Tavčar.

Znanstveni svet: akad. dr. Bogdan Breclj, akad. dr. Alija Košir, akad. dr. Božidar Lavrič, akad. dr. Igor Tavčar.

Zunanji znanstveni sodelavec: univ. prof. dr. Andrej Župančič.

7. INSTITUT ZA ZGODOVINO

Upravnik: akad. dr. Milko Kos.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Ivan Grafenauer, akad. dr. Milko Kos, akad. dr. Francè Stelè, akad. dr. Fran Zwitter.

a) Sekcija za občo in narodno zgodovino.

Načelnik: akad. dr. Milko Kos.

Višji znanstveni sodelavec: dr. Pavle Blaznik.

Zunanji znanstveni sodelavec: dr. Melitta Pivec-Stelè.

b) Sekcija za zgodovino umetnosti.

Načelnik: akad. dr. Francè Stelè.

Znanstveni sodelavec: dr. Emilijan Cevc.

Strokovni svet: akad. dr. Francè Stelè, univ. prof. dr. Stane Mikuž, znanstveni sodelavec dr. Emilijan Cevc.

c) Sekcija za arheologijo.

Načelnik: akad. dr. Srečko Brodar.

Znanstveni sodelavec: dr. ing. Mitja Brodar.

Asistenta: Stanislav Jesse, Alojzij Šercelj.

Strokovni svet: akad. dr. Srečko Brodar, univ. prof. dr. Josip Klemenc, univ. prof. dr. Josip Korošec, univ. prof. dr. Božo Škerlj, upravnik Narodnega muzeja dr. Jože Kastelic, asistent Stanislav Jesse.

8. ORIENTALISTIČNI INŠTITUT

Upravnik: akad. dr. Viktor Korošec.

Znanstveni svet: akad. dr. Viktor Korošec, akad. dr. Francè Stelè, dopisni član dr. Milan Grošelj, univ. prof. dr. Josip Korošec.

9. INŠTITUT ZA SLOVENSKI JEZIK

Upravnik: dopisni član dr. Milan Grošelj.

Znanstveni svet: akad. dr. Ivan Grafenauer, akad. Anton Sovrè, dopisni član dr. Milan Grošelj, univ. prof. dr. Anton Bajec, univ. prof. dr. France Tomšič, univ. docent dr. Tine Logar, znanstveni svetnik Božo Vodušek.

a) Dialektološka sekcija.

Načelnik: univ. docent dr. Tine Logar.

Asistenti: Jakob Rigler, Saša Sernec.

b) Leksikološka sekcija.

Načelnik: znanstveni svetnik Božo Vodušek.

Višja znanstvena sodelavca: dr. Lino Legiša, Ivan Tominec.

Asistenti: Primož Kozak, Joža Meze, Stane Suhadolnik.

Honorarni strokovni sodelavec: dr. Vaso Suyer.

c) Komisija za slovensko gramatiko, filologijo in pravopis.

Predsednik: univ. prof. dr. Anton Bajec.

Člani: akad. Anton Sovrè, univ. prof. dr. France Tomšič, honorarni univ. prof. dr. Mirko Rupel, višji znanstveni sodelavec dr. Lino Legiša.

10. INŠTITUT ZA LITERATURE

Upravnik: akad. Josip Vidmar.

Znanstveni svet: akad. dr. Ivan Grafenauer, akad. Josip Vidmar.

Znanstveni svetnik: Mile Klopčič.

Znanstveni sodelavec: Dušan Pirjevec.

Višji strokovni sodelavec: dr. Milena Uršič.

Zunanji znanstveni sodelavci: profesor Akademije za igralsko umetnost dr. France Koblar, univ. prof. dr. Anton Ocvirk, univ. prof. dr. Anton Slodnjak.

11. INSTITUT ZA SLOVENSKO NARODOPISJE

Upravnik: akad. dr. Ivan Grafenauer.

Znanstveni svet: ravnatelj Tehniškega muzeja Slovenije prof. Franjo Baš, univ. docent dr. Vilko Novak, ravnatelj Etnografskega muzeja Boris Orel.

Višja znanstvena sodelavca: dr. Niko Kuret, dr. Milko Matičetov.

Zunanji strokovni sodelavci: univ. docent dr. Vilko Novak, upravnik Mestnega arhiva v Ljubljani dr. Sergej Vilfan, prof. Alojzij Bolhar.

12. TERMINOLOŠKA KOMISIJA

Predsednik: akad. dr. Alija Košir.

Strokovni svet: akad. dr. Alija Košir, univ. profesorji dr. Rudolf Sajovic, ing. Albert Struna in dr. Fran Zavrnik, gimn. prof. v pokoju Franc Kapus.

a) Pravna sekcija.

Načelnik: univ. prof. v pok. dr. Rudolf Sajovic.

Člani sekcije: akademik dr. Viktor Korošec, univ. profesorja v pok. dr. Avgust Munda in dr. Leonid Pitamic, univ. prof. dr. Vladimir Murko (začasni član) — Do smrti 25. septembra 1959 je bil član sekcije tudi univ. prof. v pok. dr. Albin Ogris.

Višji znanstveni sodelavec: dr. Vladimir Kukman.

b) Tehniška sekcija.

Načelnik: univ. prof. ing. Albert Struna.

Strokovni sodelavci: Silvester Černetič (za varilstvo), univ. prof. ing. Boris Černigoj (za strojništvo), ing. Franc Mlakar (za elektrotehniko), univ. prof. dr.

Črtomir Nučič (za kemijo), ing. Lev Pipan (za raziskavo materiala), univ. prof. ing. Vinko Sadar ([v odsotnosti univ. prof. ing. Oton Muck] za agronomijo), ing. Srečko Sajovic (za elektrotehniko), univ. prof. dr. ing. Srdjan Turk (za gradbeništvo), ing. Lojze Žumer (za gozdarstvo in lesno predelavo).

Občasni strokovni sodelavec: akad. ing. Feliks Lobe (za strojništvo).

Jezikovni svetovalec: višji znanstveni sodelavec Ivan Tominec.

c) Medicinska sekcija.

Načelnik: univ. prof. dr. Fran Zavrnik.

Strokovni sodelavci: akad. dr. Alija Košir, san. major dr. Fran Smerdu, primarij dr. Mirko Karlin.

Jezikovni svetovalec: višji znanstveni sodelavec dr. Lino Legiša.

č) Prirodoslovna sekcija.

Načelnik: Franc Kapus, gimnazijski profesor v pokoju.

Pomočnik načelnika: dr. Vladimir Kokole, kustos Zemljepisnega muzeja Slovenije

Preglednica organizacije Slovenske akademije znanosti in umetnosti

ČASTNA ČLANA

Josip Broz-Tito, predsednik FLRJ, maršal Jugoslavije, izvoljen 9. avgusta 1948.

Gl. Letopis III, 79—115.

Edvard Kardelj, podpredsednik Zveznega izvršnega sveta, izvoljen 6. decembra 1949.

Gl. Letopis III, 119—132.

I RAZRED

Za zgodovinske in družbene vede

Redni člani

Viktor Korošec, rojen 7. decembra 1899, dr. iur., redni profesor za rimsko pravo in splošno zgodovino države in prava v antiki na Univerzi v Ljubljani; redni član od 2. oktobra 1956; upravnik Orientalističnega inštituta pri Akademiji; član Inštituta za pravno zgodovino v Zagrebu, Société d'Histoire du Droit français et étranger v Parizu, Société d'Histoire des Droits de l'Antiquité v Bruslju, International Law Association v Londonu, Comitato scientifico internazionale revije Iura v Cataniji. — Glej Letopis VIII, 33—36.

Milko Kos, rojen 12. decembra 1892, dr. phil., redni profesor za občo zgodovino srednjega veka in pomožne historične vede na Univerzi v Ljubljani; redni član od 7. oktobra 1938, načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda od 31. januarja 1940 do 28. junija 1941, od 19. maja 1950 glavni tajnik Akademije, upravnik Inštituta za zgodovino pri Akademiji in načelnik njegove Sekcije za občo in narodno zgodovino; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, Poljske akademije znanosti v Krakovu in Královske české společnosti nauk v Pragi, član Instituta für österreichische Geschichtsforschung na Dunaju. — Glej Letopis I, 53—62.

Gorazd Kušelj, rojen 17. decembra 1907, dr. iur., redni profesor za ustavno pravo in teorijo države in prava na Univerzi v Ljubljani; redni član od 17. oktobra 1958; član International Law Association v Londonu in Société de Législation Comparée v Parizu. — Glej Letopis IX, 33—34.

Francè Stelè, rojen 21. februarja 1886, dr. phil., redni profesor za umetnostno zgodovino na Univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 16. maja 1940, načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda od 1. julija 1942 do 2. oktobra 1945, tajnik razreda za zgodovinske in družbene vede od 24. julija 1948 dalje, načelnik Sekcije za zgodovino umetnosti pri Inštitutu za zgodovino; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, član Mednarodnega odbora za umetnostno zgodovino, član dopisnik Mednarodnega komiteja za spomenike pri UNESCO, član AICA pri UNESCO, član Instituta für österreichische Geschichtsforschung na Dunaju, častni član Društva jugoslovanskih konservatorjev. — Glej Letopis I, 113—123.

Makso Šnuderl, rojen 13. oktobra 1895, dr. iur., redni profesor za ustavno pravo FLRJ na Univerzi v Ljubljani; redni član od 2. oktobra 1956; zvezni ljudski poslanec, predsednik Zakonodajnega odbora Zvezne ljudske skupščine; član International Law Association v Londonu, član sveta Association de Science politique v Genèvi in član Association du Droit comparé v Parizu. — Glej Letopis VIII, 37—38.

Lado Vavpetič, rojen 26. junija 1902, dr. iur., redni profesor za javno upravo z upravnim postopkom na Univerzi v Ljubljani; redni član od 17. oktobra 1958; predstojnik Inštituta za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, član Pravnega sveta FLRJ; član Institut international du Droit comparé v Parizu in International Law Association v Londonu. — Glej Letopis IX, 35—37.

Boris Zihherl, rojen 25. septembra 1910, redni profesor za teorijo družbenih ved na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 6. decembra 1949, redni član od 17. oktobra 1958; zvezni ljudski poslanec, član Izvršnega komiteja CK ZK Slovenije. — Glej Letopis III, 165—171 in IX, 38—40.

Fran Zwitter, rojen 24. oktobra 1905, dr. phil., redni profesor za občo zgodovino novega veka na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 2. junija 1953, redni član od 17. oktobra 1958; predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo. — Glej Letopis V, 76—82 in IX, 41—42.

Dopisni člani

Milan Bartoš, rojen 10. novembra 1901, dr. iur., glavni pravni svetnik v položaju ambasadorja v Sekretariatu za zunanje zadeve v Beogradu; honorarni redni profesor na pravni fakulteti Univerze v Beogradu; dopisni član od 17. oktobra leta 1958; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, predsednik Jugoslovanskega združenja za mednarodno pravo, redni član Inštituta za družbene vede v Beogradu, predsednik Inštituta za primerjalno pravo v Beogradu, redni član Mednarodne diplomatske akademije v Parizu, Akademije za družbene znanosti v Filadelfiji, Ameriškega združenja za mednarodno pravo v Washingtonu, Société de Législation Comparée v Parizu, podpredsednik International Law Association v Londonu, dopisni član Helenskega inštituta za mednarodno pravo, stalni član Pomorskega mednarodnega komiteja v Bruslju, član stalnega mednarodnega arbitražnega sodišča v Haagu, član komisije OZN za kodifikacijo mednarodnega prava. — Glej Letopis IX, 43—44.

Jovan Djordjević, rojen 10. marca 1908, dr. iur., redni profesor za politične vede in ustavno pravo na Univerzi v Beogradu; dopisni član od 17. oktobra 1958; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka v Beogradu, član Mednarodne akademije za politične znanosti in ustavno zgodovino, član Mednarodnega inštituta za politično filozofijo. — Glej Letopis IX, 45—46.

Ejnar Dyggve, rojen 17. oktobra 1887, dr. h. c., arhitekt in arheolog, dopisni član od 17. oktobra 1958; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu in Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Danske akademije znanosti in Danske akademije umetnosti, član akademij v Oslu, Stockholmu, Lundu, Helsinkiu, Parizu (Institut de France), Mainzu, na Dunaju, v Rimu (Pontificia Accademia Romana di Archeologia) in Benetkah; častni doktor univerz v Beogradu in Oslu. — Glej Letopis IX, 47—48.

Leon Geršković, rojen 2. februarja 1910, dr. iur., državni podsekretar v Zveznem izvršnem svetu s funkcijo sekretarja za zakonodajo in organizacijo oblasti, honorarni izredni profesor pri katedri za politične znanosti pravne fakultete Univerze v Beogradu; dopisni član od 17. oktobra 1958; član komiteja Mednarodnega inštituta za javno upravo v Brus-

lju in sveta Association des Sciences politiques v Parizu. — Glej Letopis IX, 49—50.

Ljudmil Hauptmann, rojen 5. februarja 1884, dr. phil., redni profesor za občo zgodovino srednjega veka na Vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 16. maja 1940; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu in Královské české společnosti v Pragi. — Glej Letopis I, 166—167.

Marko Kostrenčič, rojen 21. marca 1884, dr. iur., redni profesor za zgodovino države in prava narodov FLRJ do 19. stoletja na Vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, častni doktor Karlove univerze v Pragi. — Glej Letopis V, 74—75.

Ivo Krbek, rojen 23. avgusta 1890, dr. iur., redni profesor za upravno pravo na Vseučilišču v Zagrebu; dopisni član od 17. oktobra 1958; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, član pravnega sveta pri Zveznem izvršnem svetu, član Inštituta za primerjalno pravo v Beogradu, član International Law Association v Londonu, Société de Législation Comparée v Parizu, član stalnega arbitražnega sodišča v Haagu. — Glej Letopis IX, 51—52.

Zdenek Nejedlý, rojen 10. februarja 1878, profesor Karlove univerze v Pragi, prezident Akademije znanosti ČSR; dopisni član od 7. novembra 1947. Redni član Poljske akademije znanosti, častni član Akademije nauk ZSSR, Bolgarske akademije znanosti in Madžarske akademije znanosti, dopisni član Nemške akademije znanosti, častni profesor Univerze Lomonosova v Moskvi, častni doktor filozofske fakultete Univerze v Jeni.

II. RAZRED

Za filološke in literarne vede

Redni člani

Ivan Grafenauer, rojen 7. marca 1880, dr. phil., profesor v pokoju; dopisni član od 16. maja 1940; redni član od 21. decembra 1946, tajnik razreda za filološke in literarne vede od 30. septembra 1949 dalje, upravnik Inštituta za slovensko narodopisje pri Akademiji; častni član Slavističnega društva in Slovenskega etnografskega društva. — Glej Letopis I, 161 do 165.

Anton Sovrè, rojen 4. decembra 1885, redni profesor za grški jezik na Univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 86—88.

Josip Vidmar, rojen 14. oktobra 1895; redni član od 6. decembra 1949; od 27. oktobra 1952 predsednik Akademije; upravnik Inštituta za literature pri Akademiji; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu; zvezni ljudski poslanec. — Glej Letopis III, 172—184.

Dopisni člani

Aleksandar Belić, rojen 2. avgusta 1876, dr. phil., profesor za lingvistiko na Univerzi v Beogradu v pokoju; dopisni član od 7. novembra 1947; predsednik Srpske akademije nauka v Beogradu; dopisni član akademij znanosti v Zagrebu, Sofiji, Pragi (Akademija in Královská česká společnost nauk), Varšavi, Moskvi, Kopenhagenu in Münchenu; častni doktor univerz v Pragi in Glasgowu, častni profesor Univerze Lomonosova v Moskvi.

Milan Grošelj, rojen 19. septembra 1902, dr. phil., redni profesor za klasično filologijo na filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani; dopisni član od 17. oktobra 1958; upravnik Inštituta za slovenski jezik pri Akademiji. — Glej Letopis IX, 53—54.

Janko Lavrin, rojen 10. februarja 1887, upokojeni redni profesor za novejšo rusko literaturo na Univerzi v Nottinghamu; dopisni član od 2. oktobra 1956. — Glej Letopis VIII, 39—42.

III. RAZRED

Za matematične, fizikalne in tehnične vede

Redni člani

Anton Kuhelj, rojen 11. novembra 1902, dr. ing., redni profesor za mehaniko na Univerzi v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, str. 185.

Feliks Lobe, rojen 14. oktobra 1894, redni profesor za predmeta »Mehanska tehnologija« in »Gradnja obdelovalnih strojev« na Univerzi v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 186—187.

Anton Peterlin, rojen 25. septembra 1908, dr. sci. nat., redni profesor za fiziko na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 21. decembra 1946, redni član od 6. decembra 1949; član American Association for the Advancement of Science (Washington), American Physical Society (Washington), American Chemical Society (Washington), Kolloid Gesellschaft (Köln), Société mathématique de France (Paris), član Makromolekulske sekcije mednarodne unije za čisto in uporabno kemijo, član International Committee of Rheology (Amsterdam), član izdajateljskega odbora »Makromolekulare Chemie« (Freiburg, Br.), član uredniškega odbora »Journal of Polymer Science« (New York). — Glej Letopis II, 45–46.

Josip Plemelj, rojen 11. decembra 1873, dr. phil., redni profesor za matematiko; redni član od 7. oktobra 1938, načelnik matematično-prirodoslovnega razreda oziroma razreda za matematične, prirodoslovne, medicinske in tehnične vede od 16. julija 1942 do 30. septembra 1949; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, Srpske akademije nauka v Beogradu in Bavarske akademije znanosti v Münchenu. — Glej Letopis I, 93–94.

Maks Samec, rojen 27. junija 1881, dr. phil., redni profesor za kemijo na Univerzi v Ljubljani od 1919 do 1945; redni član od 6. decembra 1949; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, član Leopoldinsko-karolinške akademije prirodnoslovcev v Halle a/d Saale, častni član Avstrijskega kemijskega društva, dopisni član in odlikovan s Sare medaljo od Arbeitsgemeinschaft-Getreideforschung E. V. Detmold, Officier de l'Instruction publique Paris, ponovna doktorska diploma filozofske fakultete Univerze na Dunaju; Laura-Leonardova nagrada. — Glej Letopis III, 188 do 198.

Milan Vidmar, rojen 22. junija 1885, dr. h. c., dr. techn., ing., honorarni redni profesor za elektrotehniko na Univerzi v Ljubljani; redni član od 16. maja 1940, načelnik matematično-prirodoslovnega razreda od 10. oktobra 1940 do 16. junija 1942, predsednik Akademije od 27. junija 1942 do 2. oktobra 1945, tajnik razreda za matematične, fizikalne in tehnične vede od 30. septembra 1949 dalje, upravnik Inštituta za elektriško gospodarstvo od 1. junija 1948 do 1. maja 1959, konzulent imenovanega inštituta od 1. maja 1959 dalje; predsednik Nacionalnega komiteja CIGRE, dopisni član Zveze nemških elektrotehnikov v Berlinu in Češke elektrotehniške

zveze v Pragi, častni član Zveze inženirjev in tehnikov FLR Jugoslavije, častni član Zveze inženirjev in tehnikov LR Slovenije, zlata inženirska diploma Tehniške visoke šole na Dunaju. — Glej Letopis I, 139—142.

Dopisna člana

Venče Koželj, rojen 17. septembra 1901, dr. techn., redni profesor za teoretično elektrotehniko na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 95—97.

Ivan Vidav, rojen 17. januarja 1918; dr. phil., redni profesor za matematiko na naravoslovni fakulteti Univerze v Ljubljani; dopisni član od 17. oktobra 1958. — Glej Letopis IX, 55—56.

IV. RAZRED

Za prirodoslovne in medicinske vede

Redni člani

Bogdan Brečelj, rojen 6. maja 1906, dr. med., redni profesor za ortopedijo in predstojnik Ortopedske klinike na Univerzi v Ljubljani, honorarni direktor Zavoda za rehabilitacijo invalidov LRS v Ljubljani, konziliarni specialist Bolnišnice za kostno in sklepno tuberkulozo v Valdoltri; predsednik Komisije za rehabilitacijo pri Zveznem izvršnem svetu v Beogradu; redni član od 6. decembra 1949; član Société Internationale de Chirurgie Orthopédique et de Traumatologie v Bruslju, član Société Française d'Orthopédie et de Traumatologie v Parizu, član International Society for the Welfare of Cripples v New Yorku. — Glej Letopis III, 199—200.

Srečko Brodar, rojen 6. maja 1893, dr. phil., redni profesor za prazgodovino človeka na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 6. decembra 1949, redni član od 2. junija 1953, upravnik Inštituta za raziskovanje krasa v Postojni; načelnik Sekcije za arheologijo pri Akademiji; dopisni član H. Obermaier Gesellschaft für die Erforschung des Eiszeitalters und seiner Kulturen (Erlangen). — Glej Letopis III, 205—206 in Letopis V, 98—100.

Jovan Hadži, rojen 22. novembra 1884, dr. phil., redni profesor za zoologijo; redni član od 7. oktobra 1938, načelnik

matematično-prirodoslovnega razreda od 28. januarja 1939 do 10. oktobra 1940, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede od 30. septembra 1949 do 8. oktobra 1955, upravnik Inštituta za biologijo pri Akademiji, predsednik Odbora za urejevanje favne, flore in geje Slovenije; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka v Beogradu. — Glej Letopis I, 29—30.

Alija Košir, rojen 6. aprila 1891, dr. med., redni profesor za histologijo in embriologijo ter predstojnik Histološkega inštituta fakultete za splošno medicino in stomatologijo Univerze v Ljubljani; redni član od 24. junija 1955. — Glej Letopis VII, 45—48.

Božidar Lavrič, rojen 10. novembra 1899, dr. med., redni profesor za kirurgijo na Univerzi v Ljubljani in predstojnik Kirurške klinike; redni član od 6. decembra 1949, od 21. marca 1950 podpredsednik Akademije; prorektor Univerze v Ljubljani; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka v Beogradu, častni član Češkoslovaškega kirurškega društva v Pragi in Bolgarskega kirurškega društva v Sofiji, član Internacionalnega kirurškega društva, dopisni član Association of Surgeons of Great Britain and Ireland, dopisni član Société de Chirurgie v Lyonu, zunanji član Académie de Chirurgie v Parizu. — Glej Letopis III, 201—202.

Anton Melik, rojen 1. januarja 1890, dr. phil., redni profesor za geografijo na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 16. maja 1940, redni član od 21. decembra 1946, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede od 8. oktobra 1955 dalje, upravnik Inštituta za geografijo pri Akademiji, predsednik Slovenske Matice. — Glej Letopis I, 170—171.

Ivan Rakovec, rojen 18. septembra 1899, dr. phil., redni profesor za geologijo in paleontologijo na Univerzi v Ljubljani; dopisni član od 21. decembra 1946, redni član od 6. decembra 1949, upravnik Inštituta za geologijo pri Akademiji; častni član Slovenskega geološkega društva, dopisni član Geološkega društva na Dunaju. — Glej Letopis II, 47—53.

Igor Tavčar, rojen 2. novembra 1899, dr. med., redni profesor za interno medicino in predstojnik Interne klinike na Univerzi v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949, upravnik Inštituta za medicinske vede pri Akademiji; predsednik Saveza internista Jugoslavije, član Société internationale de Médecine

interne — Bâle, član Society for Research on the Coagulation of Blood, Capillary Function and practical Myology v Londonu. — Glej Letopis III, 203—204.

Dopisni člani

Franjo Kogoj, rojen 13. oktobra 1894, dr. med., redni profesor za dermatovenerologijo in predstojnik Dermato-venereološke klinike na Vseučilišču v Zagrebu; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in njen podpredsednik, dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, častni član oziroma dopisni član ameriškega, angleškega, berlinskega, bolgarskega, češkoslovaškega, dunajskega, francoskega, hamburškega, iranskega, italijanskega, madžarskega, Münchenskega, nemškega, poljskega, švedskega in venezuelanskega dermatološkega društva ter francoskega alergološkega društva. — Glej Letopis V, 101—102.

Siniša Stanković, rojen 26. marca 1892, dr. phil., redni profesor za zoologijo na Univerzi v Beogradu; dopisni član od 2. junija 1953; predsednik Akademijskega sveta FLRJ; redni član Srpske akademije nauka v Beogradu, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu. — Glej Letopis V, 103—104.

Alojzij Tavčar, rojen 2. marca 1895, dr. ing., redni profesor za genetiko in žlahtnjenje rastlin na Vseučilišču v Zagrebu; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Masarykove akademie práce v Pragi, častni član Scientific Society Sigma X, Cornell University, New York. — Glej Letopis V, 105—106.

Kosta Todorović, rojen 5. julija 1887, dr. med., redni profesor za infekcijske bolezni in upravnik infekcijske klinike na Univerzi v Beogradu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953; redni član Srpske akademije nauka v Beogradu in tajnik njenega razreda za medicinske vede, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, častni predsednik Srpskega lekarskega društva in častni član Saveza lekarskih društev FNRJ, dopisni član Nacionalne medicinske akademije v Parizu. — Glej Letopis V, 107.

Vale Vouk, rojen 21. februarja 1886, dr. phil., redni profesor za botaniko na Vseučilišču v Zagrebu v pokoju, dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, Poljske akademije znanosti v Krakovu, Královske české společnosti nauk v Pragi, častni član Sveta Biološkega inštituta v Rovinju, Zoološko-botaničnega društva na Dunaju in Avstrijskega društva za balneologijo in medicinsko klimatologijo. — Glej Letopis V, 108—109.

V. RAZRED

Za umetnosti

Redni člani

France Bevk, rojen 17. septembra 1890, književnik, redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 110—115.

Fran Sal. Finžgar, rojen 9. februarja 1871, književnik; redni član od 7. oktobra 1938, od 28. januarja 1939 do 30. septembra 1949 načelnik razreda za umetnosti. — Glej Letopis I, 23—25.

Božidar Jakac, rojen 16. julija 1899, redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 207—213.

Boris Kalin, rojen 24. junija 1905, redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani, kipar-mojster; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 121—122.

Gojmir Anton Kos, rojen 24. januarja 1896; redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 214—215.

Marjan Kozina, rojen 4. junija 1907, izredni profesor na kompozicijskem oddelku Akademije za glasbo v Ljubljani; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 123—124.

Miško Kranjec, rojen 15. septembra 1908, književnik; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 125—132.

Anton Lajovic, rojen 19. decembra 1878, komponist in muzikolog; redni član od 16. maja 1940, tajnik razreda za umetnosti od 30. septembra 1949 dalje. — Glej Letopis I, 63 do 67.

Lucijan Marija Škerjanc, rojen 17. decembra 1900; redni profesor za kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 216 do 220.

Dopisni člani

Ivo Andrić, rojen 10. oktobra 1892, književnik; dopisni član od 2. junija 1953; redni član Srpske akademije nauka v Beogradu, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu. — Glej Letopis V, 133—134.

Milan Bogdanović, rojen 4. januarja 1894, dr., književnik in gledališki kritik ter esejist, profesor za novejšo jugoslovansko književnost na Univerzi v Beogradu do 1949, od takrat upravnik Narodnega gledališča v Beogradu; dopisni član od 2. junija 1953; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu. — Glej Letopis V, 135—136.

Lojze Dolinar, rojen 19. aprila 1895, redni profesor na Akademiji za umetnost v Beogradu; dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 137—138.

Miroslav Krleža, rojen 7. julija 1893, književnik; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Srpske akademije nauka v Beogradu. — Glej Letopis V, 130—141.

UMRLI ČLANI

Rado Kušej, rojen 21. julija 1875, umrl 10. maja 1941. Dr. iur., redni profesor za cerkveno pravo na Univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 185—190.

Metod Dolenc, rojen 19. decembra 1875, umrl 10. oktobra 1941. Dr. iur., redni profesor za kazensko pravo na Univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938, načelnik tega razreda od 28. januarja 1939 do smrti; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti, častni doktor Univerze v Bratislavi. — Glej Letopis I, 193 do 197.

Gregor Krek, rojen 27. junija 1874, umrl 1. septembra 1942. Dr. iur., redni profesor rimskega in državnega prava na Univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938; prvi glavni tajnik Akademije od 28. januarja leta 1939 do 11. julija 1942; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti. — Glej Letopis I, 201—238.

Alfonz Pavlin, rojen 14. septembra 1853, umrl 1. decembra 1942. Gimnazijski profesor v pokoju; strokovnjak za floristiko, fitogeografijo in botanično sistematiko; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 241—257.

Ferdinand Seidl, rojen 10. marca 1856, umrl 1. decembra 1942. Realčni profesor v pokoju; strokovnjak za meteorologijo, klimatologijo, seizmologijo in geologijo; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti. — Glej Letopis I, 261—290.

Rihard Jakopič, rojen 12. aprila 1869, umrl 21. aprila leta 1943. Akademski slikar; redni član umetniškega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 41—43; II, 75—89.

Anton Breznik, rojen 26. junija 1881, umrl 26. marca leta 1944. Dr. phil., gimnazijski ravnatelj, jezikoslovec; dopisni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 157—160; II, 61—74.

Matija Jama, rojen 4. januarja 1872, umrl 4. aprila leta 1947. Akademski slikar; redni član umetniškega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 47—49; II, 90—103.

Ivan Regen, rojen 9. decembra 1868, umrl 27. julija 1947. Dr. phil., gimnazijski profesor v pokoju; strokovnjak za živalsko fiziologijo in občo biologijo; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 175—176; II, 104—105.

Milan Škerlj, rojen 4. septembra 1875, umrl 8. decembra 1947. Dr. iur., redni profesor za trgovinsko, menično in čekovno pravo na Univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 127—130; II, 106 do 125.

Oton Župančič, rojen 23. januarja 1878, umrl 11. junija 1949. Književnik; redni član umetniškega razreda od 7. oktobra 1938; častni doktor Univerze v Ljubljani, odlikovan s častnim naslovom »ljudski umetnik« od Prezidija Ljudske skupščine LRS, redni član Srpske akademije nauka, dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti in School of Slavonic and East European Studies v Londonu. — Glej Letopis I, 151—153; III, 225—256.

France Kidrič, rojen 23. marca 1880, umrl 11. aprila leta 1950. Dr. phil., redni profesor za starejše slovanske in slovensko literaturo na Univerzi v Ljubljani, višji znanstveni svetnik Akademije; redni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 7. oktobra 1938; od 28. junija 1941 do 1. julija 1942 načelnik tega razreda; od 2. oktobra 1945 do smrti predsednik Akademije; redni član Srpske akademije nauka, dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti, Bolgarske akademije v Sofiji, Královske české společnosti nauk v Pragi, častni član Slavističnega društva v Ljubljani. — Glej Letopis I, 51*—61*; II, 34—44; III, 257—266; IV, 86—100.

Sergej Ivanović Vavilov, rojen leta 1891, umrl 25. januarja 1951. Prezident Akademije nauk SSSR v Moskvi; dopisni član razreda za matematične, prirodoslovne, medicinske in tehnične vede od 7. novembra 1947; član znanstvenih akademij v Beogradu, Zagrebu in Sofiji ter Indijske akademije znanosti.

Janko Šlebingер, rojen 19. oktobra 1876, umrl 3. februarja 1951. Dr. phil., upravnik Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani v pokoju, slovenski bibliograf; dopisni član razreda za zgodovinske in zemljepisne vede, filozofijo in

filologijo od 21. decembra 1946. — Glej Letopis II, 54—58; IV, 101—124.

Matija Murko, rojen 10. februarja 1861, umrl 11. februarja 1952. Dr. phil., redni profesor za slovansko filologijo na Karlovi univerzi v Pragi v pokoju; dopisni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 16. maja 1940; častni doktor Univerze v Ljubljani in Karlove univerze v Pragi; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti, Srpske akademije nauka, Češke akademije znanosti in umetnosti v Pragi, Poljske akademije znanosti v Krakovu, Akademije nauk SSSR v Moskvi, School of Slavonic and East European Studies v Londonu. — Glej Letopis I, 172—174; V, 168—177.

Fran Ramovš, rojen 14. septembra 1890, umrl 16. septembra 1952. Dr. phil., redni profesor za fonetiko in zgodovino slovenskega jezika na Univerzi v Ljubljani; redni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 7. oktobra 1938; načelnik tega razreda od 28. januarja 1939 do 31. januarja 1940; glavni tajnik Akademije od 11. julija 1942 do 19. maja 1950; predsednik Akademije od 19. maja 1950 do smrti; upravnik Inštituta za slovenski jezik; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti, Srpske akademije nauka, Poljske akademije znanosti v Krakovu, Královské české společnosti nauk v Pragi, School of Slavonic and East European Studies v Londonu; član The modern Language Association of America (New York); častni član Slavističnega društva v Ljubljani. — Glej Letopis I, 105—110; V, 148—160.

Boris Kidrič, rojen 10. aprila 1912, umrl 11. aprila leta 1953. Predsednik Gospodarskega sveta FLRJ; redni član razreda za zgodovinske in družbene vede od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 156—164; V, 161—167.

Lucien Tesnière, rojen 13. maja 1893, umrl 6. decembra 1954. Redni profesor za primerjalno jezikoslovje na Univerzi v Montpellieru; dopisni član razreda za filološke in literarne vede od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 92—94; VII, 59—65.

Pavel Lunaček, rojen 31. januarja 1900, umrl 2. aprila leta 1955. Dr. med., redni profesor za ginekologijo in porodništvo, predstojnik Ginekološko-porodniške klinike na medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani; redni član razreda za prirodozlovne in medicinske vede od 30. junija 1954. — Glej Letopis VI, 61—65; VII, 55—58.

Petar Skok, rojen 1. marca 1881, umrl 3. februarja 1956. Dr. phil., redni profesor za romansko filologijo na Vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, Romunske akademije znanosti v Bukarešti, Královske české společnosti nauk v Pragi in Académie des Sciences et de Belles-Lettres v Toulouse. — Glej Letopis V, 89—91; VIII, 77—82.

Janko Polec, rojen 19. avgusta 1880, umrl 12. maja leta 1956. Dr. iur., redni profesor za narodno in primerjalno pravno zgodovino na Univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 7. oktobra 1938; načelnik pravnega razreda od 23. februarja 1942 do 30. septembra 1949, predsednik Terminološke komisije pri Akademiji. — Glej Letopis I, 97—101; VIII, 48 do 60.

Jože Plečnik, rojen 23. januarja 1872, umrl 7. januarja 1957. Redni profesor za arhitekturo na Univerzi v Ljubljani, redni član od 7. oktobra 1938; častni doktor Univerze v Ljubljani in Tehniške visoke šole na Dunaju. — Glej Letopis I, 87—89; VIII, 61—76.

Rajko Nahtigal, rojen 14. aprila 1877, umrl 29. marca leta 1958. Dr. phil., redni profesor za slovansko filologijo in primerjalno gramatiko slovanskih jezikov v pokoju in častni predstojnik Slovanskega inštituta na Univerzi v Ljubljani; redni član od 7. oktobra 1938, prvi predsednik Akademije od 4. januarja 1939 do 27. junija 1942, načelnik razreda za zgodovinske in zemljepisne vede, filozofijo in filologijo od 2. oktobra 1945 do 30. septembra 1949; predsednik Znanstvenega društva za humanistične vede 1921—1939, predsednik Slavističnega društva 1935 in njegov častni član od 1937; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu in Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu. — Glej Letopis I, 71—75, in IX, 63—67.

Franc Ksav. Lukman, rojen 24. novembra 1880, umrl 12. junija 1958. Dr. theol., dr. phil., redni profesor za historično dogmatiko, za zgodovino starokrščanskega slovstva in za zgodnjo cerkveno zgodovino na Teološki fakulteti v Ljubljani v pokoju; dopisni član od dne 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 168—169 in IX, 78—81.

Andrija Štampar, rojen 1. septembra 1888, umrl 26. junija 1958. Dr. med., redni profesor za higieno in socialno medicino na Vseučilišču v Zagrebu; dopisni član od 7. no-

vembra 1947; predsednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu 1947—1958; redni član Srpske akademije nauka v Beogradu, častni član Ameriškega društva za narodno zdravje in Akademije za medicino v New Yorku. — Glej Letopis IX, 82—84.

Izidor Cankar, rojen 22. aprila 1886, umrl 22. septembra 1958. Dr. phil., redni profesor za zgodovino umetnosti na Univerzi v Ljubljani v pokoju, redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 67—73 in IX, 68—77.

Kazimierz Nitsch, rojen 1. februarja 1874, umrl 26. septembra 1958. Profesor poljskega jezika na Univerzi v Krakovu; dopisni član od 7. novembra 1947; dopisni član Srpske akademije nauka v Beogradu, Akademije nauk SSSR v Moskvi in Bolgarske akademije znanosti v Sofiji. — Glej Letopis IX, 85—87.

PAVEL GOLIA

Josip Vidmar

Bil je pesnik in gledališki delavec. Njegovo življenjsko delo obsega štiri pesniške zbirke, od katerih je tretja, z naslovom »Pesmi«, v enem delu izbor iz prvih dveh knjig, dopolnjen z znatnim številom novih pesmi, zadnja pa je nekoliko širši izbor njegove starejše poezije, ki so mu v glavnem dodane nekatere Golieve pesmi iz časa druge svetovne vojne in iz prvih let po osvoboditvi. Temu pesniškemu opusu je treba prišteti njegovo dramatiko, se pravi štiri odrska dela za odrasle in sedem mladinskih iger, manjše število prevodov in člankov, ki so večidel izšli v Gledališkem listu. Dodati pa

je temu obračunu tudi sedemindvajset let njegovega gledališkega delovanja, ki jih je s krajšimi presledki skoraj vsa prebil v Slovenskem narodnem gledališču kot ravnatelj in umetniški vodja.

Poglavitna teža njegovega literarnega opusa je v njegovi liriki. Časovno obsega njegova pesem razdobje od prvih balkanskih in evropskih kriz, ki se prično okrog leta 1908, do prvih let po drugi svetovni vojni, ko pesnik, nekako v letu 1951, odloži pero. Štirideset let, ki leže med obema letnicama, predstavlja eno izmed najbolj razburljivih in dramatičnih obdobj ne samo naše, marveč tudi evropske in svetovne zgodovine. Zapustilo je v Golievi liriki vidne sledove, ki ji dajejo časovno obeležje v vsebini, pa tudi v načinu in slogu.

Po datumih nastankov in po menjajoči se čustveni tematiki, se Golieva lirika naravno deli v pet ciklov: v skupino pesmi izpred prve svetovne vojne, v vojni in revolucijski cikel, v prvo medvojno skupino okrog leta 1926, v drugo skupino tega časa okrog leta 1935 in v pesmi drugega vojnega obdobja. Če velja latinsko reklo o usodi muz inter arma, se pri tem pesniku ni čuditi sorazmerno omejeni produkciji.

V njegovo pesem posegata v vsem tem času dva močnejša tuja vpliva, in sicer srednjeevropski fin de siècle na začetku njegove pesniške poti in kmalu nato ruski postsimbolizem s svojo revolucionarno poezijo, ki jo je Golia spoznal med svojim bivanjem v Rusiji od 1915 do 1919. Naravno je, da je zgodnji vpliv fin de siècle intenzivnejši. Odločen je za pesnikovo delo v vsem razdobju do prve svetovne vojne, javlja pa se še v pesmih kasnejšega časa in v nekih posebnostih Golievega literarnega okusa. Zadnja leta avstrijske prosperitete, ki se je naglo bližala svojemu dramatičnemu koncu, življenjski okus in umetniška tendenca tega časa, ti faktorji so v marsičem odločilno vplivali na mladega Golio. Lahkoživo, oficirsko bohemsko vzdušje nočnih lokalov in ženskega polusveta je značilno za njegovo zgodnjo liriko, ki je kajpada predvsem erotična. V tem svetu so doma vse njegove »zlatolaske«, »princese« in »eksprincese« in »grešnice« in »grešnice-svetnice« in »Magdalene«. Pesnikov odnos do tega svojega sveta je okolju ustrezen: lahkoživ, včasih sentimental, včasih vznemirjen, včasih rahlo narcističen, včasih pomilovalen. Najpristnejši je nemara, kadar je poln usmiljenja. Skratka, pravi pravcati mondensko erotični fin de siècle v tekočih, gladkih, slovenskih stihih. Vendar se proti koncu predvojnih let v tej erotiki prično oglašati pristnejši toni, v katere se v letu 1914, morda ob oddaljenem grmenju prve svetovne vojne, vplete že tudi motiv smrti. Pesmi tega globljega erotičnega čustva pa so tudi po svojem izrazu sorodnejše erotiki naše moderne, zlasti Župančiču, in se vrste približno do leta 1920, ko erotika v Golievi pesmi za dolga leta presahne, da zadnjič ponovno oživi v njegovih starostnih »Pesmih o Marusenjki«. Značilno za Golio pa je, da se že v tej njegovi zgodnji poeziji pojavi tudi cel ciklus, posvečen »Alkohol«, ki igra v njegovem življenju in v njegovi zreli pesmi tako pomembno vlogo.

Leto 1914 ga je pahnilo kot mladega aktivnega avstrijskega oficirja v vojni vihar. Usoda ga je zatekla človeško in politično pripravljenega; zlasti človeško. V svojem srcu je bil ta vojščak popoln pacifist in tudi sicer ni bil voljan »mrcvariti soldatov in sovražiti sosedov in mejašev«. In kot zaveden avstrijski Slovan je bil tem manj pripravljen boriti se zoper Rusijo. V septembru leta 1915 ga najdemo že v ruskem ujetništvu, kmalu nato med jugoslovanskimi prostovoljci v Odesi in še kasneje v ruski armadi. Njegov poetski dar, ki se je doslej izživiljal v mehkužnem in nekoliko dekadentnem okolju, seveda ni mogel zlahka najti prehoda od predvojne poezije v trdo resničnost vojne in revolucije. Razumljivo je tedaj, da je

ciklus pesmi, ki so nastale v tem obdobju, zelo skop, toda pesnikov prirodní pacifizem in — antimilitarizem sta živo in jasno izražena v novih pesmih v povsem novi dikciji. Tu je pesnik tudi prvič emfatično izpovedal svoj slovenski patriotizem.

Notranje pripravljene ga je zatekla tudi oktobrska revolucija, ki je prestrašila in zbegala toliko avstrijskih in neavstrijskih Slovanov-nacionalistov. Golia jo je dojel s svojim instinktom takoj, pravilno in v vsej njeni veličini. Ne govori o nji na široko ali propagandno, vendar nekatere njegove formulacije jasno pričajo o njegovem spoznanju. V »Pesmi poljan« pravi o tem velikem dogodku: »Spet prarazum obrača svet« in revolucija izreče sama o sebi: »In naj bo štet broj mojih ur: moj mimolet je pulz kultur.« Toda kljub temu, da se v tem ciklu Golia izraža na nov in z novimi mislimi in čustvi prepojen način, to še ni njegova prava poezija, kajti predmeti, o katerih govori, so za tega lirika, zamišljenega v intimne človeške stvari, presplošni in njegovemu čustvu preveč daljni.

S povratkom v domovino (1919) in z zaposlitvijo v gledališču je videti, da se bo tok njegovega burnega vojaškega življenja naposled umiril. Toda tudi gledališče, v katero se je vključil kot dramaturg, je ustanova, kjer se tero preštevili splošni in osebni interesi, da bi mu moglo nuditi zatočišče za mirno in zbrano delo. Dejstvo je, da je moral leta 1923 zapustiti Ljubljano in oditi za direktorja gledališča v Osijeku, naslednje leto pa za direktorja drame v Beogradu, nakar se je po dveh letih vrnil na svoje mesto v Slovenskem narodnem gledališču. V tem, po svoje spet burnem času, se je v pesniku zbralo razpoložensko in čustveno gradivo, ki se je nekako leta 1925 začelo izražati v tretjem, spet povsem novem ciklu njegovih pesmi, novih po obliki in vsebini, prva podoba pesnika Golie iz njegovih zrelih let.

To skupino njegovih pesmi bi bilo mogoče označiti kot poezijo objesti. Objesti v ocenjevanju samega sebe, kakor na primer v »Izpovedi«, ki jo je nekoliko omilil s podnaslovom; pивske, vinske objesti v »Manifestu« in spet objestne fantazije o svojem pogrebu »Marche funèbre«. Gotovo je ta prešernost pesnikov odgovor vsem ljudem in močem, ki so rovarili proti njemu, in »Marche funèbre« je obračun z njimi, obračun poln izziva, visokosti in žgočega humorja in še tihe ponižnosti pred veliko resnico. V teh bravurnih in bleščečih stihih je včasih čutiti rahel vpliv ruskih postsimbolistov in revolucionarnih

futuristov, dasi je Golia povsem osebno poetski ter le mimogrede kdaj poudari svoje simpatije do »sodrugov v delavnik vkovanih«.

V teh Golievih pesmih igra opazno vlogo alkohol. In njegovo razdraženo, dasi zmeraj s humorjem obvladano razpoloženje, je gotovo v zvezi s tem življenjskim demonom, ki ga je imel v oblasti, dasi mu pesnik ni nikoli resnično podlegel. Kdaj pa kdaj se ta razdraženost in notranji nemir v pesniku poležeta in iz hrepenenja po miru ali iz doživetja miru mu včasih nastane pesem, kakršna je »Čuj, bedni bratec«, v kateri nekomu (ali ne sebi?) priporoča iskati čudežni mir v tišini in lepoti nočne narave. V tem času pesniku umrje žena po dolgi bolezni in za njegovo razpoloženje so značilni epigrami, ki spadajo med njegove najgrenkejšje in nastane mu pesem »Pijanec«, ki je tožba, fiziološka tožba človeka, ki zaradi bolezni ne more več uživati alkoholne omame. Tedaj nastane tudi njegova satira »Najnovejša pisarija«, ki je sorazmerno skromen pendant stari, Prešernovi. Obdobje se zaključuje z drobno epigramatiko in z intenzivnim delom, katerega plod so tri otroške igre in komedija »Kulturna prireditve v Črni mlaki«.

Po presledku kakih dveh let oživi v Golii lirika ponovno. Zdaj ga vidimo čustveno mirnejšega, morda manj bravurnega, zato pa toplejšega in bolj ljubeznivega, pristrčnega. Seveda je njegova pesem še vedno zaposlena z alkoholom, toda hkrati se Golia zdaj pogosto pogovarja z »neprijetno damo« — smrtjo, ki razgrinja preko njegove nove pesmi poseben mir in neko svečanost. Mirnejši je sam v sebi, čeprav se čuti nekako zaznamovanega ali vsaj nepriznanega, in tehtanje samega sebe, svoje vrednosti opravlja zdaj redoma v zagrobnih vizijah, ki so po humorju in poetičnosti, po drastiki in naivni milini resnično edinstven izraz tega pesniškega srca, zamaknjenega v neko neznano lepoto, neprijaznega zlasti meščanom in njihovemu dejanju in nedejanju, in vendarle toplo človeškega. Težko je reči ali noče ali se ne upa soditi o sebi pred obličjem realnega sveta, zato se tudi v pendantu k objestni »Izpovedi« tokrat uvrsti med »viteze neznane garde«, ki »v bedi in brez slave drže s prezirom in ponosom v grudi preko vekov visoke postojanke«. Kako, s čim? Če naj odgovorim za pesnika, s prezirom do koristi in do vsega, za čimer se svet žene, s samosvojo potjo, ki je odljudna, toda vsa posvečena pravemu človeškemu življenju in vsem čarom bitja, ki jih s poezijo in ginljivostjo odkriva tudi v zavrženi eksistenci kakega »alkoholika« ali celo »Krote«.

Viški tega cikla so pesmi »Privid«, »Kanašček in poet«, »Iz zapiskov alkoholika«, »Vitezi neznane garde«, in še zaključna pesnitev te skupine »Petdesetletnica«, spet poetično trivialna drastika, polna ljubeznivega humorja, pesem o starosti, ki se spet zaključuje z groteskno šaljivim, toda očarljivim zagrobnim prividom. Resnično, edinstvena mešanica teh nasprotujočih si elementov, ubranih v skladno enoto, v duhovite, groteskne, toda zveneče in presunljive stihe.

Po obdobju tega cikla nastopi za Golio starost. Premor, ki se spet pojavi v njegovi tvornosti je nedvomno v zvezi z velikimi zgodovinskimi dogodki ob začetku druge svetovne vojne. Njegov pevski nagon predramijo tri smrti, smrt njegovega prijatelja dr. Lotriča, dramatični konec Aleša Stanovnika in smrt slikarja Ivana Vavpotiča. Vsakemu izmed njih zapoje pesem v spomin, toda moč njegove besede je že prizadeta. Stih mu zablesti morda poslednjič v ciklu »Iz pesmi o Marusenjki«, ki je nastal že po osvoboditvi. Tu smo priče zadnjemu plamenu pesnikove erotike, ki obudi v njem svežo poetično moč, toda mirnejšo in blažjo od nekdanje, in obudi jo samo za trenutek. V neki drugi pesmi, ki je temu ciklu časovno blizu, izvemo, da »ko spomladi so zapeli kosi, srca otajal nisem več nobeni«. Poslej je »Starec«, ki ve, da življenje ljubi in potrebuje moč. Nato sledi še nekaj poizkusov pesniško podati nekatere dogodke iz osvobodilne vojne in naposled pesnitev o »Smrti albatrosa«, samotnega in junaškega vladarja višav, pesnitev o koncu burne poti tega viteškega klateža nad oceanskimi vodami — zadnji poizkus avtoportreta v opisni pripodobi.

Taka je zgodba Golieve poezije, ki kakor rečeno, ni zelo obilna, vendar je v vrsti pesmi tako globoko osebna in izrazita, da je ne bi bilo mogoče pogrešati v našem pesništvu. To je poezija občutljivega, morda nervoznega, vendar zmeraj viteškega človeka, samohodca, ki sta mu burni in siloviti čas in teža nelepega življenja pustili le malo priložnosti za čisto in vedro zbranost, za kakršno je bil sposoben in ustvarjen. Toda ti redki trenutki njegove zbranosti so čudoviti. Golia ni bil intelektuallec tistega tipa, ki si v slehernem položaju pomaga s površnimi racionalnimi formulami. Preživljal je stvari in dogodke avtentično, kakor je avtentičen in originalen njegov izraz. Bil je eden izmed redkih poetov po moderni, ki si je v stihih ustvaril lastno govorico in kot resničen poet nam v tej govorici razkriva svoje življenje z vso resnicoljubnostjo in neposrednostjo in izpoveduje tako njegove zanosne vzpone kakor njegovo bedo.

V Golievem dramskem delu pomenijo najvišji dosežek njegove otroške in mladinske igre. To so po zgodbah preproste stvari, ki apelirajo na otroško fantazijo in srce. Golia jih je obdal z rahlo poezijo, vnesel vanje svoj prikupni humor, svojo ljubezen do živali in zlasti svoje toplo srce za vse ponižane in razžaljene. Posrečilo se mu je vse te vrednote prebujati v svojih mladih gledalcih brez moraliziranja in brez vsiljive čustvenosti. Zato je Pavel Golia »v mladinski igri nesporno pionir in še do danes nedoseženi mojster... Nekatere izmed teh iger so doživele v dvajsetih letih čez deset uprizoritvenih sezon, kar spada med uspehe, kakršnih gledališka umetnost pri Slovencih še ni poznala«, kakor piše o njem Filip Kalan.

Toda Golia ni bil samo dramatik, marveč dolga leta tudi umetniški vodja našega osrednjega gledališča. Gotovo je res, da ni bil gledališki teoretik, ki bi si zamišljal posebno gledališče, zasnovano na takem ali drugačnem teoretskem dognanju. Bil je praktik, ki je stil in način najboljšega gledališča, katerega je poznal, namreč moskovskega Hudožestvenega teatra, skušal prenesti in zasidrati v ustanovi, ki jo je vodil. Bil pa je dovolj razgledan, artistično občutljiv in širokogruden, da ni ne oviral ne izključeval poizkusov v popolnoma drugačnih, modernejših smereh. Ravnal je po svojem okusu in instinktu. Toda ti dve njegovi svojstvi sta bili važen in pozitiven faktor v razvoju našega gledališča, ki se je pod njegovim vodstvom nedvomno povzpelo na evropsko raven in s tem postalo važno kulturno žarišče tega naroda. Naša kulturna zgodovina ne bo mogla nikdar mimo Pavle Golie, ne mimo tega poeta ne mimo mladinskega dramatika ne mimo vodje osrednjega gledališča v času njegovega nastajanja.

III

POROČILA O DELU AKADEMIJE

DELO AKADEMIJE V LETU 1959

Člani in funkcionarji Akademije

Število članov Akademije v letu 1959 se je zmanjšalo za enega; dne 15. avgusta 1959 je umrl redni član v sestavu petega razreda književnik Pavle Golia. Ob koncu leta 1959 je štela Akademija 2 častna člana, 34 rednih in 22 dopisnih članov.

Po razredih porazdeljenih je bilo: v prvem 8 rednih in 8 dopisnih članov, v drugem 3 redni in 3 dopisni člani, v tretjem 6 rednih in 2 dopisna člana, v četrtem 8 rednih in 5 dopisnih članov, v petem 9 rednih in 4 dopisni člani.

Skupščine, seje, nameščenci in podobno

Na dnevnem redu glavne skupščine, ki je bila 23. oktobra 1959, so bile tudi volitve predsednika, podpredsednika in glavnega tajnika, ki jim je potekla triletna funkcijska doba. Izvoljeni so bili za naslednjo funkcijsko dobo, za predsednika Josip Vidmar, za podpredsednika Božidar Lavrič in za glavnega tajnika Milko Kos.

Razredi, znanstveni sveti inštitutov in komisij ter razni delovni odbori in kolektivi v inštitutih so se sestajali po potrebi.

Na dan 23. decembra 1959 je bila na Akademiji svečana proslava 40. letnice Komunistične partije Jugoslavije.

Uslužbencev in delavcev je imela Akademija s svojimi inštituti ob koncu leta 1959, 79; od teh 36 znanstvenega in strokovnega kadra, 11 bibliotekarjev, knjižničarjev in laborantov, 13 upravnih, izvršilnih in pisarniških uslužbencev in 19 pomožnih uslužbencev in delavcev. Redno honoriranih zunanjih sodelavcev je bilo 18.

Inštituti

Inštitutov je štela Akademija 10, poleg njih pa še Terminološko komisijo s štirimi sekcijami. O svojem delu v letu 1959 poročajo inštituti posebej v tej knjigi Letopisa. Z Inštitutom

za geografijo je tesno povezan Kartografski zavod, z Biološkim inštitutom pa so povezani Odbor za urejevanje favne, flore in geje Slovenije, Speleobiološki laboratorij v Postojni in Marinobiološki laboratorij v Rovinju. Pri postojnskem Inštitutu za raziskovanje krasa oziroma našem poslopju, v katerem je ta s svojimi zbirkami nameščen, so bile izvršene razne adaptacije poslovnih pa tudi stanovanjskih prostorov; pri nekaterih inštitutih v Ljubljani pa se je nadaljevalo z urejevanjem in spopolnjevanjem notranje opreme.

Publikacije

Pri tisku publikacij je po nekaj letih stagnacije oziroma celó nazadovanja, povzročenega predvsem po nezmogljivosti naših tiskarn, omeniti zboljšanje. V letu 1959 oziroma z letnico 1959 na naslovni strani je bilo objavljenih pri Akademiji publikacij v obsegu okoli 200 tiskovnih pol, kar je precej več kot v letih 1958 in 1957 (po okoli 120 pol) ali v letih 1956 in 1955 (po okoli 148 tiskovnih pol).

Drugo razveseljivo dejstvo je, da so bile v zadnjih letih v republiškem proračunu zvišane postavke za tisk in avtorske honorarje. Končne postavke oziroma poraba je bila: v letu 1957 9.136.923 din, v letu 1958 13.777.230 din; v letu 1959 je pa znašal kredit za honorarje in tisk skupaj 15.860.000 din.

Kljub pospešenemu tempu pri tisku ima pa Akademija še vrsto rokopisov, ki so jih razredi oziroma jih je predsedstvo za natis že sprejelo, ki pa niso še prišli v tiskarnah na vrsto. Iz prejšnjih let je takih rokopisov za okoli 110 tiskovnih pol; poleg teh še dve večji deli bibliografskega značaja. V letu 1959 je bilo za natis na novo sprejetih 11 rokopisov v približnem obsegu okoli 700 tipkanih strani.

Stroški (celotni za tisk, avtorske in druge honorarje) pri nekaterih v letu 1959 izšlih publikacij se sučejo okoli 75.000 dinarjev za tiskovno polo.

Že večkrat smo imeli priliko naglasiti, da publikacije naše Akademije niso mrtev kapital, ki leži nakopičen v njenih skladiščih. Nekako polovica naklade naših publikacij gre z zamenjavo v svet. Ob koncu leta 1959 je bila Akademija v zamenjavi z 889 naslovi znanstvenih in drugih inštitucij v vseh delih sveta, od teh v Jugoslaviji 150, v inozemstvu pa 739. V letu 1959 je Akademija prejela v zameno 3972 knjig raznih publikacij, ki so bile uvrščene deloma v biblioteke inštitutov, deloma v osrednjo biblioteko Akademije. V dar je biblioteka

v letu 1959 prejela 2652 knjig, nakupila pa jih je 1260. Skupaj 7884 knjig. Po obsežnosti knjižne zamenjave je danes naša Akademija na prvem mestu med Akademijami v državi, po značaju svojega knjižnega fonda (publikacije vseh važnejših znanstvenih ustanov celega sveta) pa edina te vrste v Sloveniji. Danes obsega celotni knjižni fond biblioteke približno 72.000 knjig, tako da je biblioteka Akademije po velikosti tretja med znanstvenimi bibliotekami v Ljubljani in četrta v Sloveniji (pred njo so po številu knjig Narodna in univerzitetna biblioteka v Ljubljani, biblioteka pri Narodnem muzeju v Ljubljani in Študijska biblioteka v Kopru). Biblioteka Akademije je do tega števila knjig narastla v glavnem po letu 1945, torej v sorazmerno kratkem razdobju 15 let, do 65 % (okoli dve tretjini) na podlagi zamenjave naših publikacij s publikacijami ustanov v Jugoslaviji in inozemstvu. Prostori pa, ki jih ima biblioteka za svoje delo na razpolago, so za namene, katerim služijo, skrajno neprimerni. Njihov obseg je premajhen, čitalnice sploh ni, skladišča akademijskih publikacij so prenatrpana. Za biblioteko je pridobitev novih, večjih in prikladnejših prostorov nujna potreba.

Kongresi, študij in podobno v inozemstvu

Ne le s publikacijsko dejavnostjo, tudi drugače skuša Akademija pokazati javnosti znanstveno delo, ki ga opravljajo njeni člani in sodelavci v inštitutih in izven njih. V mislih imamo v prvi vrsti znanstvene kongrese in sestanke in podobno doma in v inozemstvu, pa javna znanstvena predavanja na Akademiji, ki jih imajo naši domači znanstveniki in gostje — predavatelji iz tujine.

S pomočjo sredstev, v celoti ali delno, ki jih je a) iz republiške devizne kvote mogla črpati naša ustanova in b) ki so ji bila na razpolago od Akademijskega sveta FLRJ, se je v letu 1959 udeležilo znanstvenih kongresov in sestankov v inozemstvu 15 naših članov oziroma znanstvenih sodelavcev, ki so na teh kongresih in sestankih imeli po večini tudi predavanja in referate.

Udeležili so se v letu 1959:

akad. dr. Bogdan Brecelj, Sestanka mednarodnega društva za zaščito invalidov v Atenah;

akad. dr. Ivan Grafenauer, Mednarodnega kongresa raziskovalcev ljudskega pripovedništva v Kielu in Kopenhagnu;

akad. dr. Ivan Grafenauer, II. posveta vzhodnoalpskih folkloristov v Gradcu;

akad. dr. Viktor Korošec, VIII. mednarodnega asiriološkega kongresa v Heidelbergu;

akad. dr. Milko Kos, glavne skupščine odbora za izdelavo repertorija srednjeveških virov v Rimu;

akad. dr. ing. Anton Kuhelj, Mednarodnega kongresa za uporabno matematiko in mehaniko v Hannovru (Zahodna Nemčija) in Mednarodnega kongresa za uporabno mehaniko v Gdansk;

dr. Niko Kuret, višji znanstveni sodelavec Inštituta za slovensko narodopisje, II. posveta vzhodnoalpskih folkloristov v Gradcu;

akad. dr. Božidar Lavrič, XVIII. kongresa mednarodnega društva za kirurgijo v Münchenu;

dr. Tine Logar, načelnik dialektološke sekcije Inštituta za slovenski jezik, posvetovanja o splošnem slovanskem lingvističnem atlasu v Varšavi;

dr. Milko Matičetov, višji znanstveni sodelavec Inštituta za slovensko narodopisje, II. posveta vzhodnoalpskih folkloristov v Gradcu;

akad. dr. Maks Samec, Simpozija o kemiji in tehnologiji škroba v Detmoldu (Zahodna Nemčija) ter XVII. mednarodnega kongresa in XX. konference mednarodne unije za čisto in aplicirano kemijo v Münchenu;

akad. dr. Francè Stelè, VIII. mednarodnega kongresa za zgodnji srednji vek v Bresciji;

akad. Josip Vidmar, konference s kulturnimi delavci v Trstu;

akad. dr. ing. Milan Vidmar, konference o aluminijških vodnikih v Münchenu;

dr. Maks Wraber, višji znanstveni sodelavec Inštituta za biologijo, Simpozija o vegetacijskem kartiranju v Stolzenavu (Zahodna Nemčija).

Raznih prireditev so se udeležili oziroma so se zaradi študija in podobnega s sredstvi, ki jih je v celoti ali delno dala na razpolago Akademija, mudili v letu 1959 v inozemstvu:

akad. dr. Viktor Korošec (imel predavanje na pravni fakulteti v Parizu in delal v pariških knjižnicah);

akad. dr. Anton Melik (proslava ob 100-letnici smrti naravoslovca Aleksandra Humboldta v Berlinu — Potsdamu);

akad. dr. Josip Plemelj (proslava 200-letnice Bavarske akademije znanosti v Münchenu).

Obiski in predavanja

Zamenjava znanstvenikov iz Poljske in Sovjetske zveze na podlagi konvencij, ki jih je Jugoslavija sklenila s tema dvema državama, teče dalje. Od znanstvenih sodelavcev naše Akademije se je mudil v Sovjetski zvezi dr. ing. Mitja Brodar, znanstveni sodelavec Sekcije za arheologijo, na Poljskem pa sta se mudila dr. Milko Matičetov, višji znanstveni sodelavec Inštituta za slovensko narodopisje, in Alojzij Šercelj, asistent Sekcije za arheologijo.

Iz Sovjetske zveze je našo Akademijo v letu 1959 obiskalo 7, iz Poljske pa 10 znanstvenikov.

V septembru je Akademijo obiskal uradno predsednik Poljske akademije znanosti prof. dr. Tadeusz Kotarbiński in imel na Akademiji predavanje iz svoje stroke.

Znanstvena dognanja skuša Akademija posredovati tudi širšim krogom interesentov z javnimi predavanji. Ta imajo na Akademiji domači in inozemski znanstveniki. V letu 1959 je bilo predavanj domačih predavateljev 8, predavanj inozemcev — gostov pa 6.

a) Domači predavatelji

22. januarja 1959: profesor dr. Josip Klemenc, Ljubljana, Keltski elementi na spomenikih iz Šempetra v Savinjski dolini;

5. februarja 1959: dr. ing. Miha Tišlar, Ljubljana, Sintezni tuberkulostatiki;

21. maja 1959: dr. Miljenko Buljan, Split, Geokemični krog produkcije v morju;

4. junija 1959: prof. dr. Jovan Djordjević, Beograd, Politični sistem v socializmu;

5. junija 1959: prof. dr. Leon Geršković, Beograd, Družbeni in ekonomski temelji našega pravnega sistema;

19. novembra 1959: akademik prof. dr. Ivan Grafenauer, Ljubljana, Iz ljudskega pesništva slovenske Koroške;

24. novembra 1959: akademik prof. dr. Jovan Hadži, Ljubljana, Ob stoletnici izida Darwinove knjige »O postanku vrste«;

18. decembra 1959: znanstveni sodelavec dr. Emilijan Cevc, Ljubljana, Problematika Malega gradu in najstarejše zgodovine Kamnika.

b) Predavanja inozemskih gostov:

27. februarja 1959: prof. dr. Franz Möhres, Tübingen, Ultra-zvočna orientacija netopirjev;

5. junija 1959: senator prof. Domenico Macaggi, Genova, Obrisi in meje izvedenskega mnjenja;

19. junija 1959: prof. dr. Vojeslav Molè, Kraków, Južni Slovani ter Bizanc in Zapad v luči umetnostne zgodovine;

22. junija: prof. dr. Vojeslav Molè, Kraków, Umetnostna zgodovina in humanizem (Freske v sv. Sofiji v Ohridu);

14. septembra 1959: prof. dr. Tadeusz Kotarbiński, Warszawa, Logika na Poljskem skozi stoletja;

4. novembra 1959: prof. Julijan G. Sauškin, Moskva, Prirodni in ekonomski rajoni Sovjetske Zveze.

Znanstveni odbori Akademijskega sveta FLRJ

Akademija je s svojimi delegati in sodelavci udeležena pri delu medakademijskih znanstvenih odborov, ki jih je v letu 1959 organiziral Akademijski svet FLRJ. Ti odbori so: 1. za izdelavo historičnega atlasa in historično-toponomastičnega leksikona Jugoslavije, 2. za proučevanje rimskega limesa, 3. za izdelavo Carta Imperii Romani, 4. za izdajo Corpus vasorum, 5. za izdajo antičnih nadpisov, 6. za izdelavo principov in metodike pri obdelavi gradiva o naseljih in ljudskih običajih, 7. za proučevanje materialne kulture Jugoslavije, 8. za onomastiko, 9. za izdelavo arheološke karte Jugoslavije, 10. za izdelavo besednjaka srednjeveške latinščine, 11. za izdelavo repertorija srednjeveških zgodovinskih virov, 12. za inventarizacijo flore, favne in geje Jugoslavije, 13. za izdelavo dialektoloških in lingvističnih atlasov, 14. za zbornik srednjeveških latinskih napisov pri Južnih Slovanih.

Skrb za poslovanje posameznih odborov je poverjena eni ali drugi treh naših znanstvenih akademij. Naša Akademija je zadolžena za odbore, našete zgoraj pri številkah 3, 5 (delno za zvezo z Akademijo znanosti v Berlinu zaradi edicije Corpus inscriptionum latinarum III), 9 in 12.

Finančna sredstva

Za leto 1959 je imela Akademija iz republiškega proračuna za svoje redno poslovanje na razpolago 81,151.000 din (1958 73,176.000). Blagovnih deviz je imela Akademija iz republiške devizne kvote v letu 1959 275.000 deviznih dinarjev (1958 200.000), neblagovnih pa v letu 1959 300.000 deviznih dinarjev (toliko tudi 1958). V teh kvotah so bila zajeta tudi devizna sredstva, predvidena za Kemijski inštitut Borisa Kidriča, Inštitut za elektriško gospodarstvo in Inštitut za turbinske stroje, ki sicer v letu 1959 niso bili več v sklopu Akademije.

Za investicije je v letu 1959 imela Akademija investicijskih kreditov na razpolago 9,800.000 din (1958: 2,500.000 din).

INŠTITUT ZA RAZISKOVANJE KRASA

Interno delo. Inštitut je dopolnil razstavne zbirke predvsem z izdelavo reliefa Cerkniškega jezera in kraške karte Jugoslavije. Kataster kraških objektov je dosegel 2824 števil, in sicer 1042 jam, 633 voda in 149 kraških morfoloških objektov. Razstavne zbirke si je ogledalo 2238 ljudi. Med obiskovalci, ki jih je inštitut posebej seznanil s svojim delom in organizacijo, so bili jamoslovci iz Anglije, Francije, Italije, Nemčije in Poljske, geografi iz Francije ter arheologi, biologi, botaniki in geologi iz Italije in Nemčije. V decembru so bili naši gostje vodilni jamoslovci iz vse Jugoslavije, ker je takrat v prostorih inštituta zasedal plenum Speleološke zveze Jugoslavije.

Terensko delo. Ekipe inštituta so delale na terenu 81 dni in so ponekod pritegnile k delu jamarje iz Idrije in Sežane. Od tega je bilo posvečenih 29 dni raziskovanju sistema podzemeljske Pivke, ki ga je vodil strokovni sodelavec Ivan Michler. Vse stroške za to delo je kril Zavod Postojnska jama. Po nalogu postojnske občine in na njene stroške smo raziskovali v času največje suše nekatere večje vodne jame, ki bi utegnile priti v poštev za oskrbo s pitno vodo. Zavod Postojnska jama je kril tudi stroške za raziskovalno delo med Postojnsko kotlino in Planinskim poljem, kjer so potegnili povrhnje poligone nad Planinsko jamo, da se doženejo tam dušniki, ki bi morda omogočili prodor do podzemeljskega vodnega toka. Nadalje je inštitut delal 5 dni v okolišu Hotedršice in Novega sveta, 2 dni v območju Vipavske jame, 19 dni je raziskoval vipavsko Rašo in njeno podzemlje ter 15 dni podzemlje pri Sežani.

Študijsko individualno delo. Višji znanstveni sodelavec dr. Roman Savnik je pričel z objavo študije o zgodovini Postojnske jame in sistema ponikalnic pri Hotedršici ter je oddal v tisk razpravo o hidrografskem zaledju Planinskega polja.

Višji strokovni sodelavec Egon Pretner je nabiral biološki material v nekaterih jamah v Osapski dolini in ob Kolpi pa na otokih ob zahodnoistrski obali. Pod njegovim vodstvom je

inštitut raziskal Prekonoško pečino v vzhodni Srbiji. O tem je tov. Pretner pripravil za tisk posebno študijo. Tov. Pretner je bil tudi vodja ekipe slovenskih speleologov, ki so v Črni gori raziskali 18 jam na Lovčenu, pri Cetinju in Njegoših.

Asistent Franc Leben je nadaljeval z arheološkimi izkopavanji v Kevdercu na Lubniku in v Lubniški jami in je oddal o tem monografijo za tisk. Sodeloval je pri arheoloških izkopavanjih hallstattskega grobišča pri Sv. Ani pod Križno goro, avarskega grobišča v Bogojevu v Bački ter je ob pomoči članov inštituta obdelal rimsko zaporno zidovje na Hrušici, Kalcah in pri Logatcu. Zbral je gradivo o 115 arheoloških jamah na Slovenskem in Tržaškem krasu in uredil arheološki oddelek muzeja v Škofji Loki. O arheoloških najdbah v jamah na Notranjskem in o novih arheoloških odkritjih v okolici Škofje Loke je objavil več člankov.

Asistent Rado Gospodarič je geološko proučeval Postojnsko jamo in povodje vipavske Raše ter izdelal za Geološki zavod Slovenije elaborat o rezultatih svojega geološkega kartiranja na tem in sosednem ozemlju. Za tisk je pripravil iz svoje stroke članek na temelju lastnih opažanj.

Strokovni sodelavec France Hribar je vodil zlasti izdelavo maket in reliefov za potrebe inštituta ter raziskovalno delo v okolici Sežane.

Zunanji znanstveni sodelavec dr. Valter Bohinec nadaljuje z izpisovanjem kraške bibliografije. Razen tega sodeluje pri mednarodni speleološki bibliografiji, ki izhaja na Dunaju, ter z Romanom Savnikom pri urejanju časopisa Naše jame in inštitutskih poročil Acta carsologica, katerih drugi snopič je letos izšel.

INSTITUT ZA GEOGRAFIJO

Tudi v letu 1959 je potekalo delo v več smereh. Iz Panonskega obrobja Slovenije smo pripravili za tisk razpravi o geomorfologiji Bele krajine in Haloz ter nadaljevali s proučevanjem pokrajine vzhodno od Celja, med Bočkim pogorjem, zgornjo Sotlo in Rudnico. S tem se približujejo h koncu geomorfološke raziskave Panonskega obrobja Slovenije, ki so v teku že vrsto let.

V alpskem svetu smo nadaljevali z geomorfološkim proučevanjem Gornje Savinjske doline, v Julijskih Alpah pa doline Soče nad Kobaridom, kjer je bila posebno podrobno raziskana Bovška kotlina ter dolina Koritnice; pri slednjih raziskavah je bilo težišče na hidrografski in glaciološki problematiki.

V okviru proučevanja slovenskih jezer smo v poletju 1959 raziskali Triglavska jezera in druge manjše vodne kotanje v dolini Triglavskih jezer.

Za tisk smo pripravili študijo o razvoju Kamniške Bistrice v pleistocenu ter snežišč v Julijskih in Kamniških Alpah.

Izvršili smo pregled Triglavskega in Skutinega ledenika, kar spada v okvir rednih vsakoletnih opazovanj.

Tudi v letu 1959 smo raziskovali elementarne nezgode in njihove geografske učinke. V ta okvir spadajo: raziskava usada pri Trziču, poplave južno od Šentjurja pri Celju ter visoke vode v Škocjanskih jamah. Za praktične potrebe smo se lotili tudi podrobnega študija snežnih plazov na Velem polju.

Med največje akcije v tem letu je uvrstiti proučevanje ilovic in opekarnišva v Sloveniji, ki bo trajalo predvidoma pet let. Letos smo proučili s tem v zvezi: Mursko polje, Dravsko polje, dolino Pesnice do Lenarta, Slovenjegraško kotlino in okolico, Gornjo in Spodnjo Savinjsko dolino, Mirensko dolino, dolino Bistrice (Kozjanske) in Gračnice, Logaško polje in Vipavsko dolino. Na vseh naštetih področjih smo proučevali ilovice in opekarnišvo; izjema je le Spodnja Savinjska dolina,

kjer je za vso dolino doslej raziskano samo opekarništvo, ilovice pa samo v severnem delu doline.

Poleg tega smo leta 1959 proučevali tudi nekatere probleme hribovskih kmetij v Gornji Savinjski dolini in razvoj števila prebivalstva te pokrajine v zadnjih 150 letih; oboje je že pripravljeno za tisk. Na Dolenjskem smo dopolnili rezultate proučevanja neagrarnih panog v Novomeški kotlini.

KARTOGRAFSKI ZAVOD

Leta 1959 smo v Kartografskem zavodu izdelali karto ni-vojev v Beli krajini v merilu 1:25.000 in dve karti o rasti prebivalstva v Novomeški kotlini po absolutni in relativni metodi. Izdelane so bile tudi: karta suhih dolin na Tržaškem krasu, morfološka karta Tržaškega krasa, geološko-hipsograf-ska karta Tržaškega zaliva in zaledja, karta eocena v Sloven-skem primorju, karta beneško-avstrijske meje v Slovenskem primorju in Istri s kraji ob nji ter narodnostni karti Tržaškega in Goriškega. Drobnost delo predstavljajo nadalje kartice gozda v Pohorskem Podravju, zemeljski profili iz okolice Vodice in doline Kamniške Bistrice ter načrta snežišč Za Akom in »Sked-nja« v Prisojniku, s pregledno kartico snežišč v Julijskih Alpah.

Glavno delo tega leta pa je bilo kartiranje gradiva za elaborat o ilovicah in opekarništvu v Sloveniji. V formatu sekcij jugoslovanskih topografskih kart je za to delo bilo iz-delanih 19 kart merila 1:25.000 in 5 kart merila 1:50.000 o genezi ilovic, 11 kart o razprostranjenosti ilovic in položaju opekarn v merilu 1:100.000, oziroma ena med njimi v merilu 1:25.000 ter 7 kart o dotoku delavcev v opekarne, prav tako v merilu 1:100.000. Prvotno smo za to delo predvideli osnove v obliki risanih matric ustrezajočega merila. Ker pa nam je zmanjkalo sredstev, časa in delavcev za tako obsežno delo, smo se preorientirali tako, da smo pretežni del osnov izdelali s fotografskim postopkom v kvaliteti, kakršno pač zmoremo z našimi pripomočki in prostorom, ki nam je na razpolago. Pri tem smo si morali del aparature in celo prostor — izposoditi, ker nam je nabava ustrežajočega aparata zopet spodletela.

S 1. septembrom 1959 je odpovedal službo dotedanji naš fotografski risar. To izgubo smo uspeli nadoknaditi šele 1. ja-nuarja 1960 z novo risarsko močjo. Pomagali smo si s prilož-nostnima honorarnima risarjema, kar pa seveda ni zadostovalo, tako da smo bili prisiljeni poslužiti se že omenjene fotografske izdelave osnovnih kart, ki se je zadovoljivo obnesla. Glede na

velike zahteve, ki se pred nas postavljajo, pa moramo ponovno prav posebno opozoriti na neverjetne težave, ki jih imamo pri fotografskem delu zaradi pomanjkanja prostora in ustreznе aparature.

Delo na urejanju geografske fototeke je, spričo popolnega pomanjkanja dotacij in splošnega znižanja proračuna, čisto zastalo.

INSTITUT ZA GEOLOGIJO

Inštitut je dobil od Sklada Borisa Kidriča potrebna sredstva za vrtanje na Ljubljanskem barju. Delo je vodil akademik dr. Ivan Rakovec. Za vsestransko preiskavo izvrtanega materiala je bilo treba pritegniti še strokovnjake iz drugih ustanov. Pri proučevanju sedimentov so sodelovali: asistent Rajko Pavlovec, Geološki inštitut SAZU; asistent Alojz Šercelj, Arheološka sekcija SAZU; asistent dr. Anton Ramovš, Geološko-paleontološki inštitut univerze; geolog Anton Grimšičar, Zavod za preiskavo materiala in konstrukcij LRS; ing. Longin Prebeg, podjetje Elektrosond, Zagreb.

Vrtina je bila globoka 107,18 m in je že pri 105 m naletela na skalno podlago. Z njo smo dobili prvi tovrsten prerez barskih plasti v srednji Evropi. Sedimenti iz vrtine so bili laboratorijsko preiskani. Velik del stroškov za te analize je krila Slovenska akademija znanosti in umetnosti. Plasti iz vrtine so zelo podrobno opisane in nakazana provenienca materiala. Od favne je bilo najdenih le nekaj mehkužcev. S peclodnimi analizami je bila ugotovljena würmska in postwürmska starost plasti. Vegetacija je bila takrat pri nas nekoliko drugačna kot v ostalih delih srednje Evrope. Velika debelina sorazmerno mladih plasti kaže na precejšnje pogrezanje v mlajši dobi. Geomehanske analize so pokazale slabo nosilnost tal. Vrhnje plasti so bile kemično in termično preiskane.

Podrobno poročilo o rezultatih vrtanja s priloženimi profili in diagrami je bilo poslano odboru Sklada Borisa Kidriča. S krajšimi poročili v dnevnem časopisju je bila obveščena širša javnost.

Ostalo delo Geološkega inštituta je bilo razdeljeno po posameznih sekcijah.

Geološko-paleontološka sekcija

Najdbe kostnih breč na otokih Ižu, Rutnjaku, Ravi in Gluroviću ter njih obdelava so dale povod za študije o migraciji sesalcev v mlajšem pleistocenu na področju Slovenije in severnega jadranskega kopna. Raziskava je pokazala, da so

se sesalci v interglacialnih dobah širili na južni strani Alp iz vzhodne Evrope v zahodno samo preko slovenskega ozemlja, v glacialnih pa predvsem preko jadranskega kopna. Orografske razmere so preprečevale prehod stepnih sesalcev preko našega ozemlja na Apeninski polotok. Študija je bila predložena v natis.

Pregledano je bilo na novo odkrito najdišče pleistocenskih svizcev pod Javorjem pri Sostrem. Bolj ali manj ohranjena okostja so ležala v rovih, ki so bili izdelani v prhkem oziroma močno preperelem dolomitu nekaj metrov pod današnjim površjem. Pri ogledu na kraju samem je bilo ugotovljenih sedem takih rogov, ki so večinoma v medsebojni zvezi.

V obdelavi je bogato fosilno gradivo iz Parske golobine pri Pivki. Vseh ostankov je okrog 1000. Determinacija je v glavnem končana. V teku je razvrščanje favne po horizontalih in primerjava s sosednjimi najdišči.

Dr. Miklós Kretzoi z Geološkega zavoda v Budimpešti je napravil inštitutu veliko uslugo s tem, da je določil vse bolj ohranjene ptičje ostanke iz Betalovega spodmola.

Za Bulletin scientifique je bil napisan članek o sladkovodnih in kopnih kvartarnih mehkužcih. Tu so našeti vsi doslej znani fosilni in subfosilni polži in školjke v Sloveniji.

Pri nadaljevanju proučevanja razvoja starejšega terciarja v Sloveniji so bile letos izvedene terenske preiskave v Pivški kotlini, v zgornjem delu Vipavske doline in njenem obrobju. V paleocenskih plasteh so bile najdene številne foraminifere iz skupine miliolid, ki doslej iz teh krajev še niso bile opisane. Eocenski apnenci in flišne plasti vsebujejo mnogo numulitov ter drugo mikrofavno. Ugotovljenih je bilo nekaj jasnih tektonskih kontaktov med zgornjekrednimi in eocenskimi plastmi.

Na podlagi preiskav severnega obrobja Pivške kotline med Postojno in Studenim so bili uvrščeni rudistni apnenci v cenoman in turon. Njihova starost je bila ugotovljena z bogato foraminiferno favno iz skupin valvulinid in orbitolinid, rudisti pa so te zaključke potrdili.

Med Borovnico in Lazami na Menišiji je bil odkrit kontinuiran razvoj jurskih skladov od glavnega dolomita do spodnje krede. Makrofavna se pojavlja le v liadnih plasteh. S pomočjo mikrofavne, med katero so najvažnejši predstavniki skupine rotalid, pa je bil razčlenjen srednje in zgornjejurski kompleks. V najvišjih plasteh so bili ugotovljeni ostanki apnenih alg. Jurske apnene alge doslej v Sloveniji še niso bile znane. Upati je, da bo proučevanje fosilne mikroflore mnogo

prispevalo k razčlenitvi malmskih sedimentov in natančnejši določitvi meje med juro in kreda.

Izdelanih je bilo mnogo mikroskopskih preparatov karbonskih, spodnje in srednjepermskih fuzulinid.

Člani našega inštituta so sodelovali pri terenskih delih za nov geološki zemljevid Jugoslavije. Geološko in petrografsko so kartirali dele listov Sežana, Postojna, Cerknica, Vrhnika in Murska Sobota.

Za projektirano hidroelektrarno pri Kranjski gori je bilo izdelano poročilo o geoloških vrtanjih, kopanju poskusnih zasikov, vodopropustnosti kamenin, dodane pa so bile granulacijske in morfometrične analize.

Asistent Rajko Pavlovec se je udeležil simpozija, ki ga je organiziralo Srpsko geološko društvo v Beogradu od 2. do 4. februarja 1959. O poteku simpozija je (skupaj z Valerijo Osterc) poročal na sestanku Slovenskega geološkega društva. Pri istem društvu je imel tudi predavanje o konglomeriranju mlajših prodnih plasti v Ljubljanski kotlini. Predavanje je pripravljeno za tisk.

V jeseni se je asistent Rajko Pavlovec na potovanju po Švici pri prof. dr. Hansu Schaubu, vodilnem specialistu za numulite, seznanil z osnovami prepariranja in modernega raziskovanja numulitov. V Lausanni je prisostvoval predavanjem na zboru Švicarskega paleontološkega društva. Na teh predavanjih je prof. H. Schaub podal nekaj novih ugotovitev o stratigrafiji paleogena na podlagi numulitne in alveolinske favne. V Lausanni si je tudi ogledal znamenito De la Harpovo zbirko numulitov, ki jo je revidiral prof. H. Schaub.

V Italiji je Rajko Pavlovec obiskal nekaj muzejev in inštitutov ter se seznanil z mnogimi paleontologi, ki se ukvarjajo s paleogensko favno. Udeležil se je ekskurzije, ki jo je po bogatih klasičnih nahajališčih paleogenske favne okrog Verone, Vicenze in Padove organiziralo Italijansko paleontološko društvo. Na tej ekskurziji je nabral mnogo numulitov in drugih foraminifer, ki mu bodo koristile kot komparativen material pri proučevanju eocenske favne iz Slovenije.

Mineraloško-petrografska sekcija

V letu 1959 so bile narejene nadaljnje preiskave triadnih magmatskih kamenin na področju Jelovice, in sicer predvsem kamenin na severnem robu. Pri podrobnem mikroskopskem preiskovanju se je pokazalo, da tako na področju Tolstega vrha pri Bledu kakor tudi na področju Kroke — Kamne gorice

obstajata dva različna pasova. Južni pripada v glavnem kera-
tofirju z redkimi sledovi porfirita, v severnem pasu pa nastopa
predvsem porfirit. Za ta severni pas je za obe področji zna-
čilna tufska struktura kamenin, ki je v južnem pasu ne opa-
zujemo. Obstaja možnost, da so te kamenine v glavnem razvite
kot tufi z redkimi deli pravih predornin na področju Bodešča,
Tolstega vrha in Kamne gorice. Dalje proti vzhodu prehajajo
kamenine v tufske skrilavce in nato ponovno v prave tufe in
magnatske kamenine na področju Besniškega boršta.

Podatke optičnega preiskovanja so potrdile tudi kemične
analize ene kamenine s področja Besniškega borštva, ki je
izrazito kislá, in predornine s področja Tolstega vrha, ki je že
značilno intermediarna. Kemične analize je opravil profesor
dr. L. Guzelj.

V letu 1960 bodo preiskovanja na tem področju končana.
Potrebne so še kemične analize. Za raziskovanje področja Ble-
goša in Škofjega nad Cerknim je treba pripraviti material.

Prazgodovinska sekcija

Sekcija je sodelovala z Inštitutom za kvartarologijo na
univerzi pri poskusnem izkopavanju v Ovčji jami pri Pre-
stranku (20. julija do 11. avgusta 1959). V sondi 10 m², izkopani
do globine 3,00 m, so pod 20 cm debelo holocensko plastjo sle-
dile pleistocenske plasti (drobni apnenčevi gruščí, pomešani z
rjavkasto ilovico) z dvema mlajšepaleolitskima kulturnima
horizontoma. Zadnji, v globini 20—70 cm, je vseboval poleg
kostnih ostankov severnega jelena, jelena in alpskega svizca
ter drobcev lesnega oglja 62 kamenih artefaktov in odbitkov.
Ista favna je spremljala obenem z obilico lesnega oglja tudi
spodnji horizont v globini 110—190 cm, ki je vseboval 95 ka-
menih artefaktov in odbitkov ter eno koščeno konico. Globlje
plasti so bile sterilne.

Sekcija je nadalje sodelovala pri sondiranju pred vhomom
v Roško špiljo v Škocjanskih jamah (12. avgusta do 20. avgu-
sta 1959). V gruščnati plasti je bilo odkrito v globini 2,50 do
3,50 m obsežno ognjišče, ki je vsebovalo poleg kostnih ostankov
jelenov in divje svinje ter še nekaterih drugih sesalcev 10 ka-
menih netipičnih, mezolitskih ali mlajšepaleolitskih artefaktov.
Za sterilno rdečkastorjavo gruščnato plastjo je sledila v glo-
bini 4,20—5,10 m umazano-rumena drobnogruščnata plast z
manjšim ognjiščem, vsebujočim en mlajšepaleolitski artefakt.
Nadaljnje plasti do globine 6,22 m so bile sterilne.

Ves izkopani material se še proučuje.

INSTITUT ZA BIOLOGIJO

I. Splošno stanje

Delo v Inštitutu za biologijo je tudi v letu 1959 potekalo v glavnem normalno, to je, dalo je zadovoljive rezultate ustrezno stanju kadra ter pomožnim in denarnim sredstvom. Nezadovoljivo je le delo v Speleobiološkem laboratoriju v Postojnski jami. Vkljub stalnemu prizadevanju in doseženim rezultatom še vedno ni prišlo do poročila oziroma publikacije rezultatov. Vzrok temu je deloma iskati v slabem stanju laboratorija; morali bi ga v najkrajšem času spraviti v red.

Potreba po stalni znanstveni raziskovalni postojanki za sladke vode, zlasti v zvezi z usodo Blejskega jezera, je vedno bolj pereča in ustanovitev zadevnega laboratorija neizogibna.

Sodelovanje celotnega kadra inštituta z raznimi drugimi ustanovami, tudi praktičnega, pedagoškega in strokovnega značaja je bilo zelo živahno. Precej sprememb je bilo glede kadra. Znanstveni sodelavec dr. Janez Matjašič je bil razrešen dolžnosti pri inštitutu, ker je bil imenovan za docenta na Naravoslovni fakulteti. Z izvolitvijo za honorarnega sodelavca pa smo ga še naprej vezali na inštitut. Njegovo mesto je prevzel kot znanstveni sodelavec dr. Stefan Michieli, ki je v letu 1959 promoviral za doktorja zoologije, medtem ko je bil na njegovo mesto z razpisom izvoljen Jože Bole, asistent pri Biološkem inštitutu Medicinske fakultete. Tov. Bole se posveča zlasti študiju moluskov in izdeluje disertacijo, ki so ji tema naši jamski gastropodi.

Poleg dosedanjih honorarnih sodelavcev prof. dr. A. Seliškarija in prof. dr. Miroslava Zeia ter sedaj še docenta dr. Janeza Matjašiča je strokovni svet izvolil za honorarne sodelavce še Sava Breliha, kustosa Naravoslovnega muzeja, in Borisa Sketa, asistenta Zoološkega inštituta na univerzi, za volonterja pa absolvirana biologa Matjaža Gogola in Jožeta Štirna. V narčtu so izvolitev sodelavcev iz kroga botanikov.

Zelo aktivno je kader inštituta sodeloval pri proslavi 100-letnice izida slovitega dela Charlesa Darwina O nastanku

vrst. Poleg glavnega predavanja v okrilju Slovenske akademije znanosti in umetnosti (akad. Hadži) je bilo še predavanje v Radio Ljubljana, članki pa so bili napisani za časopise »Proteus«, »Naši razgledi« in »Naše jame«.

Vodstvo inštituta se je aktivno udeleževalo posvetovanj o novi organizaciji znanstvenega raziskovalnega dela in institucij, ki so s tem v zvezi, o sanaciji Blejskega jezera, ureditvi morskega akvarija v Slovenskem Primorju, urejevanju Postojnske jame (delegat prof. dr. Albin Seliškar), zaščiti narodnih rezervatov (delegat tov. Jan Cernelutti) in organizaciji proti eroziji (delegat dr. Maks Wraber). Izredno aktivno je bilo sodelovanje višjega znanstvenega sodelavca dr. Maksa Wrabra, tako z osrednjimi organizacijami gozdarske stroke kot s številnimi gozdarskimi upravami v zadevi izdelovanja elaboratov o sedanjem stanju gozdov in z nasveti za pravilno ukrepanje.

Ves kader je aktivno sodeloval pri delu Odbora za urejevanje favne, flore in geje Slovenije. Pri pedagoškem delu, vodstvu praktičnih vaj z medicinci, sta bila aktivna tovariša Štefan Michieli in Jože Bole. Veliko truda so posvečali tovariši M. Zei, S. Brelih in J. Bole raziskovanju favne kuščarjev in polžev ob zahodnoistrski obali v zvezi s problemom speciacije. Tov. Jože Štirn je končal terensko raziskovanje o naših termitih in ugotovil po njih povzročeno škodo. Stalno goji termite in proučuje njihovo biologijo.

II. Terensko delo

Raziskovanja upravnika o značaju hetognatov in njihovem filetskem izvoru so končana — razprava o tem je v tisku. Delo na obeh v poročilu za leto 1958 omenjenih knjigah se nadaljuje (o izvoru in razvoju knidarijev, o živalih podobnih cvetlicam). Manjša razprava o Darwinu in njegovih nazorih glede nastanka jamskih živali je v tisku. Več člankov in predavanj o darvinizmu je bilo napisanih oziroma izdelanih. Problem speciacije glede na kopenske polže otokov (J. Bole) je v obdelavi.

III. Raziskovalno delo

a) *Terensko delo*

Poleg manjših enodnevnih ali poldnevnih ekskurzij z namenom raziskovati domačo favno je bilo večje število večjih kompleksnih raziskovalnih ekskurzij. Predvsem je višji znan-

stveni sodelavec dr. M. Wraber opravil obsežno terensko delo (v celoti 117 delovnih dni) ob proučevanju gozdne in grmiščne, pa tudi pašniške, travniške, meliščne in visokogorske vegetacije, vse povezano s fitocenološkimi problemi. Obdelanih je bilo 13 terenskih področij širom po Sloveniji. Pri tem je dr. Wraber, poleg praktičnih potreb gozdnih uprav, ki so ekskurzije finansirale, zlasti še pripravljaj pregleden opis slovenske gozdne vegetacije. To terensko in priključeno mu laboratorijsko delo ter sledeča mu strokovno znanstvena obdelava in izdelava poročil, mnenj in predlogov za prakso absorbira dr. M. Wrabra v največji meri.

Sodelavci zoologi so v maju organizirali večjo ekskurzijo v Vipavsko dolino in v okolico Solkana; v juliju pa na Nanos in v Trnovski gozd, ob izdatni uporabi nove lovne metode s pomočjo UK svetilk. Septembra je bila večja ekskurzija v malo raziskano Belo krajino (jame v okolice Metlike, Črnomlja itd.). Tridnevna ekskurzija (tov. J. Bole in drugi) je veljala Križni jami. Nadaljevalo se je raziskovanje Triglavskega nacionalnega parka (tov. Cernelutti in drugi) v sodelovanju z Zavodom za spomeniško varstvo.

b) Laboratorijsko delo

Laboratorijsko delo je bilo zelo obilno. Tov. Michieli je končal eksperimentalno delo o perigramotaktičnih reakcijah arthropodov, kar mu je služilo za doktorsko disertacijo. Tovariš Bole je nadaljeval raziskavanja drobnih vrst večinoma jamskih polžev, kar je tema njegove disertacije in obenem v obdelovalnem programu inštituta. Vsi člani inštituta so v laboratoriju obdelali na številnih ekskurzijah nabrani živalski material in ga deloma živega gojili, zlasti jamske živali. Tovariša Michieli in Cernelutti sta posebno pozornost posvečala morfološki analizi celotnih manjših populacij metuljev, z namenom proučiti proces speciacije. Podobno je proučeval tov. Brelih mikromamalije, kuščarje in malofage, deloma skupaj s strokovnjaki specialisti iz inozemstva (M. Danielom in M. Marcikom iz Prage) in tov. D. Tovornikovo iz Centralnega higienskega zavoda v Ljubljani.

Tov. Štirn je gojil in proučeval ekologijo termitov. Tovariš Sket je skupaj z doc. dr. Matjašičem nadaljeval s proučevanjem jamske favnule na kolonijah marifugije ob gojitvi v temnici. Tov. Gogala je uredil seznam številnih ugotovljenih vrst rinhotov. Posebej je omeniti laboratorijsko delo tov. Štirna na termitih (biokemične analize raznih metabolitov in lokali-

zacija torutilina). Poleg tega je dokončno ugotovil meje razširjenosti termitov v Jugoslaviji in ocenil škodo, ki jo naredijo, pa preizkusil sredstva za obrambo pred njimi.

IV. Kongresi

Tov. M. Wraber se je udeležil mednarodnega simpozija o vegetacijskem kartiranju v mestecu Stolzenau (Zahodna Nemčija) in tam predaval o vegetaciji Slovenskega Primorja.

V. Bivanje v inozemstvu

Tov. Š. Michieli je dobil od organizacije UNESCO sredstva za večmesečni študij v Nemčiji, zlasti za specializacijo na področju živalske fiziologije. Od jeseni 1959 dela v inozemstvu v raznih inštitutih.

VI. Sodelovanje z drugimi znanstvenimi ustanovami

Tega sodelovanja je bilo tudi v preteklem letu zelo veliko in delokrog je bil še razširjen. Omenimo naj članstvo v odboru za asanacijo Blejskega jezera (Hadži), v odboru za raziskovanje krasa (Hadži), v Svetu za znanost (Hadži), pri Skladu Borisa Kidriča (Hadži), v medakademijskem odboru za inventarizacijo favne, flore in geje Jugoslavije (Hadži), v komisiji za varstvo narave (Carnelutti), v Svetu za Postojnsko jamo (Seliškar), pri Prirodoslovnem društvu (Hadži, Wraber, Bole idr.), pri Društvu za raziskovanje jam (Hadži, Sket, Bole idr.), sodelovanje z Biološkim inštitutom na univerzi (vsi člani), pri gozdarskih ustanovah (Wraber) in inštitutih za gozdarstvo (v Ljubljani in Sarajevu, Wraber).

Tov. Wraber je organiziral in vodil: strokovne ekskurzije ljubljanske sekcije Društva inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesne industrije (na otok Rab), Slovenskega geološkega društva (na Rašico s predavanjem), mariborske podružnice Prirodoslovnega društva (na Pohorje, s predavanjem) in Zavoda za spomeniško varstvo LRS; študijsko ekskurzijo za 26 članov društva Bund Naturschutz in Bayern (v Triglavski narodni park) ter vodil prof. H. Zeidlerja (Würzburg) v Triglavski narodni park in v Slovensko Primorje.

VII. Obiski in gostovanja

Tudi teh je bilo v preteklem letu veliko, tako iz domačih krajev kakor iz inozemstva. Obiskali so nas iz inozemstva (deloma so naši sodelavci z njimi imeli še posebne ekskurzije): botanik Burgeff iz Würzburga (obenem specialist za metulje *Zygaena*), zoolog F. Daniel iz Münchena (*Zoologische Sammlung des Bayerischen Staates*), botanik prof. H. Zeidler iz Würzburga, Fischer z Dunaja, Thurner iz Celovca, Möhres iz Tübingena (ki je imel na Akademiji predavanje o ultrazvočni orientaciji netopirjev in je pri nas raziskoval), Marko Zalokar, slovenski rojak, ki živi in dela v ZDA. Od domačih znanstvenikov so nas obiskali: dr. S. Matvejev (Beograd, večkrat), M. Buljan (Split, imel na Akademiji tudi predavanje), profesor Lorković (Zagreb), prof. A. Jurilj (Sarajevo), prof. Karlovac (Split), prof. S. Urban (Rijeka), V. Poteksić (Beograd, patofiziološki inštitut Vojno medicinske akademije) in še mnogi drugi.

VIII. Elaborati, mnenja, ocene, poročila in podobno

Tovariš Wraber je izdelal 5 elaboratov, namenjenih kot znanstvena podlaga za uspešno gospodarjenje z gozdom (so razmnoženi in dostopni strokovnim interesentom). Akad. Hadži je napisal številne ocene in mnenja o rokopisih, namenjenih za objavo v razpravah SAZU, *Acta carsologica*, *Bulletin scientifique* in *Biološkem vestniku*, pa tudi o rokopisih samostojnih del (n. pr. o učbeniku za človeško parazitologijo), mnenje z biološkega stališča o načrtu za umetno jezero pri Beogradu itd.

IX. Publikacije

V tisku sta peta knjiga »Razprav« IV. razreda SAZU in letnik *Biološkega vestnika* s številnimi razpravami večine naših sodelavcev. Sicer pa so objavili v letu 1959:

1. Cernelutti Jan, skupaj z dr. B. Rosickým: *Príspevek k poznání fauny blech (Aphaniptera) Slovinska. Československá parazitologie*, VI. 2.

2. Hadži J.: *Zum Problem der Knidarienabstammung. Bulletin scientifique* IV, 105.

3. Michieli Štefan, skupaj s F. Danielom: Die Südformen des *Dendrolimus pini* L., *Fragmenta balcanica*, II. No. 13.

4. Wraber Maks: Šumska vegetacija na crvenicama u slovenskem kršu, *Zemljište i bilka*, VII, 1/3, Beograd.

5. Wraber Maks: Gozdna združba jelke in okroglostne lakote v Sloveniji (*Galieta rotundifoli — Abietetum* Wraber 1955). I. zvezek Posebnih izdaj Prirodoslovnega društva, Ljubljana 1959, str. 19 + fitosociološke tablice.

Člani Biološkega inštituta so prispevali tudi v letu 1959 večje število člankov, predavanj in manjših doneskov za poljudnoznanstvene namene (v časopisu »Proteus«, Radio itd.).

ODBOR ZA UREJEVANJE FAVNE, FLORE IN GEJE SLOVENIJE

Ne glede na organizacijo Odbora za inventarizacijo favne, flore in geje Jugoslavije, ki je še vedno v teku, smo še nadalje zbirali material za Jugoslavijo v celoti in zbrali: 1200 nadaljnjih kartonov za mikrolepidoptera (Carnelutti), 450 nadaljnjih kartonov za makrolepidoptera (Michieli), 500 kartonov za moluske (Bole), 58 kartonov za odonate (Kiauta), 638 kartonov za razne skupine (Hadži). Vsega 2846 kartonov.

Uprava Akademijskega sveta FLRJ je imenovala tri člane (akademike Hadžija, Stankovića, Vouka) in jim naročila, naj poskrbe za organizacijo Odbora za inventarizacijo favne, flore in geje Jugoslavije. S prenehanjem funkcije Akademijskega sveta je pristojnost prešla na Svet za znanstveno delo pri Zveznem izvršnem svetu FLRJ. Načelnik Odbora pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti je izdelal načrt organizacije, program dela, predračun za leto 1960 in perspektivni načrt dela.

INSTITUT ZA MEDICINSKE VEDE

Interni oddelek

V letu 1959 se je na Interni kliniki nadaljevalo z delom, ki je bilo podano že v poročilu za leto 1958 (glej Letopis IX, str. 128—129).

Ortopedski in travmatični odderek

1. Raziskave o spremembah v sestavi sinovialnih eksudatov pri raznih sklepnih obolenjih se v letu 1959 niso mogle nadaljevati, ker ni uspelo dobiti za to potrebnih sredstev, niti minimalnega zneska za honoriranje dodatnega truda ne, ki ga ima pomožni personal z zbiranjem materiala za raziskave.

Omejili smo se na urejanje in statično obdelavo rezultatov dosedanjih serijskih preiskav in pripravo nekaterih zaključkov za objavo. Tudi to delo, za katerega predvidevamo, da bo končano do leta 1960, se je zaradi obsežnega gradiva in preobremenjenosti sodelavcev zavleklo.

Pripomniti je treba, da z dosedanjimi raziskavami tema ni niti zaključena niti izčrpana, nasprotno, na osnovi rezultatov teh raziskav se odpira cela vrsta nerešenih problemov, ki bi jih bilo vredno in potrebno raziskovati.

Sodelavec: doc. ing. Dušan Stucin, predstojnik Inštituta za kemijo Medicinske fakultete v Ljubljani.

2. Nadaljevali smo z uporabo na različne načine konserviranih kostnih homoio-transplantatov in spremljali potek njihovega vraščanja pri nadaljnjih 19 bolnikih.

V vsej seriji ni bilo nikakih postoperativnih komplikacij in je bilo vraščanje kemično konserviranih transplantatov analogno tistim, ki so bili v globokem hlajenju. Z delom bomo v letu 1960 nadaljevali.

Sodelavki: prof. dr. Milica Valentinčič za serijske bakteriološke preglede; sestra Slavica Marinič za kartoteko, registracijo in tehnično vodstvo bone-banka.

3. Zdravljenje kroničnih sklepnih obolenj hrbtenice z izotopom Thorium X smo nadaljevali in je znašalo skupno število zdravljenih in opazovanih bolnikov 50 (v 5 serijah po 10), tako da je bilo od leta 1953 pa do konca leta 1959 zdravljenih s tem izotopom 187 bolnikov.

Poleg dosedanjih kliničnih in laboratorijskih, predvsem hematoloških preiskav pa smo v letu 1959 pri nekaterih bolnikih, pri katerih je bil v terapevtske namene uporabljen Ra^{224} (ThX), zasledovali porazdelitev tega izotopa kakor tudi njegovih potomcev v telesu ter njihovo izločanje v urinu, fecesu in izdihanem zraku. Iz analize časovnega poteka razpadnih krivulj smo določali porazdelitev Ra^{224} , Pb^{212} (ThB) in Bi^{212} (ThC) med krvno plazmo in rdečimi krvnimi telesci ter njihova razmerja v izločenem urinu.

Vse raziskave so bile napravljene na osnovi merjenja žarkov gama s pomočjo scintilacijskega števca s kristalom NaJ (Tl), ki omogoča znatno povečanje občutljivosti meritev nasproti meritvam z jonizacijsko celico in Geiger-Müllerjevim števcem.

Dosežene rezultate bi v kratkem lahko povzeli takole:

1. Od Ra^{224} , ki se odloži v kosteh, ostane okrog 80 % nastale emanacije in njenih potomcev pretežno na mestu, kjer se deponira Ra^{224} .

2. Pb^{212} se v povečani meri veže na rdečih krvnih telescih. Med ostalimi organi so relativno močno obremenjene ledvice, jetra ter črevesja in njihova okolica, skozi katere potuje aktivnost pri izločanju z blatom, v nekaj manjši meri pa pljuča in možgani.

3. 50—70 % apliciranega Ra^{224} se pri rednem odvajanju v enem letu izloči skozi blato, medtem ko se preostali del tega izotopa veže v kosteh.

4. Preliminarne meritve so pokazale, da bi z nekaj zboljšanim detekcijskim sistemom (scanner) verjetno bilo možno pred dajanjem druge injekcije postaviti diagnostično indikacijo o uporabnosti terapije z Ra^{224} .

Izčrpnije poročilo z diagrami in rezultati bo zaključeno v kratkem, ko bodo dokončani poskusi o izdihavanju emanacije in nekatere dodatne meritve z določanjem vpliva kalcijeve diete.

Sodelavci: znanstveni sodelavec Inštituta Jožef Stefan dr. ing. Lado Kosta, uslužbenec tega Inštituta ing. P. Horvat in ing. Vlado Ravnik, asistent Ortopedske klinike dr. Franc Debevec.

4. Nadaljevanje del v zvezi s pojavom prirojenih anomalij kolčnih sklepov pri prebivalstvu Dolnje Zete v Črni gori je bilo v letu 1959 zaradi pomanjkanja kreditov ustavljeno. Na poziv koordinacijskega odbora medicinskih oddelkov naših treh akademij je bil junija 1959 izdelan program nadaljevalnih del in predvideni predračuni izdatkov, ki bi bili potrebni za kontrolne rentgenološke preglede otrok, prvič pregledanih leta 1954, kar bi omogočilo presojo spontane postnatalne evolucije displastičnih sklepov ter nadaljnjo obdelavo doslej zbrane materiala.

Sodelavec: rentgenolog primarij dr. Nikola Zlatarov, Cetinje.

Kirurgični oddelek

Kirurgična klinika je v letu 1959 vpeljala in uporabila umetno ledvico. Do sedaj je bila pri 10 bolnikih šestnajstkrat uporabljena in je v vsakem primeru popolnoma izpolnila svojo nalogo.

Izdelali smo učinkovitejšo metodo za ekstrakorporealno cirkulacijo in z njo operirali z uspehom eksperimentalno in na človeku.

Vpeljali smo gravitacijsko evakuacijo krvi iz desnega srca in se tako približali normi, ki je za ekstrakorporealno cirkulacijo običajna na zahodu.

Razen tega so bili na kliniki izvršeni eksperimenti z avto-transplantacijo kože s podkožnim maščobnim tkivom po odstranitvi epidermisa na transplantatu. O tem je poročala dr. Zdenka Delakova dne 7. novembra 1959 kirurški sekciji Slovenskega zdravniškega društva skupno z dr. I. Lenartom iz Patološko-anatomskega inštituta.

Detajli o ekstrakorporealni cirkulaciji in o umetni ledvici bodo objavljeni v Zdravstvenem vestniku.

Prav tako so se vršile študije na bolnikih s subduralno krvavitvijo in smo tudi na tem področju dosegli uspehe, ki jih bo objavil asistent dr. A. Čas v Zdravstvenem vestniku.

Kar se tiče arteriografije glave smo zasledovali isti cilj kot v letu 1958 in izdelali solidno diagnostiko.

Publikacije Kirurgične klinike v letu 1959

Prof. dr. B. Lavrič (skupno z doktorji S. Goldmanom, T. Furlanom, I. Papom, J. Studičem, M. Benedikom in I. Cestnikom): Rezultati hirurškega lečenja pljučne tuberkuloze s naročitim osvrtno na resekciju pljuča. Tuberkuloza, št. 2/1959.

Doc. dr. M. Žumer: Spontana subarahnoidalna krvavitev. Zdravstveni vestnik, št. 2—3/1959.

Dr. Dušan Müller: Defectus septi interventricularis cordis acquisitum (posttraumaticum). Zdravstveni vestnik, št. 1/1959.

Ing. A. Žakelj in M. Gros: Metabolične in respiratorne izpremembe puferskega sistema krvi in njihova klinično-laboratorijska obdelava. Zdravstveni vestnik, št. 8—9/1959.

Predavanja v letu 1959

Prof. dr. B. Lavrič: O vtisih s potovanja 1958—1959, v seminarju klinike.

Umetno srce, v televiziji (skupno z dr. M. Košakom).

Kakšno je stanje kardiovaskularne kirurgije danes, v zdravilišču na Golniku.

Poročilo o 18. internacionalnem kongresu kirurškega društva v Münchenu.

Poročilo na sestanku kirurško-ortopedske sekcije v Mariboru in na intersekcijskem sestanku slovenskih in hrvatskih kirurgov in ortopedov v Zagrebu.

Prof. dr. Vl. Guzelj: Poročilo o kongresu nemških kirurgov v Münchenu, v seminarju klinike.

Doc. dr. N. Derganc: Uporaba pijavk pri venozni kongestiji kožnih režnjev, na internacionalnem kongresu za plastično kirurgijo v Londonu.

Naše izkušnje s kranioplastikami, na III. znanstvenem sestanku Sekcije za plastično in maksilofacialno kirurgijo Zbora liječnika Hrvatske v Zagrebu.

Kirurška terapija varikoznega ulkusa, na intersekcijskem sestanku slovenskih in hrvatskih kirurgov in ortopedov v Zagrebu.

Prim. dr. S. Rakovec: Umetna ledvica, v ginekološki sekciji in v kirurško-ortopedski sekciji Slovenskega zdravniškega društva.

Prvi rezultati z umetno ledvico, v urološki sekciji Srbskega lekarskega društva v Nišu.

Uretero-ileo-urethroplastica, na italijanskem urološkem kongresu v Florenci.

Postoperativna tromboza, na interseksijskem sestanku kirurško-ortopedske sekcije v Zagrebu.

Umetna ledvica, v televiziji.

Prim. dr. D. Hočevar: Nekaj splošnih pogledov na dokumentacijo in statistiko v zdravstveni službi, v seminarju.

Poizkus vrednotenja kodeksa zdravniške etike, v seminarju.

Poročilo o študijskem potovanju po Angliji.

Dr. D. Müller: Operativna terapija varic spodnjih okončin na Kirurški kliniki od leta 1949 do 1959, na interseksijskem sestanku v Zagrebu.

Dr. L. Ravnik: Varicocele, na interseksijskem sestanku v Zagrebu.

Dr. E. Vavken: 10 predavanj o prvi pomoči, članom Gorske reševalne službe.

INŠTITUT ZA ZGODOVINO

Sekcija za občo in narodno zgodovino

V letu 1959 je Sekcija nadaljevala s sistematično obdelavo agrarne skupine *Leksikona za gospodarsko in socialno zgodovino Slovencev*. Predloženi so bili elaborati: dr. Pavle Blaznik, Zemljiška gospostva in podložniške obveznosti; dr. Vlado Valenčič, Vinogradništvo; prof. Franjo Baš, Gospodarska poslopja; arhivarka Marija Verbič, Izkoriščanje gozdov; doktor Pavle Blaznik, Kolektivna kmetijska posesti; dr. Vlado Valenčič, Kmetijske organizacije, literatura in šolstvo.

Delovni odbor je skupno z avtorji predložene elaborate na rednih mesečnih sestankih temeljito predebatiral. Nekateri elaborati so dobili po diskusiji že končno obliko gesla. V delu je vrsta nadaljnjih gesel, ki bodo predložena v letu 1960.

Delo pri Leksikonu za gospodarsko in socialno zgodovino Slovencev vodi višji znanstveni sodelavec dr. Pavle Blaznik.

V okviru predpriprav pri delu za *Historični atlas Slovenije* je prof. dr. Maks Miklavčič predložil načrt za izdelavo zemljevidov cerkveno upravne razdelitve Slovenije.

Delo za *Historični atlas Slovenije* je bilo vključeno v delo Odbora za izdelavo historičnega atlasa in historično-topografskega leksikona Jugoslavije, ki je bil osnovan pri Akademijem svetu FLRJ. Odbor je dal v letu 1959 na razpolago nekaj sredstev, za nadaljnje delo pa sestavil načrt in predračun stroškov.

Isto velja za *Historično-topografski leksikon srednjeveške Slovenije*, ki je bil tudi vključen v delo omenjenega Odbora pri Akademijem svetu. Delo za *Historično-topografski leksikon srednjeveške Slovenije* je toliko napredovalo, da je za bližnjo bodočnost računati z objavo dveh zvezkov: za ozemlje bivše Kranjske in za Slovensko Primorje. Za historično toponomastiko teh delov slovenske zemlje je bilo nabranega še nekaj novega gradiva iz virov, objavljenih v tisku, in iz arhivov (Državni arhiv LRS v Ljubljani, arhiv pri Mestni biblioteki v Trstu).

Edicije urbarjev. V tiskarno je bila oddana objava starejših urbarjev za freisinško posest na Slovenskem, ki jo je pripravil višji znanstveni sodelavec dr. Pavle Blaznik. Delno so bili teksti teh urbarjev uporabljeni v njegovi razpravi *Zemljiška gospostva v območju freisinške dolenske posesti*, ki je izšla v *Razpravah* (IV, 6) razreda za zgodovinske in družbene vede — pa v razpravi *Freisinška županija Dovje*, objavljeni v *Zgodovinskem časopisu*, 9. letniku.

Nadaljevalo se je s sodelovanjem pri mednarodnem znanstvenem podjetju *Repertorij srednjeveških virov*, ki naj bo nova zelo razširjena izdaja Pothastove Bibliotheca historica medii aevi. Delo pri nas je vodil, kot eden odborov osnovanih pri Akademijemskem svetu FLRJ, koordinacijski odbor historičnih inštitutov treh jugoslovanskih akademij, ki ima svoj sedež pri Jugoslavenski akademiji znanosti i umjetnosti v Zagrebu. Naš delež za prvo knjigo Repertorija, ki bo obsegal sezname edicij virov in druge bibliografske podatke in izšel v letu 1960, je bil obdelan in oddan, za nadaljnje zvezke Repertorija, ki bodo obsegali obdelavo posameznih virov, je pa delo za delež Jugoslavije v znatni meri napredovalo. Sestanka glavnega odbora za repertorij v Rimu pri ondotnem Italijanskem inštitutu za srednji vek, oktobra 1959, sta se kot zastopnika naših historičnih inštitutov za Jugoslavijo udeležila akad. M. Kos iz Ljubljane in asistent M. Kurelac iz Zagreba.

Odsek za gradove. Arhivarka Majda Smole je v letu 1959 nadaljevala s sistematičnim izpisovanjem zapuščinskih inventarjev Državnega arhiva LRS v Ljubljani in njihovih lastnikov. Pregledani in obdelani so bili fascikli XII do XV s črkami E in F, skupaj 195 inventarjev. Doslej je bilo pregledanih 636 inventarjev.

Nadaljuje se s fotografskimi posnetki ohranjenih gradov, prav tako tudi z njihovimi tlorisi, kar velja posebej še za že porušene. To delo se vrši v okviru Zavoda za spomeniško varstvo, je pa zbrano gradivo na razpolago tudi Akademiji. Posneti so bili na novo ali pa izboljšani že posneti tlorisi za gradove: Kamen pri Begunjah, Novi grad pri Predvdoru, Pobrežje v Beli krajini, Žužemberk, Hmeljnik in Lož (za sedaj le skica).

Precej dela je opravil Zavod za spomeniško varstvo v Mariboru, vendar za sedaj ne razpolagamo s podatki, prav tako je Okrajna spomeniška komisija v Gorici evidentirala in dokumentirala vse gradove in graščine v goriškem okraju. Tlorisi še manjkajo.

Zbranih je bilo nekaj starih upodobitev oziroma predvojnih fotografij za gradove: Kamen, Žužemberk, Hmeljnik, Soteska, Borl.

Delo odseka za gradove vodi upravnik Mestnega muzeja v Ljubljani dr. Josip Mal.

Retrospektivna slovenska historična bibliografija. Za bibliografijo člankov je bilo oddanih le 970 listov, ker je bilo samo za toliko kredita na razpolago. S tem je pregledano: Zvon, Ljubljanski Zvon (deloma), Slovenski pravnik (deloma) in revije Ce fâstu, Forum Julii, Pagine Friulane, La Porta Orientale ter Studi Goriziani, kolikor so bile v Ljubljani dosegljive. Iz bibliografije knjig so bili za stvarni katalog pretipkani listi knjig do 1912.

Centralni katalog inozemskih zgodovinskih del v znanstvenih knjižnicah Slovenije.

Pregledane so bile v Narodni in univerzitetni knjižnici signaturne številke 130000—135000. Pregled študijske knjižnice v Mariboru je končan.

Izven službene obveznosti je zunanja znanstvena sodelavka dr. M. Pivec-Stelè pregledala prirastek Muzejske knjižnice v Ptuj, prirastek Naučne biblioteke na Reki ter Narodno in študijsko knjižnico v Trstu.

Delo za centralni katalog, kakor tudi za retrospektivno slovensko historično bibliografijo vodi oziroma ga opravlja znanstvena sodelavka dr. M. Pivec-Stelè.

Knjižnica. Prirastek v letu 1959 znaša 763 zvezkov.

Sekcija za zgodovino umetnosti

Delovni program Sekcije je dokaj obsežen, saj zajema umetnostno življenje na Slovenskem od zgodnjega srednjega veka do naših dni, njegov končni namen pa je znanstveno kritični pregled umetnostnega razvoja na naših tleh, zraven pa še več monografičnih obdelav in korpusov pomembnejših stilnih razdobij in umetnostnih disciplin. Delo je sicer uspešno zastavljeno, hromi pa ga pomanjkanje sredstev in sistemiziranih sodelavcev, tako da se je moralo omejiti v prvi vrsti na kabinetno zbiranje gradiva in razreševanje nekaterih že v prejšnjih letih načetih podrobnejših problemov.

Naš temeljni aparat — topografska kartoteka, združena z bibliografijo umetnostnih spomenikov in fototeko — smo

sistematično izpolnjevali s terenskim raziskovanjem in izpisi iz literature. V manjši meri smo mogli nadaljevati z zbiranjem gradiva za izdajo virov za umetnostno zgodovino Slovenije. Pač pa je uspešno napredovala revizija spomenikov našega srednjeveškega slikarstva in plastike, pri čemer smo se posebno posvetili problemu arhitekturne plastike in njene zveze z domačimi in tujimi stavbarnicami; pri tem delu smo se z uspehom posluževali tudi zbirke stavbarskih mojstrskih znamenj, ki jo še dopolnjujemo. Mikavne so bile ugotovitve vzporednih slogovnih odmevov sredi 15. stoletja na slovenskem in nemškem Štajerskem, čeprav lahko ob njih ugotovimo manj direktnih medsebojnih povezav, pač pa enotno razpoložensko uglašenost in določeno zakonitost v prelivanju umetnostnih tokov. Vsi ti momenti pa spet načenjajo problematiko umetnostne dialektologije, katere temeljni principi se sicer počasi, pa vendar konkretno vedno bolj jasné in postajajo celo neke razpoloženske konstante, ki niso časovno ali stilno omejene. Ob vsem tem pa se osvetljuje tudi sociološki umetnostni diagram in delež posameznih ljudskih plasti v umetnostnem življenju. Na ta način se kot nepogrešljiv element vriva v naš program tudi problematika ljudske umetnosti, posebno arhitekture.

Ljubljansko kiparsko delavnico iz srede 15. stoletja smo uspeli identificirati — vsaj v njeni kasni fazi — z mojstrom Janezem Lipcem.

Raziskovanje grajske kapele na Malem gradu v Kamniku, ki traja — čeprav ne nepretrgano — že nekaj let, je razrešilo še zadnje probleme, tako da se nam najstarejša zgodovina tega zelo pomembnega spomenika nakazuje v treh radikalnih prezidavah že v romanski dobi od 11. do 13. stoletja. Njen prvi stavbni koncept se naslanja še na zgodnj srednjeveške tipološke vzore oziroma na antični tip »heroona«. O doseženih rezultatih je poročal znanstveni sodelavec sekcije dr. Emilijan Cevc na predavanju pri Akademiji 17. dec. 1959.

Načelnik Sekcije akad. dr. F. Stelè se je udeležil kongresa raziskovalcev umetnosti zgodnjega srednjega veka v Veroni, Vicenzi in Bresciji. Obenem je obiskal Furlanijo in ob tamošnjem srednjeveškem slikarstvu, katerega izhodišče so freske Vitala da Bologna v Vidmu, na novo formuliral problem »furlanskih mojstrov« v slovenskem poznogotskem slikarstvu. Rezultat tega je razprava »Die friulanische Gruppe in der gotischen Wandmalerei in Slowenien« (Festschrift Karl M. Swoboda, Wien 1959).

Znanstveni sodelavec dr. E. Cevc je v septembru študijsko obiskal razstavo dolnjeavstrijske srednjeveške umetnosti v Kremsu ob Donavi in več umetnostnih spomenikov v Dolnji Avstriji in na Zgornjem Štajerskem.

Pri razgovorih o osnutku perspektivnega načrta znanstvenó raziskovalnega dela na področju družbenih ved, ki sta jih sklicala Zvezni svet za znanstveno delo in Republiški svet za kulturo in prosveto, je Sekcija razložila svoj ožji delovni načrt, nato pa še dodatni razširjeni načrt študija umetnostnozgodovinske problematike na Slovenskem in pri tem razširila delovni okvir predvsem na študij baroka in umetnosti v 19. stoletja, poudarila pa je tudi nujno potrebo raziskave našega historičnega urbanizma. Podčrtala je nujnost večjih nalog kot n. pr. sestavo umetnostnozgodovinskega atlanta Slovenije, izdajo virov, topografij itd. Sama in z močmi, ki so ji na razpolago, seveda vseh teh nalog ne bo mogla opraviti in bo zato nujno treba najti pot za plodno koordinacijo dela z drugimi sorodnimi ustanovami v Ljubljani in izven nje. Posebno aktualno je tudi vprašanje specifične renesanse na naših tleh.

Terensko delo smo morali, žal, precej omejiti, vendar je tudi to prineslo nekaj dragocenih obogatitev naše umetnostno-geografske stratigrafije, tako v plasti stilne kot ljudske umetnosti. Napredovalo pa je raziskovanje podobarstva 19. stoletja, ki zadobiva že trdnejše metodološke prijeme.

Sekcija za arheologijo

Sekcija je v letu 1959 v glavnem nadaljevala delo, ki je bilo že v načrtu prejšnjih let. Začasno vodstvo Sekcije je v aprilu prevzel akad. prof. dr. Srečko Brodar.

Terenska raziskovanja

Da bi tudi na Dolenjskem ugotovili obstoj paleolitika, je znanstveni sodelavec dr. ing. Mitja Brodar izvedel poskusno izkopavanje v jami Jazbini za vasjo Obrh pri Podturnu. Poskus ni uspel, ker so bile zgornje plasti že prej odstranjene, spodnje pa so bile popolnoma sterilne. Tudi sedem drugih med Stično in Novim mestom pregledanih jam kot bivališče paleolitskega človeka ne prihaja v poštev. Od treh jam v Beli krajini pa bo vsekakor še treba izvesti poskusni izkop v jami Judovski hiši ob Krupi pri Stranski vasi. Dr. ing. M. Brodar

je sodeloval tudi pri kontrolnem izkopavanju Inštituta za prazgodovino človeka v Potočki zijalki na Olševi, kjer je uspelo odkriti popolnoma nedotaknjen profil s plastjo vodnega peska, ki ga je paleolitski človek v ogromnih množinah prinesel iz doline v jamo. S strokovnim vodstvom je pomagal tudi letos pri izkopavanju paleolitske postaje Crvene stijene pri Petrovićih v Črni gori na račun muzeja v Nikšiću. Raziskovanje poznega neolitika z elementi, ki segajo že v bronasto dobo, pri katerem je sodeloval tudi Arheološki seminar Univerze, je delno na stroške Sekcije nadaljeval asistent Inštituta za raziskovanje krasa Franc Leben v jami Kevderc na Lubniku. Sondiral pa je tudi v Lubniški jami, kjer bo glede na odkrite keramične, koščene in kamnite predmete treba prekopati še velik del jame.

Sekcija je nadalje organizirala in tudi gmotno podprla zaščitno izkopavanje v veliki gramoznici pri Dobovi, ki ga je vodil docent dr. Franc Stare. V severnem delu in na južnem robu parcele št. 1000 KO Veliki Obrež je bilo izkopanih sedemnajst grobov, ki pripadajo kulturi žarnih grobišč. Razen keramičnih pridevkov so se v grobovih nahajali tudi bronasti predmeti, n. pr. obročki s prepletom ter enorezen nož, verjetno tipološki predhodnik polmesečnih britev. Posebno pomembna je bila tudi konstrukcija grobnih jam. Ker delo v gramoznici naglo napreduje, bodo v kratkem potrebna še nadaljnja zaščitna izkopavanja.

Pri gradbenih delih na dvorišču Akademije so bili odkriti med ruševinami srednjeveških stavb štirje žarni grobovi, pripadajoči leta 1948 odkritemu grobišču. Nadzorstvo pri teh delih je imel asistent Staško Jesse, ki je sodeloval tudi pri omenjenem zaščitnem izkopavanju v Dobovi ter pri topografskih ekskurzijah na Primorskem in Notranjskem in merjenjih rimskih zapor na Rakitni in Pokojišču.

Da se v zvezi z arheološkim raziskovanjem dožene na osnovi pelodne analize razvoj vegetacije na našem ozemlju, je asistent Alojzij Šercelj izvedel s sekcijsko vrtalno garnituro več vrtanj v dolini Soče in Vipave, med Ilirsko Bistrico in vasjo Zemon ter pri Čepiču v Istri.

Notranje znanstveno delo

Na paleolitskem področju je znanstveni sodelavec dr. ing. Mitja Brodar zaključil obdelavo gradiva iz Mokriške jame in napisal razpravo, ki jo je sprejel za tisk Razred za priro-

doslovne in medicinske vede. Tudi je napisal o Mokriški jami razpravo, ki jo bo objavila revija *Quartär* v Bonnu. Izpopolnil je nadalje kartoteko paleolitske literature in fototeko.

Asistent Staško Jesse je v zvezi z delom na Arheološki karti kontroliral oziroma točneje lokaliziral najdiščne podatke iz starejše literature, predvsem za Primorsko. Poleg drugih tekočih poslov je urejeval sekcijsko biblioteko, ki je v tem letu narasla za 600 zvezkov. V laboratoriju je nadaljeval s poskusom impregnacije lesa z acetonom, etrom in smolno raztopino. Uspeh impregnacije hrastovega lesa je bil zlasti pri manjših kosih zadovoljiv.

Asistent Alojzij Šercelj je izvršil laboratorijske preiskave petrificiranega lesa iz Hrastnika, lesa iz glinokopov na Viču in pri Ilirski Bistrici ter oglja iz sedimentov v Lokarjih in iz rimskih izkopanin v Ljubljani. Izvršil je nadalje palinološke raziskave sedimentov iz Čepičkega polja v Istri in pleistocenskih sedimentov v Lokarjih. Začel je tudi s preiskavo sedimentov iz stometrške vrtine Ljubljanskega barja za Geološki inštitut (téma Kidričevega sklada). V Gozdarskem vestniku (1959, str. 193—203) je objavil razpravo *Prispevek k zgodovini naših gozdov*, za Geologijo pa je prispeval članek *Sedimenti v Lokarjih v luči pelodnih raziskav*.

Strokovni svet Sekcije je imel eno sejo, na kateri je sprejel program dela. Sestanka medakademijskih odborov dne 2. oktobra 1959 v Beogradu, kjer so se obravnavale od Akademijskega sveta FLRJ posameznim akademijam poverjene delovne teme, se je udeležilo pet od naše Akademije določenih zastopnikov. Ker je bila naši Akademiji poverjena obdelava antičnih napisov, je Sekcija dne 18. do 19. decembra 1959 organizirala sestanek medakademijskega odbora za to temo.

Publikacije

Izhajanje Arheološkega vestnika je iz finančnih in tiskarskih razlogov v velikem zaostanku. Dvojni zvezek VIII/3—4 za leto 1957 je izšel v začetku tega leta. V tisk je oddan zvezek IX do X št. 1—2 za leto 1958—1959, pripravljeno pa je tudi že gradivo za zvezek IX—X/3—4.

V zamenjavi z inozemstvom in tuzemstvom se je sekcijska biblioteka povečala na 1874 signaturnih števil s 6066 zvezki. Od 1241 evidentiranih števil fototeke je bilo vrnjeno okoli 300 negativov lastniku. Zbirka klišejev ima 2747 inventarnih števil.

Potovanja v inozemstvo

Znanstveni sodelavec dr. ing. Mitja Brodar se je mudil en mesec v Sovjetski zvezi, kjer je proučeval paleolitske zbirke v arheoloških inštitutih Akademije znanosti ZSSR v Moskvi in Leningradu, Ukrajinske akademije znanosti v Kijevu in Lvovu ter razen tega še v drugih ustanovah in muzejih. Asistent Alojzij Šercelj pa je bil dva tedna na praktičnem študiju paleobotanike v Botaničnem inštitutu Poljske akademije znanosti v Krakovu.

ORIENTALISTIČNI INŠTITUT

Orientalistični inštitut je v letu 1959 še naprej gostoval v sobi Pravne sekcije Terminološke komisije Akademije in je tudi uporabljal njen inventar.

Inštitut nima razen upravnika akad. dr. Viktorja Korošca, ki je uslužben kot redni profesor na Univerzi, nobenega osebja, kar zelo ovira njegovo delovanje. Za začetek bi nujno potrebovali vsaj knjižničarja, ki bi začasno opravljal tudi posle strokovnega sodelavca.

Inštitut je začel zbirati najpotrebnejšo knjižnico. Vštevši nekatera darila ima knjižnica sedaj 35 zvezkov, ki jih je nabavila v letih 1958 in 1959. V proračunu za 1959 dovoljeni knjižnični kredit je za najbolj skromne potrebe premajhen.

Z dovoljenimi proračunskimi sredstvi je bilo omogočeno delo, s katerim je strokovno usposobljena predmetna učiteljica Julija Šušteršič s 4877 vpisi evidentirala 1356 hetitskih tekstov, pretežno pravnih in zgodovinskih, kar pomeni nekako tri četrtine vsega objavljenega hetitskega tekstnega gradiva. To delo bo treba dovršiti, tako da bo za bodoče hetitološke študije zbran prepotrebni pregled vseh navedb in prevodov posameznih napisov.

V juniju 1959 se je upravnik Inštituta akad. dr. Viktor Korošec udeležil 8. mednarodnega zborovanja asiriologov (*Rencontre Assyriologique Internationale*), ki je bilo v Heidelbergu; udeležbo mu je finančno omogočil Akademijski svet FLRJ. Na zborovanju je predaval o mednarodnih odnosih med Prednjo Azijo in Egiptom v el-amarnskem obdobju. — Dne 4. decembra 1959 je predaval na Inštitutu za rimsko pravo pri Pravni fakulteti v Parizu o vazalnih pogodbah iz novasirske dobe. Nekaj dni je študiral v strokovnih asirioloških knjižnicah v Parizu. Potovanje mu je omogočila podpora Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

V letu 1959 je upravnik inštituta objavil:

Novi klinopisni viri iz Alalaha in Ugarita (Zbornik znanstvenih razprav Pravne fakultete, XXVIII, 77—103, Ljubljana 1959).

Die Tontafel KBo. VI, 4 und ihr relatives Alter (Festschrift für Johannes Friedrich, 261—272), Heidelberg 1959.

INSTITUT ZA SLOVENSKI JEZIK

Dialektološka sekcija

1. Delo za Slovenski lingvistični atlas:

V letu 1959 je bilo zapisanih 10 govorov na Notranjskem, Dolenjskem in Koroškem: 7 jih je zapisal asistent Jakob Rigler (Hrušica, Sobonje, Rakitna, Begunje pri Cerknici, Rašica, Ribnica, Dolenja vas pri Ribnici), 2 prof. dr. Ivan Grafenauer (Brdo in Blače na Koroškem), 1 (Črna na Koroškem) pa dialektološka ekipa, ki je julija pod vodstvom docenta dr. Tineta Logarja zapisovala v okolici Črne.

2. Obsežnejše dodatno dialektološko gradivo je razen tega bilo zbrano še za Hrušico v Brkinih, Rakitno, Črno in okolico na Koroškem ter za Jezerca pri Drežnici. To delo sta opravila asistent J. Rigler (Hrušica, Rakitna, Črna) in docent dr. T. Logar (Jezerca).

3. Pod vodstvom docenta dr. T. Logarja in ob aktivnem sodelovanju asistenta J. Riglerja so študenti slavistike in nekateri drugi zbrali gradivo za 33 krajevnih govorov (Most na Soči, Čiginj, Podbrdo, Solkan, Štanjel, Matenja vas pri Postojni, Cerknica, Sodražica, Dobropolje, Stična, Krka, Novo mesto, Hotemež pri Radečah, Jelševnik pri Dobličah; Radovljica, Javornik, Ljubno na Gorenjskem, Kokra, Dolsko; Škofja Loka, Vrhnika, Cerkno; Trbovlje; Vuzenica, Radlje ob Dravi; Črnova pri Velenju, Dramlje, Svetina, Polzela, Zg. Polskava, Črešnjevci pri Radgoni, Videm ob Ščavnici; Nedelice v Prekmurju). Gradivo je bilo skupaj z njimi prekontrolirano in preneseno na kartotečne listke.

4. Magnetofonski arhiv slovenskih narečij je v letu 1959 narastel za 21 posnetkov krajevnih govorov (Črni vrh nad Idrijo, Čiginj, Kokra, Črnova, Ljubno na Gorenjskem, Trbovlje, Novo mesto, Sodražica, Radlje ob Dravi, Brdo na Zilji, Nedelice, Polzela, Radovljica, Vreme, Podgora v Poljanski dolini, Stična, Videm ob Ščavnici, Polšina pri Trojanah, Podgorica v Dobrem polju, Cerknica, Vuzenica).

5. Začeli smo ekscerpirati in prenašati v kartoteko starejše slovensko dialektično gradivo (Baudouin de Courtenay, Ramovš). Delo je opravljala asistentka Saša Serneč, ki je hkrati prenašala v kartoteko tudi dialektične zapise za Slovenski lingvistični atlas.

6. Asistentka Saša Serneč in deloma docent dr. T. Logar sta izdelala okoli 20 poskusnih kart za Slovenski lingvistični atlas, da bi se pokazala vrednost zbranega dialektološkega gradiva in problematika kartografiranja slovenskih jezikovnih pojavov.

7. Asistent J. Rigler je nadaljeval svojo študijo o južno-notranjskih govorih.

Leksikološka sekcija

Leksikološka sekcija je v letu 1959 povečala število svojih sodelavcev. Na novo so bili izvoljeni prof. Ivan Tominec za višjega znanstvenega sodelavca in prof. Stane Suhadolnik in Primož Kozak za asistenta. Z načelnikom in tehnično uslužbenko vred je skupno število notranjih sodelavcev znašalo 8, hkrati pa je bilo zaposlenih okrog 10 zunanjih honorarnih izpisovalcev.

Novih izpisov za Besednjak slovenskega jezika je v letu 1959 bilo 178.013; sekcija je razen tega kupila še od prof. Staneta Suhadolnika njegovo leksikalno zbirko z 41.750 izpisi, tako da znaša skupni prirastek v tem letu 219.763 listkov.

Novi izpisi so se nanašali v glavnem na literaturo 19. in 20. stoletja, dopolnjevalo pa se je leksikalno zbiranje tudi v drugih smereh. Posebej se je nadaljevalo delo na ljudskih pesmih in sistematično so se izpisovali naši starejši besednjaki.

V tem letu je bila opravljena revizija celotnega kartotečnega fonda, spričo odštetja kopij in manjših računskih napak se je število listkov po stanju dne 1. januarja 1959 (gl. poročilo za leto 1958, Letopis IX, 143) zmanjšalo na 2,052.862 listkov, s prištetjem do zdaj neugotovljenih zbirk pa spet povečalo na 2,060.512. Z upoštevanjem letnega prirastka za leto 1959 znaša torej stanje celotnega kartotečnega fonda s 1. januarjem 1960 2,280.275 listkov.

Po razdelitvi kartotečnega materiala na ustrezne kategorije daje celotna kartotečna zbirka tole podobo:

I. Literatura 20. stoletja			
a) poezija	45.904 listki		
b) proza	<u>124.059 listkov</u>	169.963 listkov	
II. Literatura 2. pol. 19. stol.			
a) poezija	21.318 listkov		
b) proza	<u>284.955 listkov</u>	306.273 listkov	
III. Literatura od 2. pol. 18. stol.			
do 2. pol. 19. stol.			
a) poezija	37.112 listkov		
b) proza	<u>72.102 listka</u>	109.214 listkov	
IV. Stara literatura			
a) poezija	515 listkov		
b) proza	<u>91.695 listkov</u>	92.210 listkov	
V. Ljudska literatura			
a) ljudska poezija . . .	69.225 listkov		
b) dialektično blago . .	<u>22.775 listkov</u>	92.000 listkov	
VI. Stari besednjaki in gramatike			
do 2. pol. 18. stol.		118.569 listkov	
VII. Novejši besednjaki in gramatike			
od 2. pol 18. stol		330.603 listki	
VIII. Strokovna literatura in terminologija			
a) strokovna literatura	15.800 listkov		
b) terminološki besednjaki	47.988 listkov	63.788 listkov	
IX. Splošne zbirke iz 1. pol. 20. stol.			
a) splošna zbirka . . .	955.905 listkov		
b) splošna zbirka . . .	41.750 listkov	<u>997.655 listkov</u>	
		2.280.275 listkov	

K temu je treba pripomniti, da je pod I. 59.471 popolnih izpisov, pod II. 47.773, pod III. 41.300 in pod IV. 65.614 popolnih izpisov, to se pravi, da je vsaka beseda iz izbranih tekstov (Cankar, Jurčič, Levstik, Stritar, Trdina, Prešeren, Linhart, Japel, Dalmatin, Krelj itd.) izpisano tolikokrat, kolikorkrat se najde, in da predstavljajo zadevne zbirke popoln material za sleherno gramatično in stilistično raziskavo.

Pripomniti pa je treba tudi, da znaten del materiala (zlasti splošne zbirke in VI, VII, VIII) zaradi pomanjkanja sodelavcev še ni mogel biti dokončno pregledan. Ko je bilo število sodelavcev v letu 1959 povečano, se zdaj na novo dotekajoči listki pregledujejo sproti in obenem kontrolira tudi starejši material. Ta kontrola je do zdaj obsegla približno eno tretjino celotnega fonda (633.437 listkov).

V letu 1959 je bila ustvarjena tudi tesnejša kooperacija med leksikološko sekcijo in terminološko komisijo, kjer zdaj delata kot strokovna svetovalca višji znanstveni sodelavec dr. Lino Legiša v medicinski sekciji in višji znanstveni sodelavec prof. Ivan Tominec v tehniški sekciji.

Člani sekcije so sodelovali s članki in manjšimi prispevki tudi v raznih strokovnih revijah, predvsem v časopisu Jezik in slovstvo.

INSTITUT ZA LITERATURE

1. Slovenski biografski leksikon

V preteklem letu je uredništvo po številnih urgencah in prošnjah slednjič zbralo vse gradivo za 9. zvezek leksikona. Od konca leta 1958 do konca leta 1959 je k že 377 za tisk pripravljenim člankom prejelo še 53 člankov in jih redigiralo, tako da obsega ta zvezek, kakor je bilo predvideno, 430 člankov.

Celotno zbrano gradivo je bilo večkrat temeljito pregledano in nato oddano v tiskarno Ljudske pravice dne 19. junija. Zvezek je začela tiskarna staviti 24. julija. Do 24. decembra je bil ves tekst postavljen. Po računu bo zvezek obsegal 14 pol leksikalnega formata in eno polo priloge.

Alfabetarij za naslednje zvezke in Dodatek se stalno dopolnjujeta. Hkrati pritekajo tudi nekateri članki za nadaljevanje.

Zaradi hitrejšega izhajanja naslednjih zvezkov je uredništvo predložilo predsedstvu Akademije izčrpen načrt, v smislu katerega bi bilo nujno treba povečati število stalnih nameščencev pri glavnem uredništvu, v uredniški odbor pa pritegniti kakih 30 referentov za posamezne stroke, ki bi skrbeli za pravočasno oddajo rokopisov in njih prvo strokovno redakcijo.

2. Komisija za bibliografijo

a) Delo za slovensko retrospektivno bibliografijo knjig in časopisja je teklo v dosedanjem obsegu. Izpisovalo se je v glavnem časopisje. To delo je zelo zamudno, zato je porast kartoteke številčno razmeroma majhen. Kartoteka je dosegla naslednje stanje:

glavnih listkov . . .	31.470, od tega 1203 časopisni
pomožnih listkov . . .	8.879, od tega 121 časopisnih
Skupaj . . .	40.349, od tega 1324 časopisnih

b) Rokopis »Slovenska bibliografija, članki 1945—1950«, je v tisku.

INSTITUT ZA SLOVENSKO NARODOPISJE

Oddelek za ljudsko slobstvo. — Od prvega polletja 1959 sèm so Slovenske pravljice razvrščene — v številkah — po mednarodnem klasifikacijskem sistemu. Nekaj manj ko 2.000 do zdaj pregledanih pravljic je s tem »ujetih« v trdno ogrodje, ki ga bo treba sicer še dopolnjevati, vendar je tu. Seveda ni še v celoti pregledan ves tiskani inventar slovenskih pravljic, tem manj rokopisi, da o »živem inventarju« na terenu sploh ne govorimo, vendar ima tudi ta prvi uspeh svoj pomen. Ko je prof. Stith Thompson z ameriške univerze Indiana obiskal 13.—19. julija 1959 naš Inštitut, je ob naši pomoči lahko v kratkem času dobil potrebne podatke, ki jih bo porabil za tretjo izdajo standardnega kazala »The Types of the Folk-Tale« (izide predvidoma 1960 v Helsinkih). S tem bo slovenska pravljica, ki je po Polívkovi zaslugi bila zastopana že v delu Bolte-Polívka, Anmerkungen zu den KHM der Brüder Grimm, spet prišla v mednarodni znanstveni obtok, to pot po prizadevnosti domačih strokovnjakov.

Ekscerptorsko delo je po malem spet napredovalo. Pregledanih je bilo 29 letnikov rokopisne »Lipice«, ki so jo izdajali mariborski bogoslovci: 16 (1885/86), 17 (1887/88), 19 (1891), 25—33 (1896/97—1904/05), 36 (1907/08), 38—41 (1909/10—1913/14), 43—49 (1915/16—1921/22), 51 (1923/24), 57—58 (1931/32), 60—61 (1933/34), 62 (1934/35), 63 (1935/36). Nato »Vrtec domačih cvetic«, I, Celje, 1. oktobra 1862 do 15. julija 1863. Skupna bera: 30 tekstov, 40 listov, 105 malih listkov.

V prejšnjem letu lepo začetega zvočnega zapisovanja pravljíc leta 1959 žal nismo mogli nadaljevati zaradi pomanjkanja sredstev. Priskočilo nam je na pomoč skoraj samo nesrečno naključje — bolezen, ki je pripeljala v ljubljansko bolnišnico enega najboljših znanih slovenskih pravljíčarjev, Antona Dremlja-Resnika iz Petrušne vasi na Dolenjskem. V aprilu in maju, ko je ležal na kirurški kliniki — pred operacijo in po nji — je povedal dvajset tekstov: 6 novih in 14 starih. Beseda »stari« pomeni tu tekste, ki so že poprej (1950—1956) našli pot iz Resnikovih ust v zvezke M. Matičetova. Resnikov repertoar

pa še ni izčrpan in znaša zdaj 63 besedil pravljič, pripovedk, šaljivih zgodb idr., za deset izmed njih imamo dvojen zapis za štiri celo trojnega. — Se nekaj pripovednih besedil v prozi pa je prišlo na magnetofonski trak jeseni, pri »slačanju turščice« (ličkanju) na Krasu, kamor je dr. Matičetov šel kot član posebne delovne skupine Glasbenega narodopisnega inštituta.

Študiju današnjega življenja pripovedke je bilo posvečeno osemdnevno popotovanje »od Triglava do morja«. Docent varšavske univerze dr. Jerzy Slizinski, gost Akademije sveta FLRJ, je želel spoznati slovensko pripovedko. Z dr. Matičetovim, ki mu je bil dodeljen kot spremljevalec, sta od 14. do 22. aprila iskala pripovedke — mitične, zgodovinske in krajevne — v okolici Bleda, v Bohinju, v Mojstrani in na Dovjem, v Trenti, v okolici Tolmina, na Krasu in v slovenski Istri (Korte). Pokazalo se je, da bogastvo ljudskega pripovedovanja še zdaleč ni izčrpano. Izpraševalca sta »napadala« predvsem ljudi starejše generacije, da bi zaradi kratko odmerjenega časa prišla čimprej do tekstnega gradiva, vendar sta večkrat ugotovila, da tudi med srednjo in mlajšo generacijo pripovedke niso izginile. Zraven navadnih šaljivih zgodb ali kratkih podatkov o ti ali oni krajevni posebnosti (griču, skali, razvalini) so prišle na dan tudi mikavne arhaične pripovedke. Poljski gost si je na poti lahko napisal — v poljščini — več ko dvajset pripovedk, izvirna slovenska besedila — v Matičetovem zapisu — pa so prišla v Arhiv slovenskih ljudskih pripovedi.

Oddelek za ljudske običaje in igre. — Nadaljevala se je tekoča inventarizacija arhivalnega gradiva. Obdelano je bilo gradivo o »Adonisovih vrtičkih na Slovenskem« po vprašalnici 4. A. Zbirka mikrofilmov Drabosnjakovih rokopisov se je dopolnila z mikrofilmoma dveh nadaljnjih rokopisov iz lasti ravnatelja Jakoba Špicarja. Začelo se je z delom za Arhiv slovenskih ljudskih običajev; izdelana je shema ureditve in uvrščeno je do sedaj zbrano gradivo (izpisi iz periodik, knjižnih del in deloma prepisi terenskega gradiva); dopolnjevanje in urejanje arhiva je predvideno za vrsto let. Arhiv je zasnovan po kartotečnem (listkovnem) načelu.

Zaradi pomanjkanja denarnih sredstev ni bilo misliti na poživitev »maškar« v Dobropoljah, zaradi pomanjkanja delovnih moči pa tudi ne na obdelavo gradiva iz »Göthove serije« (Gradec). Terensko delo se je omejilo na dopolnjevanje podatkov o cerkljanskih lavfarjih (19.—23. julija 1959) in na so-

delovanje pri filmanju štehanja (Viba-film, 9.—15. septembra 1959); za drugo terensko delo ni bilo denarnih sredstev.

Etnografski film. — Zaradi pomanjkanja denarnih sredstev ni bilo mogoče do kraja izdelati že posnetih 16 mm-skih filmskih zapisov, kaj šele posneti kak nov film. Pač pa je Inštitut pomagal organizirati filmanje štehanja v Zahomcu na Koroškem, ki ga je izvedlo podjetje Viba-film (300 m/35 m, cinemascope, Eastmancolor). Inštitutov višji znanstveni sodelavec dr. Niko Kuret je napisal scenarij in sodeloval kot strokovni svetovalec. Inštitutov višji znanstveni sodelavec dr. Milko Matičetov je sodeloval kot strokovni svetovalec pri filmu »Kraški kamnarji« (Viba-film). — Inštitut je zastopan v Odboru za slovenski etnografski film pri Slovenskem etnografskem društvu, kjer opravlja tajniške posle dr. Niko Kuret. Imenovani je tudi član Jugoslovanskega odbora za etnografski film s sedežem v Zagrebu.

Mednarodno sodelovanje. — Inštitut je sodeloval v raziskovalni skupini vzhodnoalpskih narodopiscev (Alpes Orientales) z udeležbo na II. posvetovanju v St. Martinu pri Gradcu (gl. odstavek Predavanja in kongresi).

Povezavo znanstvenih stikov s Poljsko predstavlja štiri-najstidnevno bivanje dr. M. Matičetova v Varšavi, Vroclavu in Krakovu januarja 1959. V Vroclavu se je Matičetov mudil na sedežu Poljskega etnografskega društva (Polskie towarzystwo ludoznawcze) in v Ossolineumu, v Krakovu je obiskal etnografski muzej, etnografski oddelek Inštituta za zgodovino materialne kulture (z osrednjim sedežem v Varšavi) in sekcijo za proučevanje ljudske plastike (spada pod Drž. inštitut za umetnost, ki ima svoje središče v Varšavi); glavni del svojega obiska na Poljskem pa je prebil v Varšavi, in sicer na oddelku za ljudsko slovstvo pri Inštitutu za literaturo Poljske akademije znanosti. V pogovorih z vodjo oddelka prof. J. Krzyzanowskim in njegovimi sodelavci se je seznanil z organizacijo, z delom in s problemi ustanove. V Varšavi se je oglasil tudi v Etnološkem inštitutu na univerzi, v Etnografskem muzeju (v depojih zunaj mesta in na upravi v Starem mestu) in v oddelku za glasbo in folkloro pri Inštitutu za umetnost. Povsod se je dogovoril za zamenjavo publikacij in strokovno sodelovanje.

Dr. Niko Kuret je navezal plodne stike z Inštitutom za etnologijo in antropologijo na univerzi v Perugiji (prof. Tullio Seppilli). Dr. Niko Kuret je tudi stalni sodelavec za »slovenica«

pri Bibliographie internationale des arts et traditions populaires (Basel), ki jo izdaja CIAP-UNESCO.

Inštitut je dobil priznanje svojega dela z obiskom profesorja Stitha Thompsona (gl. zgoraj Oddelek za ljudsko slovnost). Od drugih obiskov tujih znanstvenikov v Inštitutu naj omenimo obisk prof. dr. Richarda Weissa z univerze v Zürichu, docenta dr. J. Slizinskega z univerze v Varšavi in dr. G. Perusinja iz Vidma.

Predavanja in kongresi. — Upravnik akademik dr. I. Grafenauer in oba višja znanstvena sodelavca, dr. N. Kuret in dr. M. Matičetov, so se udeležili II. posvetovanja vzhodnoalpskih narodopiscev 25.—28. maja 1959 v St. Martinu pri Gradcu. Dr. I. Grafenauer je predaval o »Ladinsko-slovensko-hrvatskem deležu v pripovedki o razmejitvenem teku in njegovem pomenu«, dr. N. Kuret pa o »Adonisovih vrtičkih na Slovenskem«.

Upravnik dr. I. Grafenauer in dr. M. Matičetov sta se udeležila mednarodnega kongresa raziskovalcev ljudskega pripovedništva v Kielu in Københavnu (19.—20. avgusta 1959); dr. Ivan Grafenauer je predaval o »Irsko-slovenskih zvezah v starih pripovednih pesmih«, dr. M. Matičetov pa o »Nevarnostih pri zapisovanju ljudske proze ob slovenskih jezikovnih mejah«.

Dr. Niko Kuret se je udeležil kot zastopnik Jugoslovanskega odbora za etnografski film VII. simpozija za etnografski filmu CIFE v Perugiji v dneh 14.—22. maja 1959 in je pripravil predavanje o »Filmskem zapisu v etnografskih arhivih«.

V okviru rednih predavanj, ki jih prireja Slovenska akademija znanosti in umetnosti, je upravnik dr. Ivan Grafenauer dne 19. novembra 1959 predaval: »Iz ljudskega pesništva Slovenske Koroške«.

Objave. — Inštitut je izdal — kot svojo tretjo knjigo in kot 12. knjigo med deli Akademije — zbornik »Alpes Orientales«. Acta primi conventus de ethnographia Alpium Orientalium tractantis, Labaci 1956. Niko Kuret in Milko Matičetov iuvantibus redegit Ivan Grafenauer. 200 strani + XII tabel.

Upravnik in sodelavca inštituta so v letu 1959 objavili:

Akademik dr. Ivan Grafenauer: Zveza slovenskih ljudskih pripovedk z retijskimi — C, Slovenski etnograf XII, 135—162; — Ljudska povestica o napačni krsti, Alpes Orientales, 13—32; — Die Volkserzählung vom falschen Sarg. Nachtrag und Zusammenfassung zu Fabula 1, 32 ff., Fabula 2, 265—269; — Koroška — zibelka slovenskega slovstva, Koledar Slovenske Koroške za leto 1960, str. 76—81.

Višji znanstveni sodelavec dr. Niko Kuret: *Ein Wildemann-Spiel in Slowenien. Alpes Orientales*, 127—134 + slikovne priloge X—XII. — *Koranti na Ptujskem polju. Rad kongresa folklorista Jugoslavije u Varaždinu 1957.* Zagreb 1959, 63—70 + 3 strani slikovnih prilog; — *Mekinjska božična zibelka. Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. v. 5/6, Laureae F. Stelè septuagenario oblatae. Ljubljana 1959, 531 do 541; — *Ciganske pravljice. Izbral in prevedel, spremno besedo in opombe napisal.* Ljubljana 1959, 258 str. (= *Zlata ptica. Zbirka najlepših pravljic in pripovedk*; — VII. simpozij etnografskega in sociološkega filma. Naši razgledi 12. septembra 1959, 438; — *Dvestoletnica švicarskega narodnega gledališča. Gledališki list Drame SNG* 38 (Ljubljana 1958/59), 263—264; — *Deset let Mestnega lutkovnega gledališča v Ljubljani. (Zbornik: Mestno lutkovno gledališče Ljubljana 1948—1959, Ljubljana 1959, 5—17; — K prvemu mednarodnemu kongresu za tradicionalno lutkarstvo v Liègeu. Slovenski etnograf XII, 232—233; — (Ocena:) Treči kongres folklorista Jugoslavije. Cetinje 1958. Slovenski etnograf XII, 248; — (Ocena:) A. Dörrer, Tiroler Umgangsspiele. Innsbruck 1957. Slovenski etnograf XII, 263; — (Ocena:) G. A. Megas, Greek Calendar Customs. Athens 1958. Slovenski etnograf XII, 270—271; — (Ocena:) T. A. Sebeok-P. G. Brewster, Studies in Cheremis, 6. Bloomington 1958. Slovenski etnograf XII, 271; — Igra in igrača v predšolski in šolski dobi. Maribor 1950, 180 str. — Slovenica v: R. Wildhaber, Bibliographie internationale des Arts et Traditions Populaires. Années 1952—1954. (Ouvrage publié par la CIAP avec les concours de l'UNESCO). Bâle 1959.*

Višji znanstveni sodelavec dr. Milko Matičetov: *Pravljica o bobovi črni krpi v rokah W. Grimma, Levstika, Finžgarja in Tratarja. Prispevek k pomenku o prirejanju ljudske proze. Slovenski etnograf XII, 121—134; — La costola di legno. Di un tema narrativo diffuso nel territorio alpino orientale. »Alpes Orientales«, 79—90; — Vinko Möderndorfer. Slovenski etnograf XII, 221—222; — (Ocena:) R. Tauscher, Volksmärchen aus dem Jeyporeland. Slovenski etnograf XII, 271; — (Ocena:) K. Ranke, Schleswig-Holsteinische Volksmärchen. Slovenski etnograf XII, 271—272; — (Ocena:) Wossidlo-Henssen, Mecklenburger erzählen. Slovenski etnograf XII, 272; — Slovenske etnografske disertacije. Glasnik slovenskega etnografskega društva II/1, 8.*

Inštitut je udeležen pri urejanju Slovenskega etnografa po višjem znanstvenem sodelavcu dr. Milku Matičetovem.

TERMINOLOŠKA KOMISIJA

Posamezne sekcije Terminološke komisije so v letu 1959 nadaljevale s svojim delom, ki pa so ga nezadostni krediti nekoliko ovirali. Zelo aktualna je postala namestitev kartoteke Medicinske sekcije, ki še vedno gostuje v tako že neprimerni predstojnikovi sobi v Histološko-embriološkem inštitutu. Dodelitev ustreznih prostorov za vse sekcije je že nujna in zasluzi prioriteto, brž ko bo Akademija razpolagala z dodatnimi prostori. S tem v zvezi je tudi ustanovitev pete sekcije za vsa področja umetnosti; to sekcijo bo najbolje ustanoviti via facti dogovorno s petim razredom Akademije.

Pravna sekcija

Dne 25. septembra 1959 je umrl v Ljubljani redni univ. prof. v pokoju dr. Albin Ogris, ki je bil od dne 26. januarja 1952 dalje član Komisije za pravno terminologijo oziroma Pravne sekcije Terminološke komisije Akademije. Z njegovo smrtjo je Pravna sekcija veliko izgubila, saj je bil pokojni prof. Ogris njen izredno delavni in požrtvovalni sodelavec. Udeležil se je vseh sekcijskih sej ter je izdelal med drugim prve, deloma zelo obsežne osnutke elaboratov za 6 črk slovenske pravne terminologije (črke A, D, J, L, N in R), o delu teh elaboratov (črke A, D, J in L) pa je referiral v sekcijskih sejah. Sekcija je izgubila s profesorjem Ogrisom osebno skromnega in pri delu resnično požrtvovalnega in plodovitega člana. Ohranila ga bo v trajnem in častnem spominu.

Po smrti prof. Ogrisa je zavzel njegovo mesto redni profesor za javne finance na ljubljanski Pravni fakulteti dr. Vladimir Murko.

Kakor prejšnja leta je sekcija delala v sejah in izven sej. Izven sej je nadaljevala z izpisovanjem pravnega gradiva za slovensko pravno terminologijo. To delo sta opravljala razen sekcijskega uslužbenca še dva člana sekcije (pok. prof. Ogris in univ. prof. v pokoju dr. Avgust Munda). Konec leta 1959 je znašalo število vseh dotlej izpisanih in oddanih listkov 244.832. — Prof. Munda je izdelal v tem poslovnem letu tudi prvi

osnutek elaborata za črko Z, sekcijski uslužbenec pa je nadaljeval in dokončal prvi osnutek elaborata za črko V. S tem so bili konec leta 1959 izdelani prvi osnutki elaboratov za prav vse črke naše abecede.

Sekcija je v letu 1959 v 18 sejah nadaljevala in dokončala obravnavanje prvega osnutka zelo obsežnega elaborata za črko D z dopolnitvami ter je začela razpravljati o prvem osnutku za črko K (do gesla »kolizija«). Razen tega je reševala na sejah tekoče posle. K sejam je vabila od novembra 1959 dalje tudi tiste redne člane pravnike Razreda za zgodovinske in družbene vede Akademije, ki niso člani Pravne sekcije Terminološke komisije.

Konec leta 1959 je bilo stanje dela v Pravni sekciji tole: 1. izdelani so bili prvi elaborati za vse črke abecede; 2. od teh črk je bilo v sejah Pravne sekcije ustanovljeno besedišče za 13 črk (A z dopolnitvami, B, C, Č, D z dopolnitvami, E, F, G, H, J, Š in Ž) ter za del črke K. Te črke (razen dela črk D in K) so tudi že jezikovno pregledane.

Tehniška sekcija

Delo Tehniške sekcije je bilo tudi v letu 1959 v glavnem usmerjeno na sestavljanje rokopisa za osnutek »Splošnega tehniškega slovarja«. Vzporedno pa je sekcija še dalje zbirala in enotila strokovno besedišče, ki ga je dobivala priložnostno od zainteresiranih strokovnjakov, uredništev, društev in podobno, ali ga pa povzemala iz sproti dostopne literature. Z vključitvijo novega jezikovnega svetovalca (prof. Ivana Tominca) poteka delo po lingvistični plati zelo zadovoljivo.

Sicer pa, kakor je bilo v načrtu za leto 1959, sekcija v tem letu ni mogla obnoviti izhajanja slovarskega gradiva v založbi strokovne revije »Življenje in tehnika«, ker je založnica vztrajala pri dobavi obsežnejše zbirke rokopisa, čemur pa do konca minulega leta iz tehničnih razlogov ni bilo mogoče ustreči. Ta možnost pa je v novem letu precej bližja, ker ima sekcija že pripravljen rokopis za približno 150 tipkanih strani (kar je nekako do polovice celotnega obsega slovarja), ne glede na to, da so se medtem pojavile nove težave. Založnica namreč ni več pripravljena objavljati gradivo v enomesečnih štiristranskih prilogah omenjene revije, marveč ga želi izdati kot enkratno knjižno izdajo (skupno z že prej objavljenim besedilom v nadaljevanjih). Problem še ni razčiščen do kraja, kar pa nikakor ni zavrlo notranjega dela za rokopis.

V letu 1959 je bila med drugim tudi jubilejna 100. seja sekcije, ki žal vse doslej ni prejela dovolj priznanja z zagotovitvijo ustrezne materialne podlage, da bi bila lahko tudi z lastnimi sredstvi pospešila izdajo tehniškega slovarskega prvenca. Delo zadnjega leta je bilo značilno po intenzivnem, dobro organiziranem in sorazmerno ekspeditivnem pripravljanju rokopisa, čeprav je bila tudi pri tem delu v nekaterih sektorjih (kemiji, fiziki in še ponekod) navezana samo na lastno prizadevnost in brez pomoči neposrednih specialistov. Strokovnjaki s teh področij so redki in nekaj redkih izjem samo potrjuje, da sedanji tempo dela na različnih področjih gospodarstva ni najprikladnejši za zbrano in smotno, hkrati pa tudi precej zahtevno in marsikje zamudno leksikalno delo. Vrh tega ni brez vpliva na taka prizadevanja tehnikov-terminologov, da se prav sodobna tehniška veda venomer razvija in stalno dopolnjuje z novim strokovnim (večidel tujim) izrazjem kot pridobitvijo zmeraj novih izumov in dognanj.

Sekcija je imela nekaj bežnega stika s Svetom za šolstvo LRS zaradi prečiščenja besedil v nekih srednješolskih učbenikih, nekaj pa s posamezniki oziroma društvi in podobno, ki so zadevali ob priložnostne terminološke težave. Sicer pa je neodjenljiva vztrajnost pri delu žasluga peščice ožjih sodelavcev, ki jim je ta naloga tolikanj pri srcu, da so trdno odločeni izpolniti jo.

Prevajanje jugoslovanskih standardov (JUS) na podlagi svoječasnih pogodb med Zvezno komisijo za standardizacijo in štirimi podkomisijami pri Društvu inženirjev in tehnikov LRS v letu 1959 ni napredovalo omembe vredno, če ne omenimo nekaterih medtem končno dotiskanih standardov iz prejšnjega obdobja (glej poročilo za leto 1958, Letopis IX, 154).

Sekcija je imela v letu 1959 18 rednih sej (med njimi omenjeno jubilejno dne 8. oktobra 1959); na nekaterih je pretežno obravnavala terminološka vprašanja, delno splošna, prvenstveno pa konkretna, predvsem glede na potrebe v rokopisu ali po željah posebnih interesentov.

Stiki z mednarodnimi terminološkimi ustanovami (Unesco ISO/TC 37) so bili tudi v letu 1959 omejeni samo na spremljanje njihove dejavnosti po biltenih in okrožnicah.

Medicinska sekcija

Medicinska sekcija je opravljala svoje delo v letu 1959 na isti način kot prejšnje leto, to je na sejah enkrat na teden po dve uri. Pretresala je medicinsko (in deloma tudi veteri-

narsko) strokovno besedišče, ki naj bi bilo objavljeno v novi izdaji Slovenskega pravopisa. Zadevno delo je obsegalo črke M, N, O, P in R. Paralelno s pretresanjem omenjenega besedišča so se preresetavali in odobraval terminu za sekijsko strokovno kartoteko, ki je na ta način tudi porasla.

Z oktobrom se je priključila naši sekciji Komisija za veterinarsko terminologijo, ki jo je ustanovil plenum veterinarskega oddelka Fakultete za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo. Komisija dela na isti način kot naša sekcija, t. j. pretresa termine na sejah komisije. Sedaj pripravlja in revidira tudi strokovne veterinarske izraze, ki naj se vnesejo v Slovenski pravopis. Obenem pripravlja priročno kartoteko medicinskih izrazov vobče s prepisom medicinske terminološke kartoteke za predavateljski kolegij oddelka.

V obeh skupnostih se obdelujejo tudi termini, ki jih predlagajo posamezni člani in ki se nanašajo na nameravane strokovne publikacije.

Prirodoslovna sekcija

Število kartotečnih listkov je naraslo na 28.431. Zaradi preglednosti je bila kartoteka urejena po strokah, za vsako stroko pa bomo sestavili še abecedni seznam v 6 izvodih. Devet takih seznamov je že gotovih. Pri vsakem terminu je naznačeno delo, odkoder je vzet. S temi seznamu se bo preprečilo ponavljanje terminov pri nadaljnjem ekscerpiranju. Zanje se zanimajo tudi znanstvena in strokovna društva, ki žele čimprej ugotoviti in določiti strokovne izraze svoje stroke ob sodelovanju s Prirodoslovno in Slovarsko sekcijo Akademije.

BIBLIOTEKA

Skozi vse leto je delo v biblioteki potekalo redno in brez vidnejših zastankov. Prispeli knjižni fond je bil inventariziran ter strokovno obdelan v abecednem in sistematičnem katalogu ter postavljen oziroma razdeljen med inštitutske biblioteke. Nadaljnjega urejanja starega knjižnega fonda se žal nismo mogli lotiti, ker je bil ves personal stalno preobremenjen s tekočim delom. Porast dela v preteklem letu ni bil tako močan kot v prejšnjih letih. Vzrok je predvsem v tem, da biblioteka v danih razmerah ne more tako napredovati, kot bi bilo treba. Poglavitni faktorji so znani že iz prejšnjih let: pomanjkanje prostora za knjižni fond, premajhni in zlasti za knjižnične namene neprimerni prostori, pomanjkanje ustrezne čitalnice, nezadostno število osebja oziroma obremenitev strokovnih uslužbencev s številnimi administrativnimi ali pomožnimi posli. Predvidena preselitev biblioteke na Novi trg 5 se žal ni izvršila in tako je stanje ostalo v vsem neizpremenjeno, oziroma je še toliko slabše, kolikor je večji promet. Razna manjša dopolnila, ki so bila med letom izvršena, so bila sicer zelo koristna, vendar pa niso mogla prinesiti prave rešitve. Ta bo možna šele in samo takrat, ko bo biblioteka dobila dovolj velike in primerne prostore tako za svoje uslužbence, kakor tudi za skladišča knjižnega fonda in publikacij, ko ji bo na razpolago primerna čitalnica in potrebam primerno število strokovnih, administrativnih ter pomožnih uslužbencev. Zdi se mi pa še potrebno, da poudarim prizadevnost celotnega personala, kajti le temu, njegovi odlični strokovni usposobljenosti, ekspanzivnosti in vestnosti gre zahvala, da je v takih razmerah delo moglo v redu potekati. Mislim, da ni odveč pri tej priložnosti naglasiti, da je našim uslužbencem naloženo znatno obširnejše in vsestransko zahtevnejše delo kot pa uslužbencem drugih naših znanstvenih knjižnic.

S statističnimi podatki in kratkimi poročili, ki jih spodaj navajam, bi rad podal pojasnila o vseh področjih naše dejavnosti.

Stari knjižni fond. Stanje se je letos spremenilo le toliko, da je bil inventariziran ves knjižni fond, ki ga je Inštitut za raziskovanje krasa v Postojni prejel kot dediščino po bivšem italijanskem Speleološkem zavodu.

Akcesija. V letu 1959 je znašal prirastek 7884 knjig in letnikov revij. Od tega smo jih prejeli v zamenjavo 3972, v dar 2652, kot nakup pa 1260. Poleg tega je biblioteka prejela še 18 mikrofilmov in 2 rokopisna konvoluta.

V preteklem letu smo izvršili obsežno reklamacijo za kompletiranje manjkajočih zvezkov periodik in zbirnih del. Uspeh te akcije je bil zadovoljiv.

Dublete. Dvojnice, ki jih ne potrebujemo, smo iz prejetega fonda izločili. Izdelali smo 3 sezname ter jih razposlali važnejšim knjižnicam v državi in nekaterim inozemskim knjižnicam. Na tej podlagi smo zamenjali 184 dublet.

Celotni knjižni fond. S 1. januarjem 1959 je bil izknjižen ves knjižni fond, ki je bil deponiran v inštitutih: Kemičnem inštitutu Borisa Kidriča, Inštitutu za elektriško gospodarstvo in Inštitutu za turbinske stroje. Ti inštituti so namreč s posebnimi zakonskimi predpisi postali samostojni. Tako se je torej ob začetku leta 1959 naš skupni knjižni fond zmanjšal za 4838 bibliotekarskih enot.

Po vsem tem je bilo na zadnji dan leta 1959 izkazanih po naših inventarnih knjigah 69.933 knjig ali letnikov revij, 188 mikrofilmov in 38 rokopisnih konvolutov. Če k temu prištejemo še neurejeni in neobdelani del, je znašal celotni knjižni fond okoli 74.000 volumnov. S to številko se naša biblioteka uvršča med največje knjižnice v Sloveniji.

Katalogi. Ves urejeni knjižni fond je kataloško obdelan v abecednem imenskem katalogu, ki je hkrati tudi naš matični katalog. Za knjižni fond, obdelan po letu 1951, pa je izdelan tudi sistematični katalog po mednarodni decimalni klasifikaciji. V teh katalogih je seveda upoštevana celotna akademijska biblioteka, to je centralna in 20 inštitutskih.

Mesečni seznam. Izdajanje mesečnih seznamov o prejetih knjigah in periodikah je biblioteka redno opravljala. Vsak seznam je bil razmnožen na ciklostil v 110 izvodih in poslan v vednost članom Akademije, vsem akademijskim inštitutom in sekcijam ter važnejšim ustanovam in knjižnicam po vsej državi. Seznami prejetih knjig obsegajo v lanskem letu 181, seznami prejetih periodik pa 191 strani.

Kredit. Na poziciji »Nabava znanstvene literature« je za leto 1959 znašal predlog 19,438.762 din, odobrenih pa je bilo 2,000.000 din. Ob koncu leta je bil ta znesek z virmanom povišan za 886.000 din. Teh razpoložljivih 2,886.000 din je bilo v celoti potrošenih, in sicer 2,782.370 din za nabavo knjig in revij, 103.630 din pa za knjigoveške stroške. V preteklem letu akademijski biblioteki niso bili dodeljeni devizni dinarji.

Zamena. Knjižna zamenjava predstavlja najvažnejše področje naše dejavnosti. Za akademijske publikacije prejemamo veliko število najvažnejše znanstvene literature vseh strok z vsega sveta. Vrednost te prejete literature znaša letno gotovo 5,000.000 deviznih dinarjev. Poleg tega pa se more obiskovalec naše biblioteke seznaniti z najnovejšimi izsledki znanosti. Zbiranje takega knjižnega fonda je osnovni namen naše biblioteke in ji daje zato tudi poseben položaj. Naša redna zamenjalna mreža je razpeta preko vseh kontinentov skoraj z vsemi znanstvenimi akademijami in številnimi važnejšimi ustanovami v 70 državah. V letu 1959 se je število teh ustanov povečalo za 80 (73 inozemskih in 7 domačih) in je ob koncu leta 1959 obstajala redna knjižna zamenjava z 889 naslovi. Naše publikacije smo redno pošiljali na 739 inozemskih naslovov, od tega 721 ustanovam, 18 znanstvenikom in na 150 domačih naslovov (148 ustanov in 2 znanstvenika).

Poleg tega pa smo izvršili še številne enkratne ali priložnostne zamenjave.

V gornjih podatkih niso upoštevane zamenjave našega dubletnega fonda.

Recenzije. Biblioteka stalno pošilja akademijske publikacije v oceno na 20 naslovov (2 v FLR J, 18 v inozemstvu).

Ekspedit. V preteklem letu je izšlo v založbi Akademije 14 publikacij, to je precej več kot pa prejšnje leto. Zato je bil tudi ekspedit znatno večji in je znašal vsega skupaj 9000 publikacij. Od tega smo jih poslali v zameno 5285, v dar 2049, prodali smo jih pa 1756.

Stanje zaloge akademijskih izdaj je bilo 31. decembra 1959 54.051 publikacij.

Naj še omenim, da je Akademija doslej izdala 173 publikacij; od teh je že razprodanih 37, od 24 pa je na razpolago samo še manjša zaloga.

Izposojevanje. Biblioteke akademijskih inštitutov in sekcij v svojih knjižnicah same izposojajo knjige in revije. Ne vo-

dijo pa zadevnih statistik. Zato moremo navesti le podatke za centralno biblioteko. Skupna izposoja je znašala 12.763 zvezkov. Od tega je bilo izdanih v uporabo v čitalnici 856 zvezkov, na dom je bilo izposojenih 4985 zvezkov, v inozemstvo poslan na posodo 1 zvezek, inštitutskim bibliotekam pa je bilo dodeljenih 6921 zvezkov.

Administracija. Kljub temu, da je biblioteka skrčila vse administrativne posle na minimum, predstavlja za nas to delo še vedno dokaj obsežno področje. Rešiti je treba ne samo veliko število spisov (lani jih je bilo 2476), v zvezi s prodajo publikacij je treba izstavljati tudi račune (lani jih je bilo 531 v skupni vrednosti 1.026.832 din), izvršiti vso zadevno likvidacijo in finančno poslovanje, kakor tudi vse druge administrativno-tehnične posle pri zameni, ekspeditu in podobno.

Knjigoveznica. Akademija je v preteklem letu znatno izpolnila inventar knjigoveznice. Nabavljena sta bila stroja za obrezovanje knjig in za rezanje lepenke, zlatilni stroj z raznimi tipi črk, brusilni strojček, več stiskalnic in kompletno knjigoveško ročno orodje. Tako je zdaj omogočeno vsestransko poslovanje knjigoveznice.

Poleg izdelave raznih map in podobnega materiala je knjigoveznica v letu 1959 izvršila vezavo 705 knjig. Restavrirala je tudi nekaj starejših tiskov.

Personalia. Vseh 5 sistemiziranih delovnih mest v centralni biblioteki (2 bibliotekarski, 3 knjižničarska) je bilo zasedenih skozi vse leto. Od 3 stalnih honorarnih moči s povprečnim skupnim delovnim časom 11 ur dnevno pa je 1 uslužbenec, ki je opravljal predvsem pomožne posle, v septembru odpovedal službo. S tem je moral redni personal biblioteke prevzeti še izvrševanje teh pomožnih poslov. Knjigoveške posle je opravljal honorarni knjigovez. Za kurirske in nekatere pomožne posle pa so bili biblioteki na razpolago akademijski pomožni uslužbenci. V bibliotekah akademijskih inštitutov in sekcij so opravljali potrebne knjižničarske posle (razne pomožne kartoteke, izposojevanje) njihovi uslužbenci, 19 po številu. Pripomniti pa je treba, da ti uslužbenci knjižničarskih poslov ne opravljajo poln delovni čas, ampak samo trenutnim potrebam primerno.

Stanje prostorov in opreme. O kritičnem in nezadovoljivem položaju sem govoril že v uvodu svojega poročila. Stanje je bilo skozi vse leto v glavnem nespremenjeno, knjižni fond in

akademijske publikacije so raztresene v 9 različnih prostorih obeh akademijskih palač.

Jeseni se je oprema biblioteke izboljšala z dobavo 2 novih arhivskih omar in 4 kataloških omaric za matične kataloge. Ker so s tem odpadle kartotečne škatle, smo mogli spet porabiti veliko odlagalno mizo kot prostor za 4 čitatelje. V načrtu pa je adaptacija dosedanje shrambe za kurivo za novo skladišče knjižnega fonda, s čimer bo ta problem za nekaj časa rešen.

IV

PUBLIKACIJE
IN ZAMENJAVA PUBLIKACIJ

PUBLIKACIJE

Slovenske akademije znanosti in umetnosti v letu 1959

SPLOŠNE IZDAJE

Letopis Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Deveta knjiga 1958. (Uredil Milko Kos.) V Ljubljani 1959. 192 + (III) str. 8°. 1300 izv. 400 din.

IZDAJE RAZREDA ZA ZGODOVINSKE IN DRUŽBENE VEDE

Razprave IV/6. Pavle Blaznik: Zemljiška gospostva v območju freisinške dolenjske posesti. Ljubljana 1958. 95 str. + 5 pril. 8°. 800 izv. 700 din.

Arheološki vestnik VIII/3—4. Ljubljana 1957. (1959.) Str. (IV) + 175 do 356. 8°. 800 izv. 1100 din.

Vsebina:

Josip Korošec: Lengyelska kulturna skupina v Bosni, Sremu in Slavoniji.

France Starč: Polmesečne britve iz Jugoslavije.

Miloš Šolle: Stará Kouřim — osrednje gradišče rodu Zličani v 9.—10. stoletju na Češkem.

Dragoslav Srejšević i Borislav Jovanović: Pregled kamenog orudja i oružja iz Vinče.

Stojan Dimitrijević: Dvije posude bodrogkereszturskog tipa iz Srijema.

France Leben: Nove arheološke najdbe v jamah na Notranjskem.

Alojzij Bolta: Rimsko grobišče na Bregu v Celju.

Josip Korošec: In memoriam — V. Gordon Childe.

Knjižna in druga poročila.

Staško Jesse: Zamenjava.

Staško Jesse: Bibliografski prispevki k jugoslovanski arheologiji 1956.

Arheološki vestnik IX—X/1. Ljubljana 1958—1959. 73 + (I) str. 8°. 800 izv. 500 din.

Vsebina:

Josip Korošec: Miniaturne steklenice v neolitu Jugoslavije.

Peter Petru: Okvirna časovna in tipološka klasifikacija gradiva iz južne nekropole v Bobovku pri Kranju.

J. Sláma: K vprašanju kavri polžev v slovanskih najdbah.

Peter Petru-Vera Kolšek: Nove rimske najdbe v okolici Vitanja.

Anton Smodič: Dve rimski keramični peči iz Ptuja.

Branko Marušič: Tri poznoantične najdbe iz Istre.

Knjižna in druga poročila.

Arheološki vestnik IX—X/2. Ljubljana 1958—1959. Str. 77—193 + (I). 8°. 1000 izv. 600 din.

Vsebinska:

Šime Batovič: Neolitske kultne posude iz Smilčica.

Paola Korošec: Kulturna opredelitev materialne kulture na koliščih pri Igu.

Vinko Šribar: Zavarovalna izkopavanja v Novem mestu in okolici.

Peter Petru-Andrej Valič: Drugo začasno poročilo o izkopavanjih v Bobovku pri Kranju.

Iva Mikl: Poročilo o sondiranju v Dolgi vasi pri Lendavi.

Josip Korošec: In memoriam — Gregor Čremošnik.

Knjižna in druga poročila.

IZDAJE RAZREDA ZA FILOLOŠKE IN LITERARNE VEDE

Razprave V. Ljubljana 1959. 154 + (II) str. 8°. 800 izv. 1100 din.

Vsebinska:

Govori na Pivki. Tine Logar: Glasoslovje in oblikoslovje. — Rudolf Kolarič: Stopnjevanje pridevnikov in prislovov. — Joža Meze: O abstraktnih iz pridevnikov. — Rudolf Kolarič: O sintaksi pivškega govora. — Dialektični teksti.

Tine Logar: O razmerju med gorenjščino in horjulskim govorom.

Tine Logar: Dialektična podoba Pohorja.

Erika Mihevc: La disparition du parfait dans le grec de la basse époque.

Dela 12. Inštitut za slovensko narodopisje 3. Alpes Orientales. Acta primi conventus de ethnographia Alpium Orientalium tractantis. Labaci 1956. Ljubljana 1959. 200 str. + 12 pril. 8°. 800 izv. 1000 din.

Vsebinska:

Ivan Grafenauer, Ljudska povestica o napačni krsti.

Leopold Kretzenbacher, Der Zeuge aus der Hölle (Smledniška legenda).

Milko Matičetov, La costola di legno.

Oskar Moser, Die Venediger im Erzählgut des Ostalpenraumes.

Gaetano Perusini, La leggenda dell'Ebreo Errante in Friuli.

Evel Gasparini, L'antagonismo dei »koledari«.

Niko Kuret, Ein Wildemann-Spiel in Slowenien.

Gaetano Perusini, Nuovi documenti sul lancio delle »cudilis« e suoi fuochi rituali in Friuli.

Milovan Gavazzi, Zur volkswissenschaftlichen Erforschung der Beziehungen des Ostalpenraumes und seiner östlichen Grenzgebiete.
Descriptio conventus.

Dela 14. Inštitut za slovenski jezik 8. Anton Bajec: Besedotvorje slovenskega jezika. IV. Predlogi in predpone. Ljubljana 1959. 143 str. 8°. 800 izv. 1300 din.

IZDAJE RAZREDA ZA MATEMATIČNE, FIZIKALNE IN TEHNIČNE VEDE

Dela 4. Inštitut za elektriško gospodarstvo 2. Milan Vidmar: Problemi razpetine v električnem daljnovodu. Ljubljana 1959. 69 + (I) str. + 1 pril. 8°. 1000 izv. 350 din.

IZDAJE RAZREDA ZA PRIRODOSLOVNE IN MEDICINSKE VEDE

Razprave V. Ljubljana 1959. 469 + (I) str. + 10 tab. + 18 pril. 8°. 800 izv. 2500 din.

Vsebinska:

Ernest Mayer: Genus Woodsia R. Br. v Jugoslaviji.

Ernest Mayer: Prispevek k vrednotenju taksona Ranunculus scutatus W.K.

Jovan Hadži: Štiri knidariološke študije.

Jovan Hadži: Izvor in sorodniški odnosi hetognatov.

Janez Matjašič: Morfologija, biologija in zoogeografija evropskih temnocefalov in njihov sistematski položaj.

Kazimir Tarman: Trihobotrični organ akarina.

Stefan Michieli: Analiza skototaktičnih (perigramotaktičnih) reakcij pri artropodih.

Ivan Rakovec: Kvartarna sesalska favna iz Betalovega spodmola pri Postojni.

Rajko Pavlovec: Zgornjeeocenska favna iz okolice Drniša.

Mitja Brodar: Mokriška jama, nova visokoalpska aurična postaja v Jugoslaviji.

Dela 8. Inštitut za geografijo 4. Vladimir Klemenčič: Pokrajina med Snežnikom in Slavnikom. Gospodarska geografija. Ljubljana 1959. 197 + (I) str. + 8 pril. 8°. 800 izv. 1000 din.

Dela 9. Inštitut za geografijo 5. Ivan Gams: Pohorsko Podravje. Razvoj kulturne pokrajine. Ljubljana 1959. 232 str. + 1 zemljevid. 8°. 800 izv. 1100 din.

Geografski zbornik V. Ljubljana 1959. 273 + (I) str. + 4 zemljevidi + 1 pril. 8°. 800 izv. 1600 din.

Vsebinska:

Anton Melik: Nova geografska dognanja na Trnovskem gozdu.

Milan Šifrer: Obseg pleistocenske poledenitve na Notranjskem Snežniku.

Drago Meze: Pozeba oljke v Primorju leta 1956.

Božidar Kert: Geomorfologija severozahodnih Slovenskih gor.

- Borut Belec: H geomorfologiji Slovenskih in Medjimurskih goric.
 Ivan Gams: Geomorfologija in izraba tal v Pomurju.
 Stanko Polajnar: Morfološki razvoj v Podravinju.
- Poročila — Acta carsologica II.* Ljubljana 1959. 284 str. + 5 pril. 8°. 1000 izv. 1300 din.
- Vsebina:
- Dušan Kuščer-Roman Savnik-Janez Gantar: Ravenska jama.
 Ivan Gams: H geomorfologiji kraškega polja Globodola in okolice.
 Dušan Kuščer: Geologija Lubniškega Kevderca.
 Egon Pretner: Doneski k poznavanju rodu Aphaenopsis J. Müller (Coleoptera, Trechinae).
 Karl Strasserr: Verhoeffodesmus n. g., ein Höhlendiplo-pode aus Istrien (Polydesmoidea).
 Roman Savnik-Janez Gantar: Kraško podzemlje na Idrijskem.
 Ivan Michler-Franc Hribar: Prispevek k poznavanju podzemeljske Pivke.
 Dušan Manakovik: Peštera Dona Duka.
 Franc Jenko: Poročilo o novjših raziskavah podzemeljskih voda na Slovenskem krasu.
 Franc Leben: Dosedanje arheološke najdbe v jamah okoli Divače.
 Srečko Grom: Prispevek k poznavanju flore v sistemu Škocjanskih jam.
 Egon Pretner: Rod Ceuthmonocharis Jeannel (Coleoptera, Catopidae).

IZDAJE RAZREDA ZA UMETNOSTI

- Dela 16.* Serija za glasbeno umetnost 16. Marjan Kozina: Balada Petrice Kerempuha. Za bas in orkester. Tekst: Miroslav Krleža. Ljubljana 1959. 62 str. 4°. 300 izv. 1100 din.
- Dela 17.* Serija za glasbeno umetnost 17. Marjan Kozina: Balletna suita. Ljubljana 1959. 142 + (I) str. 4°. 300 izv. 2500 din.
- Dela 18.* Serija za glasbeno umetnost 18. Lucijan Marija Škerjanc: Sonetni venec dr. Franceta Prešerna. Kantata v treh delih za soliste, zbor in orkester. I. del. Ljubljana 1959. 166 + (I) str. 4°. 300 izv. 3100 din.

ZAMENJAVA PUBLIKACIJ

Biblioteka Slovenske akademije znanosti in umetnosti je v letu 1959 redno pošiljala v zameno akademijske publikacije spodaj navedenim ustanovam:

La Bibliothèque de l'Académie Slovène des sciences et des arts entretenait dans l'année 1959 un service régulier d'échange de publications avec les Institutions ci-dessous mentionnées:

JUGOSLAVIJA — YUGOSLAVIE

Beograd:

- Arheološki institut Srpske akademije nauka
- Arheološko društvo Jugoslavije
- *Arhitektonski fakultet Univerziteta
- Astronomska opservatorija
- Astronomska sekcija Matematičkog instituta Srpske akademije nauka
- Biološki institut
- Društvo matematičara i fizičara NR Srbije
- Etnografski institut Srpske akademije nauka
- Geografski institut Srpske akademije nauka
- Geološki institut Srpske akademije nauka
- Geološki institut Univerziteta
- Gradjevinski fakultet
- *Institut za ispitivanje materijala
- Institut za nuklearne nauke »Boris Kidrič«
- Institut za proučavanje krša »Jovan Cvijić«
- Institut za zaštitu bilja
- Istorisko društvo NR Srbije
- Katedra za matematiku. Elektrotehnički institut
- Mašinski institut »Vladimir Farmakovski« Srpske akademije nauka
- Matematički institut Srpske akademije nauka
- Muzej grada Beograda
- Muzej primenjene umetnosti
- Narodni muzej
- Prirodnjački muzej srpske zemlje
- Savezna uprava hidrometeorološke službe FNRJ
- Savezni institut za zaštitu spomenika kulture
- Seminar za istoriju jugoslovenske književnosti
- Srpska akademija nauka
- Srpsko geografsko društvo
- Srpsko geološko društvo
- Srpsko hemisko društvo
- Srpsko lekarsko društvo
- Sumarski fakultet
- Univerzitetska biblioteka »Svetozar Marković«
- Vojni muzej Jugoslovenske narodne armije
- Zavod za geološka, geofizička i rudarska istraživanja NR Srbije
- Zavod za zaštitu prirode i naučno proučavanje prirodnih retkosti NR Srbije
- Zavod za zaštitu i naučno proučavanje spomenika kulture NR Srbije

Bihac:

- Zavičajni muzej

Brežice:

- Posavski muzej

* Ustanove, s katerimi smo vzpostavili zameno v letu 1959 so označene z zvezdico.

* Les Institutions avec lesquelles nous sommes entrés en relations d'échanges en 1959 sont marquées par un astérisque.

Celje:

Družba sv. Mohorja

Dubrovnik:

Historijski institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
Naučna biblioteka

Idrija:

Mestni muzej

Kotor:

Pomorski muzej

Kranj:

Mestni muzej

Ljubljana:

Arheološki seminar Univerze
Društvo meteorologov Slovenije
Društvo slovenskih skladateljev
Elektrotehniški vestnik
Etnografski muzej
Fakulteta za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo
»Geografia Revuo«
Geološki zavod LR Slovenije
*Glasbeno-narodopisni inštitut
Hidrometeorološki zavod LR Slovenije
Inštitut »Jožef Stefan«
Inštitut za gozdarstvo in lesno industrijo
Mestni muzej
Narodna galerija
Narodni muzej
Planinska zveza Slovenije
Prirodoslovno društvo
Slovenska Matica
Tehniški muzej Slovenije
Zavod za statistiko in evidenco LR Slovenije
Znanstveni bilten

Niš:

Narodni muzej

Novi Sad:

Centralna biblioteka Filozofskog fakulteta
Matica Srpska
Vojvodjanski muzej
Zavod za zaščitu i naučno proučavanje spomenika kulture AP
Vojvodine

Novo mesto:

Dolenjski muzej
Študijska knjižnica Mirana Jarca

Ohrid:

Hidrobiološki zavod
Naroden muzej

Osiijek:

Muzej Slavonije

Pazin:

Narodni muzej

Piran:

Mestni muzej

Priština:

Muzej Kosova i Metohije

Pula:

Arheološki muzej Istre

Rijeka:

Državni arhiv

Rovinj:

Institut za biologiju mora Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti

Sarajevo:

*Biblioteka Pravnog fakulteta

Biološki institut

Geografsko društvo Bosne i Hercegovine

Institut za naučna šumarska istraživanja NR Bosne i Hercegovine

Institut za proučavanje folklora

Istorisko društvo Bosne i Hercegovine

Naučno društvo NR Bosne i Hercegovine

Poljoprivredno šumarski fakultet

Zavod za geološka istraživanja i ispitivanja građevinskog materijala i tla

Zemaljski muzej

Zemaljski zavod za zaštitu spomenika kulture i prirodnih rijetkosti NR Bosne i Hercegovine

Skopje:

Arheološki muzej

Centralen zavod za zaštitivanje na kulturnite spomenici i prirodne retkosti vo Makedonija

Folkloren institut

Geološki zavod

Institut za geografija na Univerzitetot

Institut za makedonski jazik

Institut za matematika na Univerzitetot

Institut za nacionalna istorija

Medicinski fakultet

Muzejsko-konzervatorsko društvo na NR Makedonija

Prirodnaučen muzej

Seminar za makedonski jazik i literatura na Univerzitetot

Seminar za istorija na Univerzitetot

Sumarski institut na NR Makedonija

Zavod za ribarstvo na NR Makedonija

Zemjodelsko-šumarski fakultet na Univerzitetot

Split:

Arheološki muzej
Etnografski muzej
Galerija umjetnina
Gradska biblioteka
Institut za oceanografiju i ribarstvo
Konzervatorski zavod za Dalmaciju
Muzej grada Splita
Muzej hrvatskih arheoloških spomenika
*Radničko sveučilište »Djuro Salaj«

Sremski Karlovci:

Državni arhiv AP Vojvodine

Škofja Loka:

Muzejsko društvo

Štip:

*Naroden muzej

Titograd:

Crnogorsko geološko društvo
Istorijski institut Crne gore

Tuzla:

Zavičajni muzej

Vukovar:

Gradski muzej

Zadar:

Arheološki muzej
Državni arhiv
Etnografski muzej
Institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
Institut za historijske nauke Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Zagreb:

Arheološki institut Sveučilišta
Arheološki muzej
Arhiv grada Zagreba
Botanički zavod Prirodoslovnog fakulteta Sveučilišta
Društvo matematičara i fizičara
Društvo muzejsko-konzervatorskih radnika NR Hrvatske
Državni arhiv
Geofizički zavod Sveučilišta
Geografsko društvo Hrvatske
*Geološko-paleontološka zbirka i laboratorij za krš Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
Historijski institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
Hrvatsko prirodoslovno društvo
Institut Français

Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti
 Muzej grada Zagreba
 »Naučna misao« — Društvo za unapredjivanje i širenje nauke
 Povijesno društvo Hrvatske
 Speleološka sekcija Planinarskog društva »Željezničar«
 Speleološko društvo NR Hrvatske
 Staroslavenski institut
 Zavod za geološka istraživanja

EVROPA — EUROPE

Aarhus (Danemark):
 Statsbiblioteket

Aberdeen (Grande-Bretagne):
 University Library

Aberystwyth (Grande-Bretagne):
 The National Library of Wales

Alba-Iulia (Roumanie):
 *Musée Régional

Amersfoort (Pays-Bas):
 Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek

Amsterdam (Pays-Bas):
 Archaeologisch-historisch Instituut der Universiteit
 Koninklijk Instituut voor de Tropen
 Koninklijk Oudheidkundig Genootschap Rijksmuseum
 Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen
 Nederlands Genootschap voor Anthropologie
 Nederlandsche Entomologische Vereeniging

Aquileia (Italie):
 Associazione Nazionale per Aquileia

Athēnai (Grèce):
 Akadēmia Athēnōn
 American School of Classical Studies
 British School of Archaeology at Athens
 Deutsches archaeologisches Institut
 École Française d'Athènes
 Laboratoire de Géologie et de Paléontologie de l'Université
 Société Archéologique d'Athènes
 Société Spéologique de Grèce

Bad Godesberg bei Bonn (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Deutsche Forschungsgemeinschaft

Bad Homburg v. d. Höhe (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Saalburgmuseum

Barcelona (Espagne):

»Afinidad« — Asociación de Químicos
Museo Arqueológico

Bari (Italie):

Accademia Pugliese delle Scienze

Basel (Suisse):

Geographisch-etnologische Gesellschaft
Historische und antiquarische Gesellschaft
Naturforschende Gesellschaft
Schweizerische Gesellschaft für Urgeschichte

Bautzen (République Démocratique Allemande):

Stadtmuseum. Naturwissenschaftliche Abteilung

Belfast (Grande-Bretagne):

Queen's University of Belfast

Belfort (France):

*Société Belfortaine d'Émulation

Bergen (Norvège):

Universitetsbiblioteket

Berlin (République Démocratique Allemande):

Deutsche Akademie der Wissenschaften
Institut für deutsche Volkskunde der Deutschen Akademie der
Wissenschaften
Institut für Ur- und Frühgeschichte der Humboldt-Universität
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Deutschen Akademie
der Wissenschaften
Universitäts-Bibliothek

Berlin (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum für Vor- und Frühgeschichte

Bern (Suisse):

Allgemeine geschichtsforschende Gesellschaft
Bernisches historisches Museum
*Geographische Gesellschaft
Naturforschende Gesellschaft

Besançon (France):

Institut d'Archéologie de la Faculté des Lettres
Institut de Géographie de la Faculté des Lettres
Université de Besançon

Białowieża (Pologne):

Zakład Badania Ssaków Polskiej Akademii Nauk

Birmingham (Grande-Bretagne):

Birmingham & Midland Institute

Blindern-Oslo (Norvège):

Det Norske Geografiske Selskab
Det Norske Meteorologiske Institut

Bologna (Italie):

Museo Civico

Bonn (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Universität
Naturhistorischer Verein der Rheinlande und Westfalens
Universitäts-Bibliothek
Verein von Altertumsfreunden im Rheinlande

Bordeaux (France):

*Institut d'Études Slaves

Bordighera (Italie):

Istituto Internazionale di Studi Liguri

Borok (URSS):

*Institut biologii vodohranilišč

Bratislava (République Tchécoslovaque):

Archeologický seminar Filosofické fakulty
Geologický ústav Dionýza Štúra
Filozofická fakulta univerzity Komenského — Ústredná knižnica
Prírodovedecká fakulta univerzity Komenského — Ústredná knižnica
Slovenská akadémia vied — Ústredná knižnica
Univerzitná knižnica
Ústredná technická knižnica

Bremen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum für Natur-, Völker- und Handelskunde (Übersee-Museum)

Brescia (Italie):

Ateneo di Scienze, Lettere ed Arti di Brescia

Brno (République Tchécoslovaque):

Archeologický ústav Československé akademie věd
Děkanat filosofické fakulty Masarykovy university v Brně
Kabinet pro ethnografii a folkloristiku Československé akademie věd
Matice Moravská
Moravské museum
Moravské museum. Odd.pro diluvium
Prírodovedecká fakulta Masarykovy university
Speleologický klub
Státní archiv
Univerzitní knihovna
Ústav pro ethnografii a folkloristiku Československé akademie věd
Ústav všeobecné a systematické botaniky Masarykovy university

Bruxelles (Belgique):

Association des Conservateurs d'Archives de Bibliothèques et de
Musées de Belgique

*Fédération Spéléologique de Belgique

Institut Royal des Sciences Naturelles de Belgique

Institut Royal du Patrimoine Artistique. Section: Service des
Fouilles

Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen

Laboratoire de Physique Nucléaire

»Latomus«

Les Musées Royaux d'Art et d'Histoire

Secrétariat de la Revue »La Nouvelle Clio«

Société Royale Belge d'Anthropologie et de Préhistoire

Société Royale Zoologique de Belgique

Bucureşti (Roumanie):

Biblioteca Academiei Republicii Populare Romîne

Biblioteca Centrală de Stat a Republicii Populare Romîne

Comitetul Geologic de Cercetări şi Explorare a Bogăţiilor Solului
şi Subsolului

Institutul de Arheologie al Academiei Republicii Populare Romîne

Institutul de Cercetări Piscicole

*Institutul de Geologie şi Geografie

Budapest (Hongrie):

Földrajztudományi Könyvtár

Magyar Állami Földtani Intézet

Magyar Földrajzi Társaság Könyvtára

*Magyar Nemzeti Galéria

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára

Néprajzi Múzeum Könyvtára

Országos Magyar Történeti Múzeuma

Országos Műemléki Felügyelőség

Országos Szépművészeti Múzeum

Országos Természettudományi Múzeum Könyvtára

Történettudományi Intézete. Magyar Tudományos Akadémia

Cambridge (Grande-Bretagne):

*Cambridge Philosophical Library

University Library

Cardiff (Grande-Bretagne):

National Museum of Wales. Department of Archaeology

Castellana-Grotte (Italie):

Istituto Italiano di Speleologia

Charlottenlund (Danemark):

Danmarks Geologiske Undersøgelse

Clermont-Ferrand (France):

Institut de Géographie

Cluj (Roumanie):

Academia Republicii Populare Romîne — Filiala Cluj

*Institutul de Lingvistică

- Coimbra* (Portugal):
Museu Zoológico da Universidade de Coimbra
Sociedade Broteriana
- Como* (Italia):
*Rassegna Speleologica Italiana
*Società Archeologica Comense
- Cremona* (Italia):
Biblioteca Governativa di Cremona
- Debrecen* (Hongrie):
Déri Múzeum
Institut Archéologique de l'Université. Kossuth Lajos Tudomegyetem
- Den Helder* (Pays-Bas):
Nederlandsche Dierkundige Vereeniging
- Dijon* (France):
Bibliothèque de l'Académie de Dijon et de la Commission des Antiquités
Spéléo-Club de Dijon
- Dresden* (République Démocratique Allemande):
Landesmuseum für Vorgeschichte
- Dublin* (Irlande):
Royal Dublin Society
Royal Irish Academy
Royal Society of Antiquaries of Ireland
- Durham* (Grande-Bretagne):
Durham University Library
- Edinburgh* (Grande-Bretagne):
Royal Society of Edinburgh
- Eisenstadt* (Autriche):
Burgenländisches Landesmuseum
- Erlangen* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Deutsches Institut für merowingisch-karolingische Kunstforschung
Slawisches Seminar der Universität
- Faenza* (Italia):
Società Torricelliana di Scienze e Lettere
- Ferrara* (Italia):
Accademia delle Scienze di Ferrara
Istituto Ferrarese di Paleontologia Umana
- Firenze* (Italia):
Accademia della Crusca
Accademia Toscana di Scienze e Lettere
Rivista di Scienze Preistoriche

- Frankfurt a. M.* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Deutsches archäologisches Institut. Römisch-germanische Kommission
 Senckenbergische naturforschende Gesellschaft
- Freiburg i. Br.* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Geologisches Landesamt
 Historisches Seminar der Universität
 Institut für Ur- und Frühgeschichte der Universität
 Naturforschende Gesellschaft
 Universitäts-Bibliothek
- Gdańsk* (Pologne):
 Biblioteka Polskiej Akademii Nauk
 Instytut Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk
 Instytut Morski
- Gdańsk-Wrzeszcz* (Pologne):
 *Biblioteka Wyższej Szkoły Pedagogicznej
- Genève* (Suisse):
 Archives Suisses d'Anthropologie Générale
 Bibliothèque Publique et Universitaire
 Musée d'Art et d'Archéologie
 Muséum d'Histoire Naturelle
 Société de Géographie de Genève
 Société d'Histoire et d'Archéologie de Genève
 Société de Physique et d'Histoire Naturelle
 Société Entomologique de Genève
- Genova* (Italie):
 Accademia Ligure di Scienze e Lettere
 Istituto di Filologia Classica
 *Istituto di Geologia
 Museo Civico di Storia Naturale
- Gent* (Belgique):
 Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde
 Seminarie voor Archaeologie
- Giessen* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Universitäts-Bibliothek
- Glasgow* (Grande-Bretagne):
 The Geological Society of Glasgow
- Göteborg* (Suède):
 Göteborgs Stadsbibliotek
- Göttingen* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Akademie der Wissenschaften
 Geographisches Institut der Universität
 *Seminar für Ur- und Frühgeschichte
 Slawisches Seminar der Universität
- Graz* (Autriche):
 Historischer Verein für Steiermark

Institut für allgemeine und vergleichende Sprachwissenschaft
Institut für Geschichte des Altertums und Altertumskunde der
Universität
Landesmuseum »Joanneum«
Seminar für slawische Philologie der Universität
Steiermärkische Landesbibliothek
Steirisches Volkskundemuseum
Universitätsbibliothek

Grenoble (France):

Société Scientifique du Dauphiné

Groningen (Pays-Bas):

Biologisch-Archaeologisch Instituut der Rijksuniversiteit

Halle a. d. Saale (République Démocratique Allemande):

Landesmuseum für Vorgeschichte

Hallstatt. (Autriche):

Museum in Hallstatt

Hamburg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographische Gesellschaft in Hamburg

Geologisches Staatsinstitut

Museum für hamburgische Geschichte

Museum für Völkerkunde und Vorgeschichte

Staats- und Universitäts-Bibliothek

Hannover (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Naturhistorische Gesellschaft

Heidelberg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Slawisches Institut der Universität

Universitätsbibliothek

Helsinki (Finlande):

Societas pro fauna et flora fennica

Societas zoologica-botanica fennica »Vanamo«

Suomalainen Tiedekatemia

Suomen Hyönteistieteellinen Seura

Suomen Muinaismuistoyhdistys

Suomen Riistanhoito-säätiö

Suomen Tiedeseura

Iasi (Roumanie):

Academia Republicii Populare Romine — Filiale Iasi

Institutul de Chimie »Petru Poni«

Institutul Politehnic

Muzeul de Istorie Naturală

Innsbruck (Autriche):

Österreichische humanistische Gesellschaft

Istanbul (Turquie):

Arkeoloji Müzeleri

Kaiserslautern (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Pfälzische Landesgewerbeanstalt

Karlsruhe (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Naturwissenschaftlicher Verein

Katowice (Pologne):

*Ślaski Instytut Naukowy

Kiel (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

*Bibliothek des Instituts für Weltwirtschaft an der Universität
Geographisches Institut der Universität
Institut für Urgeschichte der Universität
Universitäts-Bibliothek

Kiev (URSS):

Deržavna publična biblioteka URSS
Deržavna respublikans'ka biblioteka URSS im. KPRS

Klagenfurt (Autriche):

Geschichtsverein für Kärnten

København (Danemark):

La bibliothèque du Musée National Danois
Botanisk Centralbibliotek
Dansk Naturhistorisk Forening
Det Kongelige Danske Geografiske Selskab
Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab
Entomologisk Forening
Mineralogisk Museum
Nationalmuseet

Köln (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität

Kraków (Pologne):

*Instytut Botaniki
Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk
Instytut Ochrony Przyrody
Instytut Zoologiczny Polskiej Akademii Nauk
Polska Akademia Nauk
Polskie Towarzystwo Geologiczne
Słownik Łaciny Średniowiecznej w Polsce
Towarzystwo Miłośników Historii i Zabytków Krakowa
Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego

Krefeld (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geologisches Landesamt Nordrhein-Westfalen
Verein Linker Niederrhein e. V.

Lausanne (Suisse):

Société Vaudoise d'Histoire et d'Archéologie
Société Vaudoise des Sciences Naturelles

Leiden (Pays-Bas):

Bibliotheek van het Kamerlingh Onnes Laboratorium
Koninklijke Nederlandsche Botanische Vereeniging
Rijksmuseum van Natuurlijke Historie
Rijksmuseum van Oudheden

Leipzig (République Démocratique Allemande):
Deutsches Institut für Länderkunde
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Karl-Marx Universität
Sächsische Akademie der Wissenschaften

Leningrad (URSS):
Biblioteka Akademii nauk SSSR
Naučnaja biblioteka im. M. Gor'kogo

Liberec (République Tchécoslovaque):
Severočeské museum

Liège (Belgique):
Fédération Spéléologique de Belgique
Université de Liège

Linz (Autriche):
Christliche Kunstblätter
Oberösterreichisches Landesmuseum

Liptovský Mikuláš (République Tchécoslovaque):
Múzeum Slovenského krasu

Lisboa (Portugal):
*Instituto de Zoologia
Museu e Laboratório Mineralógico e Geológico
Serviços Geológicos de Portugal
Sociedade de Geografia de Lisboa
Sociedade Portuguesa de Ciências Naturais

Łódź (Pologne):
Biblioteka Uniwersytecka
Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
Zakład Archeologii Polski Instytutu Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk

London (Grande-Bretagne):
British Institute of Archaeology at Ankara
The Department of Scientific and Industrial Research
Geologists' Association
Institute of Archaeology
Joint Library of the Hellenic and Roman Societies
The Linnean Society of London
London and Middlesex Archaeological Society
Royal Anthropological Institute
Royal Geographical Society
Royal Institution of Great Britain
School of Slavonic and East European Studies
Victoria & Albert Museum

Louvain (Belgique):
Centre International de Dialectologie Générale près l'Université
Catholique de Louvain

Lublin (Pologne):
Acta microbiologica polonica

Biblioteka Uniwersytecka K. U. L.
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Lund (Suède):

Slaviska Institutionen vid Lunds Universitet
Universitetsbiblioteket

Luxembourg (Luxembourg):

Société des Naturalistes Luxembourgeois

Luzern (Suisse):

Naturforschende Gesellschaft

L'viv (URSS):

Naukova biblioteka L'viv's'kogo deržavnogo universitetu imeni
Ivana Franka

Lyon (France):

Société Géographique de Lyon. Institut des Études Rhodaniennes
Société Linnéenne de Lyon

Madrid (Espagne):

Comisaria General de Excavaciones Arqueologicas
Consejo Superior de Investigaciones Cientificas
Instituto de Arqueologia »Rodrigo Caro«
Real Academia Española
Seminario de Historia Primitiva

Magdeburg (République Démocratique Allemande):

Kulturhistorisches Museum

Mainz (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Akademie der Wissenschaften und der Literatur
Römisch-germanisches Zentralmuseum

Manchester (Grande-Bretagne):

Manchester Geographical Society

Marburg/Lahn (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Universitäts-Bibliothek
Vorgeschichtliches Seminar der Universität
Westdeutsche Bibliothek

Marseille (France):

Bibliothèque de l'Université d'Aix-Marseille
Muséum d'Histoire Naturelle

Martin (République Tchécoslovaque):

Matica Slovenská
Slovenské národné múzeum

Metz (France):

Académie Nationale de Metz

Milano (Italie):

Istituto Lombardo di Scienze e Lettere
Università degli Studi

Minsk (URSS):

Akademija navuk BSSR
Institut energetiki Akademii navuk BSSR

Moskva (SSSR):

Fundamental'naja biblioteka obščestvennyh nauk Akademii nauk SSSR
Gosudarstvennaja biblioteka SSSR imeni V. I. Lenina
Gosudarstvennaja publičnaja istoričeskaja biblioteka RSFSR
Institut naučnoj informacii Akademii nauk SSSR
Izdatel'stvo inostrannoj literatury
Moskovskij institut himičeskogo mašinostroenija
Naučnaja biblioteka im. A. M. Gor'kogo Moskovskogo gosudarstvennogo universiteta
Vsesojuznaja gosudarstvennaja biblioteka inostrannoj literatury

München (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Bayerische Akademie der Wissenschaften
Bayerische biologische Versuchsanstalt
Bayerisches geologisches Landesamt
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Universität
Institut zur Erforschung der UdSSR e. V.
Seminar für baltische und slawische Philologie der Universität
Südost-Institut
Zentralinstitut für Kunstgeschichte
Zoologische Staatssammlung

München-Solln (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Historical Abstracts

Münster i. Westfalen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Landesmuseum für Naturkunde

Nantes (France):

Société des Sciences Naturelles de l'Ouest de la France

Napoli (Italie):

Seminario di Slavistica
Società Nazionale di Scienze, Lettere ed Arti

Neuchâtel (Suisse):

Société Neuchâteloise des Sciences Naturelles

Nice (France):

Association des Naturalistes de Nice et des Alpes Maritimes

Nijmegen (Pays-Bas):

Bibliotheek der R. K. Universiteit

Nitra-Hrad (République Tchécoslovaque):

Archeologický ústav Slovenské akademie vied

Nürnberg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Germanisches National-Museum

Offenbach/M. (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Bibliothek des Deutschen Wetterdienstes

Olomouc (République Tchécoslovaque):

Historický ústav Vysoké školy pedagogické
Knihovni středisko učitelských fakult University Palackého
Krajské museum

Olsztyn (Pologne):

*Muzeum Mazurskie w Olsztynie

Opava (République Tchécoslovaque):

Slezské museum
Slezský studijní ústav

Orosháza (Hongrie):

*Szántó Kovács Múzeum

Oslo (Norvège):

The Faculty of Mathematics and Sciences
Universitetets Oldsaksamling

Oxford (Grande-Bretagne):

Ashmolean Museum
Bodleian Library
Taylor Institution

Padova (Italie):

*Accademia Patavina de Scienze, Lettere ed Arti
Istituto di Antropologia
Istituto di Filologia Slava
Istituto di Geografia dell'Università
Istituto di Geologia dell'Università

Palermo (Italie):

*Accademia di Scienze, Lettere ed Arti

Pamplona (Espagne):

Museo de Navarra

Paris (France):

Académie des Inscriptions et Belles-Lettres
Académie des Sciences
Association de Géographes Français
Bibliothèque Centrale du Muséum National d'Histoire Naturelle
Bibliothèque Nationale
Centre National de la Recherche Scientifique
Comité National de Spéléologie
Institut d'Études Slaves
Institut Français d'Archéologie de Stamboul
Société Géologique de France
Société Nationale des Antiquaires de France
Société Préhistorique Française
Union Géodésique et Géophysique Internationale

Pavia (Italie):

Athenaeum
Istituto di Geologia dell'Università
Società Pavese di Storia Patria

Pécs (Hongrie):

Janus Pannonius Múzeum

Pisa (Italie):

Istituto di Archeologia dell'Università degli Studi
Società Toscana delle Scienze Naturali

Plodiv (Bulgarie):

Naroden arheologičeski muzej

Pontevedra (Espagne):

Museo de Pontevedra

Porto (Portugal):

Faculdade de Ciências

Poznań (Pologne):

Instytut Zachodni

Muzeum Archeologiczne

Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk

* »Przyroda Polski Zachodniej«

»Slavia antiqua«

»Studia logica«

Praha (République Tchecoslovaque):

Arheologický ústav Československé akademie věd

Archivní správa

Československá společnost entomologická Československé akademie věd

Československá společnost zeměpisná

IV. oddělení geografického ústavu university Karlovy

Geofysikální ústav Československé akademie věd

Historický ústav Československé akademie věd

Kabinet pro studia řecká, římská a latinská Československé akademie věd

Katedra slavistiky na filologické fakultě university Karlovy

* Krasová sekce přírodovědeckého sboru společnosti národního muzea

Matematický ústav Československé akademie věd

Národní museum

Národní museum — Entomologické oddělení

Slovanská knihovna

Slovanský ústav Československé akademie věd

Universitní knihovna

Ústav technické fyziky Československé akademie věd

Ústřední ústav geologický

Základní knihovna Československé akademie věd

Regensburg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum der Stadt Regensburg

Rennes (France):

OGAM — Tradition Celtique

Société Scientifique de Bretagne

Reykjavík (Islande):

Híð íslenska fornleifafjelag

Riga (URSS):

Latvijas PSR Zinātnu Akademija

Roma (Italia):

Accademia Nazionale dei Lincei

Circolo Speleologico Romano

Consiglio Nazionale delle Ricerche »La Ricerca Scientifica«

Istituto di Archeologia dell'Università

Istituto di Filologia Slava dell'Università

*Istituto di Geologia e Paleontologia

Istituto Nazionale di Archeologia e Storia dell'Arte

Museo Nazionale Preistorico ed Etnografico »Luigi Pigorini«

Pontificia Accademia Romana di Archeologia

Servizio Geologico d'Italia

Società Geografica Italiana

Rovereto (Italia):

*Accademia degli Agiati di Scienze, Lettere ed Arti

Saarbrücken (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Universität des Saarlandes

Salamanca (Espagne):

Seminario da Arquelógia

Schaffhausen (Suisse):

Naturforschende Gesellschaft

Schleswig (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Schleswig-holsteinisches Landesmuseum für Vor- und Frühgeschichte

Schwäbisch Hall (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Historischer Verein für württembergisch Franken

Seckau bei Knittelfeld (Autriche):

Abtei

Sevilla (Espagne):

Museo Arqueológico Provincial

Siena (Italia):

Accademia Musicale Chigiana

Sint-Niklaas-Waas (Belgique):

Oudheidkundige Kring van Waasland

Sion (Suisse):

Redaktion der schweizerischen speleologischen Revue »Stalactite«

Sofija (Bulgarie):

Bŭlgarska akademija na naukite

Višš ikonomočeski institut »Karl Marks«

Sopron (Hongrie):

Liszt Ferenc Múzeum

Speyer a. Rh. (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Pfälzische Landesbibliothek

Stockholm (Suède):
Kungl. Vetenskapsakademiens Bibliotek
Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitetsakademiens Bibliotek
Ryska Institutet vid Stockholms Högskola
Svenska Sällskapet för Antropologi och Geografi

Strasbourg (France):
Laboratoire de l'Institut de Géographie de l'Université

Stuttgart (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Institut für Auslandsbeziehungen
Staatliches Museum für Naturkunde
Verein für vaterländische Naturkunde in Württemberg e. V.
Württembergisches Landesmuseum

Szczecin (Pologne):
Muzeum Pomorza Zachodniego

Szeged (Hongrie):
*Institutum geographicum universitatis
Móra Ferenc Múzeum

Tallinn (URSS):
Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keskraamatukogu

Tarragona (Espagne):
Real Sociedad Arqueológica Tarraconense

Tilff (Belgique):
Institut Archéologique Liégeois

Timișoara (Roumanie):
Academia Republicii Populare Romîne — Baza de Cercetări
Științifice

Tirana (Albanie):
Biblioteka Shkencorë

Toruń (Pologne):
Biblioteka Główna Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
Polskie Towarzystwo Filozoficzne
Towarzystwo Naukowe

Toulon (France):
Académie du Var

Toulouse (France):
Bibliothèque Universitaire
Société d'Histoire Naturelle de Toulouse
Société Méridionale de Spéologie et de Préhistoire

Trier (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Rheinisches Landesmuseum

Trieste (Italia):

Gruppo Grotte »Carlo Debeljak«
Istituto di Geografia dell'Università
Museo Civico di Storia Naturale
Società Adriatica di Scienze Naturali
Università degli Studi di Trieste

Tromsø (Norvège):

Tromsø Museum

Trondheim (Norvège):

Det Kgl. Norske Videnskabernes Selskab

Tübingen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Internationale Zeitschriftenschau für Bibelwissenschaft und
Grenzgebiete

Turnov (République Tchécoslovaque):

Výzkumný ústav pro minerály

Tutzing bei München (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum Georg Frey

Udine (Italia):

Società Alpina Friulana
Società Filologica Friulana »G. I. Ascoli«

Uppsala (Suède):

Universitetsbiblioteket

Vaduz (Liechtenstein):

Historischer Verein für das Fürstentum Liechtenstein

Valencia (Espagne):

Servicio de Investigación Prehistórico

Varese (Italia):

Musei Civici

Venezia (Italia):

Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti
Museo Civico di Storia Naturale

Verona (Italia):

Museo Civico di Storia Naturale

Vilnius (URSS):

Lietuvos TSR Mokslu Akademija

Warszawa (Pologne):

Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk
Instytut Chemii Fizycznej Polskiej Akademii Nauk
Instytut Geografii Polskiej Akademii Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk
Instytut Podstawowych Problemów Techniki

Instytut Polsko-Radziecki
 Instytut Zoologiczny Polskiej Akademii Nauk
 Państwowe Muzeum Archeologiczne
 Polska Akademia Nauk
 Polskie Towarzystwo Archeologiczne
 Redakcja »Slavia orientalis«
 Seminarium Slawistyczne. Uniwersytet Warszawski
 *Speleoklub Warszawski
 Zakład Parazytologii Polskiej Akademii Nauk
 Zakład Słowianoznawstwa Polskiej Akademii Nauk

Weimar (République Démocratique Allemande):
 Museum für Ur- und Frühgeschichte Thüringens

Wels (Autriche):
 Musealverein Wels

Wien (Autriche):
 Anthropologische Gesellschaft
 *Anthropologisches und urgeschichtliches Institut
 Bundesdenkmalamt
 Geographische Gesellschaft
 Geographisches Institut der Hochschule für Welthandel
 Geographisches Institut der Universität
 Geologische Bundesanstalt
 Geologische Gesellschaft in Wien
 Historisches Museum der Stadt Wien
 Institut für osteuropäische Geschichte und Südostforschung der
 Universität
 Kunsthistorisches Institut der Universität Wien
 Naturhistorisches Museum
 Niederösterreichische Landesbibliothek
 Österreichische Akademie der Wissenschaften
 Österreichische Nationalbibliothek
 Österreichisches archäologisches Institut
 Österreichisches Museum für angewandte Kunst
 Seminar für slawische Philologie und Altertumskunde
 Speläologisches Institut
 Verband österreichischer Höhlenforscher
 Zoologisch-botanische Gesellschaft

Wiesbaden (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
 Hessisches Landesamt für Bodenforschung

Wrocław (Pologne):
 Biblioteka Uniwersytecka
 *Instytut Historii Kultury Materialnej
 *Muzeum Śląskie
 Polskie Towarzystwo Anthropologiczne
 Polskie Towarzystwo Ludoznawcze
 Polskie Towarzystwo Zoologiczne
 Polski Związek Entomologiczny
 Wrocławskie Towarzystwo Miłośników Historii
 Wrocławskie Towarzystwo Naukowe

Zürich (Suisse):

Geobotanisches Forschungsinstitut Rübel
Naturforschende Gesellschaft
Schweizerische entomologische Gesellschaft
Schweizerisches Landesmuseum

AMERIKA — AMÉRIQUE

Alabama (États-Unis):

Alabama Museum of Natural History

Albany (États-Unis):

*The New York State Library

Albuquerque (États-Unis):

The University of New Mexico

Ann Arbor (États-Unis):

*University Library

Atlanta (États-Unis):

Trevor Arnett Library

Baltimore (États-Unis):

The Library. The Johns Hopkins University

Berkeley (États-Unis):

University of California

Bloomington (États-Unis):

The Slavic and East European Journal

Bogotá (Colombie):

Academia Colombiana

Academia Colombiana de Ciências Exactas, Físico-Químicas y
Naturales

Instituto Colombiano de Antropología

Buenos Aires (Argentine):

Academia Argentina de Letras

Instituto de Antropología

Sociedad Científica Argentina

Cambridge (États-Unis):

Museum of Comparative Zoölogy at Harvard College

Peabody Museum of Archaeology and Ethnology at Harvard
University

Slavic Division at Harvard College

Caracas (Venezuela):

Academia de Ciências Matemáticas y Naturales

Academia Nacional de la Historia

Escuela de Biología

Cartagena (Colombie):

Academia de la Historia de Cartagena de Indias

América Española

- Chicago* (États-Unis):
John Crerar Library
- Cincinnati* (États-Unis):
Lloyd Library and Museum
University of Cincinnati Library
- Columbus* (États-Unis):
Ohio State Museum
- Detroit* (États-Unis):
Wayne State University General Library
- East Lansing* (États-Unis):
Michigan State University Library
- Houston* (États-Unis):
The Rice Institute
- Indianapolis* (États-Unis):
Butler University Library
Indiana State Library
- Ithaca* (États-Unis):
Albert R. Mann Library
Cornell University Library
- Kansas City* (États-Unis):
Linda Hall Library — American Academy of Arts and Sciences
- La Habana* (Cuba):
Biblioteca del Instituto Nacional de Cultura
- La Plata* (Argentine):
Facultad de Ciencias Físicomatemáticas
- Lakewood* (États-Unis):
Cleveland Grotto — National Speleological Society
- La Serena* (Chili):
*Museo Arqueológico
- Lawrence* (États-Unis):
University of Kansas Library
- Los Angeles* (États-Unis):
Southwest Museum
University of California Library
- Mendoza* (Argentine):
*Instituto de Arqueología y Etnología
Instituto de Geografía
- México* (Mexique):
Centro de Documentación Científica y Técnica de México
Escuela Nacional de Ciencias Biológicas
- Morgantown* (États-Unis):
Southern Appalachian Botanical Club
- New Haven* (États-Unis):
Linguistic Society of America
Yale University Library
- New York* (États-Unis):
American Geographical Society
American Museum of Natural History
Columbia University in the City of New York
The New York Academy of Sciences

- The New York Public Library
Rockefeller Foundation
- Ottawa* (Canada):
National Research Council
- Philadelphia* (États-Unis):
Academy of Natural Sciences of Philadelphia
The Franklin Institute Library
University Museum
University of Pennsylvania
- Pittsburgh* (États-Unis):
The Carnegie Museum
National Speleological Society
- Port-of-Spain* (Trinité):
Royal Victoria Institute Museum
- Princeton* (États-Unis):
Archaeological Institute of America
- Quito* (Ecuador):
*Museo Etnografico de la Universidad Central
- Rio de Janeiro* (Brésil):
Academia Brasileira de Ciências
Biblioteca Central da Universidade do Brasil
Biblioteca da Directoria do Patrimônio Histórica e Artístico Nacional
Biblioteca do Serviço Florestal
Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística
Instituto de Nutrição da Universidade do Brasil
- San Diego* (États-Unis):
San Diego Society of Natural History
- San Francisco* (États-Unis):
*Cave Research Associates
- San José* (Costa Rica):
Biblioteca de la Universidad de Costa Rica
- Santa Clara* (Cuba):
Sociedad Científica de Espeleología
- Santiago* (Chili):
Instituto de Geografia
- São Paulo* (Brésil):
Departamento do Arquivo do Estado
Museu Paulista
- Seattle* (États-Unis):
University of Washington Library
- St. Andrews* (États-Unis):
Atlantic Biological Station
- Syracuse* (États-Unis):
Association of American Geographers
- Tegucigalpa* (Honduras):
Academia Hondureña
Instituto Hondureño de Cultura Interamericana
- Tucumán* (Argentine):
Sociedad Sarmiento

Vancouver (Canada):

*The University of British Columbia Library

Washington (États-Unis):

Library, National Academy of Sciences, National Research Council

Library of Congress

Meteorological Abstracts and Bibliography

National Bureau of Standards

United States Geological Survey

United States National Museum, Smithsonian Institution

Alma-Ata (URSS):

AZIJA — ASIE

Energetika Instituty

Fundamental'naja biblioteka, Kazahskij gosudarstvennyj universitet imeni S. M. Kirova

Kazak SSR Gylm Akademijasynyn

Oblastnaja biblioteka

Ankara (Turquie):

Türk Dil Kurumu

*Türk Tarih Kurumu

Aşgabat (URSS):

Turkmenistan SSR Ylymlar Akademijasy

Baghdad (Irak):

* Faculty of Medicine

Iraq Museum Library

Baku (URSS):

*Azərbaycan SSR Elmlər Akademijasynyn

Bangalore (Inde):

The Indian Academy of Sciences

*Indian Institute of Science

Bombay (Inde):

Museums Association of India

Calcutta (Inde):

The Asiatic Society

Zoological Survey of India

Erevan (URSS):

*Gitouthjounneri Akademia

Frunze (URSS):

Kyrgyz SSR Ilimler Akademijasynyn Borborduk Ilmij Kitepkanasyn

Haifa (Israel):

Israel Institute of Technology

Irkutsk (URSS):

Biologo-geografičeskij naučno issledovatel'skij institut pri irkutskom Gosudarstvennom universitete im. A. A. Ždanova

Jerusalem (Israel):

Department of Antiquities
The Jewish National and University Library
Section of Folktale Research
The Weizmann Science Press

Karachi (Pakistan):

Pakistan Council of Scientific and Industrial Research

Kefar-Malal (Israel):

Independent Biological Laboratories

Kyoto (Japan):

The Phytogeographical Society

Lahore (Pakistan):

Pakistan Association for the Advancement of Science

Madras (Inde):

Academy of Tamil Culture
Government Museum

Nicosia (Cyprus):

Department of Antiquities
Etaireia Kypriakon Spudon

Peking (Chine):

The Library of Academia Sinica

Pilani (Inde):

Rajasthan Academy of Sciences

Rangoon (Burma):

Burma Research Society

Sapporo (Japon):

Tensor Society

Stalinabad (URSS):

Akademijai Fanhoi RSS Tođžikiston

Taškent (URSS):

*Akademija nauk Uzbekskoj SSR

Tbilisi (URSS):

*Tbilisskij matematičeskij institut

Tokyo (Japon):

Anthropological Society of Nippon
The Chemical Society of Japan
Geographical Survey Institute
Kobayasi Institute of Physical Research
National Science Museum
Tokyo Geographical Society

Vallabh Vidyanagar (Inde):

Sardar Vallabhbhai Vidyapeeth

Yokohama (Japon):

Department of Mathematics

AFRIKA — AFRIQUE

Abidjan (Afrique Occidentale Française):

Institut Français d'Afrique Noire en Côte d'Ivoire

Alger (Algérie):

Direction des Antiquités de l'Algérie

Société d'Histoire Naturelle de l'Afrique du Nord

Bloemfontein (Union Sud-Africaine):

Nasionale Museum

Cairo (Égypte):

Egyptian Academy of Sciences

Institut d'Égypte

National Research Council of Egypt

Capetown (Union Sud-Africaine):

City Library Service

Constantine (Algérie):

Société Archéologique

Dakar (Sénégal):

Institut Français d'Afrique Noire

Université de Dakar. Faculté des Sciences

Douala (Cameroun Français):

Institut Français d'Afrique Noire

Durban (Union Sud-Africaine):

Durban Museum and Art Gallery

Jinja (Uganda):

East African Fisheries Research Laboratory

Lagos (Nigeria):

»Nigeria« Magazine

Livingstone (Rhodésie du Nord):

The Rhodes-Livingstone Museum

Lourenço Marques (Afrique Orientale Portugaise):

*Instituto de Investigação Científica de Moçambique

Museu Dr. Álvaro de Castro

Sociedade de Estudos de Moçambique

Lviro (Congo Belge):

Institut pour la Recherche Scientifique en Afrique Centrale

Nairobi (Kenya):

The East Africa Natural History Society

Porto Novo (Afrique Occidentale Française):

Institut Français d'Afrique Noire. Centre du Dahomey

Pretoria (Transvaal):

Die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns

Transvaal Museum

Rabat (Maroc):

Bulletin d'Archéologie Marocaine
Faculté des Lettres et des Sciences Sociales
Société des Sciences Naturelles et Physiques du Maroc

Saint-Louis de Sénégal (Afrique Occidentale Française):

Bibliothèque du Centre I. F. A. N. Michel Adanson

Tananarive (Madagascar):

*Institut Scientifique de Madagascar

Tunis (Tunisie):

Société des Sciences Naturelles de Tunisie

Yaounde (Cameroun Français):

*Institut de Recherches Scientifiques du Cameroun

AVSTRALIJA, INDONEZIJA IN OCEANIJA —
AUSTRALIE, INDONÉSIE ET OCÉANIE

Bandung (Indonésie):

Faculty of Mathematics and Natural Sciences
Koninklijke Natuurkundige Vereeniging in Indonesia

Brisbane (Australie):

Royal Society of Queensland

Carlton (Australie):

*Department of Russian. University of Melbourne

Djakarta (Indonésie):

Dinas Purbakala Republik Indonesia

Fitzroy (Australie):

Australian Speleological Federation

Hobart (Tasmanie):

The Royal Society of Tasmania

Jocjakarta (Indonésie):

Gadjah Mada University

Melbourne (Australie):

Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization
Royal Society of Victoria

Sydney (Australie):

Nicholson Museum of Antiquities
Sydney University Speleological Society

VSEBINA

I. <i>Organizacija</i>	
Predsedstvo	7
Vodilni uslužbenci uprave Akademije	8
Uprava inštitutov in komisij	8
II. <i>Člani</i>	
Častna člana	16
Redni in dopisni člani	16
Umrli člani	27
Pavel Golia	34
III. <i>Poročilo o delu Akademije</i>	
Delo Akademije v letu 1959	45
Inštitut za raziskovanje krasa	50
Inštitut za geografijo	52
Kartografski zavod	54
Inštitut za geologijo	56
Inštitut za biologijo	60
Odbor za urejevanje favne, flore in geje Slovenije	66
Inštitut za medicinske vede	67
Inštitut za zgodovino	72
Orientalistični inštitut	80
Inštitut za slovenski jezik	81
Inštitut za literature	85
Inštitut za slovensko narodopisje	86
Terminološka komisija	91
Pravna sekcija	91
Tehniška sekcija	92
Medicinska sekcija	93
Prirodoslovna sekcija	94
Biblioteka	95
IV. <i>Publikacije in zamenjava publikacij</i>	101

LETOPIS

SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI

Deseta knjiga

1959

Izdala

Slovenska akademija znanosti in umetnosti
v Ljubljani

Natisnila

Triglavska tiskarna v Ljubljani
v oktobru 1960

Obseg 8 in pol pole

Naklada 1500 izvodov